

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ. ΖΙΓΔΗ

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΝ ΝΕΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΧΑΣΜΟ

*Τὰ τελευταῖα χρόνια στὴν Ἑλλάδα δὲ μᾶς
ἐλεῖται ὅτε τὰ χρήματα ὅτε ἡ μόρφωσις
ὅτε ἡ παλικαριά· μᾶς ἐλεῖται τὸ ἔθνος.*

ΚΕΔΡΟΣ, ΑΘΗΝΑ 1974

**ΜΠΡΟΣΤΑ
ΣΤΟΝ ΝΕΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΧΑΣΜΟ**

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ. ΖΙΓΔΗ

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΝ ΝΕΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΧΑΣΜΟ

*Τὰ τελευταῖα χρόνια στὴν Ἑλλάδα δὲ μᾶς
ἔλεγετε ὅτι τὰ χρήματα ὅτι ἡ μόρφωση
ὅτι ἡ παιδεία μᾶς ἔλεγετε τὸ ἴδιον.*

ΚΕΔΡΟΣ, ΑΘΗΝΑ 1974

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

α. 9-15

Α'

ΤΡΙΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ	17-25
------------------------------	-------

Β'

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΦΙΞΗ ΣΤΗΝ ΚΑΛΑΜΑ ΟΣ ΤΗΝ ΠΡΟ- ΚΗΡΤΗ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ	27-39
--	-------

Γ'

ΚΡΙΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΦΗ ΠΡΟΚΗΡΤΗ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ	61-91
---	-------

Δ'

ΚΡΙΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝ- ΤΡΟΥ	93-102
---	--------

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ Ε- ΝΟΤΗΤΑ	103-109
---	---------

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤ. ΖΗΓΑΝ	111-118
-------------------------------------	---------

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ὁ πολιτικός πρέπει νὰ λέγῃ πότε τὰ σωπαίνει· ἀλλὰ πρέπει νὰ λέγῃ καὶ τὰ μιλᾷ, ὅταν τὸ καθήκον τὸ ἐπιβάλλῃ, ὅταν καὶ δι' ἐπιχρῆ τὴν καθαυτοῦ καταστομὴν — ἰδιαιτέρας τῶν διαφόρων καταστημένων. Καὶ τὰ μιλᾷ τὴν κατάλληλῃ ὥρᾳ.

Ὁ ἀναγνώστης θὰ βρῇ στὶς ἐπόμενες σελίδες πὺς μίλησα καὶ γιατί μίλησα ὅταν γέμουσα ἀπὸ τὴς Η.Π.Α. στὶς 3 Αὐγούστου 1974, μετὰ τὴν κατάρρευση τῆς Χούντας.

Βέβαια, στὶς σελίδες καὶ ἀντιδρῶν, ἐπέρχονται σωπαίς. Γιατὶ δὲν μποροῦν ἀκόμα νὰ λεχθοῦν ὅλα.

* * *

Μοῦ ἔλαχε τὸ προσήμιο νὰ βρισθῶ στὶς Η.Π.Α. μέρες πρὶν καὶ μετὰ τὴν κατάρρευση τῆς δικτατορίας. Τὴν ἐκείνη μὲν τὴν ἔδωκε μὴ πρόσκληση τῆς Ἑταιρείας Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν Η.Π.Α., νὰ μίλῃσω γὰρ τὴς ἑλληνοαμερικανικῆς σχέσεως, ποὺ πρῶτ' ὅντ' ἐβρισκόμην ἀκόμα στὸ Λονδίνο, γὰρ νοσηλείᾳ, τὸ Μάρτιο τοῦ 1974. Κατέβαλα μὴ τιπάντι προσπάθεια, μέσα στὴς τέσσαρες μέρες ποὺ ἔμεινα τελικὰ στὶς Η.Π.Α., γὰρ νὰ ἐνημερώσω τὴν Κοβλίτση, τὸ Κογκρέσσ καὶ τὸν Τύπο γὰρ τὰ καταστρεφικὰ ἀποτελέσματα ποὺ θὰ προέκυψαν, δι' συνεχιζόμεν ἡ πολιτικὴ τῆς ἀποστήριξης τῆς δικτατορίας, ὅχι μόνο στὶς ἑλληνοαμερικανικῆς σχέσεις ἀλλὰ καὶ στὴν παγκόσμια εἰρήνη.

Πρὸ συγκεκριμένα, ἀποστήριξα τρεῖς θέσεις.

Πρῶτο: Πὺς τὸ καθεστὸς εἶχε διατηρηθῇ στὴν ἐξουσία ἐπὶ ἐκτὸς χρόνα μόνο ἐπειδὴ τὸ στόχευε ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνηση. Χωρὶς αὐτὴ τὴν ἀποστήριξη, θὰ ἦσαν ἀδύνατον νὰ ἐπιβίωσῃ, γιατί τὸ μισοῦσε ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς καὶ εἶχε ἀπομνηστεῖ διεθνῶς.

Δεύτερο: Τò καθεστώς ήταν αδύνατο νά διατηρηθῇ πέρα ἀπὸ τὸν Ἰούλιο τοῦ 1974, ἐξαιτίας τῶν ἐσωτερικῶν του ἀντιταραχῶν, τοῦ κατακυρματισμοῦ τοῦ σέ φανερίας, καὶ τῆς φοβερῆς σκευίας τῶν ἀσέκωντων προβλημάτων ποὺ τοῦ ἄφρασε σὲν κληρονομιά ἢ φάση Παπαδόπουλου.

Τρίτο: Ἡ ἐξασθένιση τῆς πολιτικῆς ἐτοιμότητος τῆς χώρας — πρὶν ἐκτεταμένης ἀμερικανικῆς πολιτικῆς — εἶχε δημιουργηθῇ ἔνα κατὰ συνέπεια στὸ χῶρο τῆς Ν.Α. Ἐθνώσεως καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείας, κι ἔτσι ἡ διεθνὴς ἐστρατεία διαταράχθηκε, σὲ τρόπο ποὺ θά προκαλοῦσε μορφὲς διεθνῶν καταστροφικῶν ἐξελίξεων, ἂν δὲ θεραπευόταν ἔγκαιρα τὸ κατὰ αὐτό.

Ἐπίσης οἱ ἐσωτερικὲς ἀντινομίες τοῦ καθεστώτος δημιουργοῦσαν ἀσυντόνιστος ἐπικρίδωντων διεθνῶν ἐξελίξεων. Γιατί κάθε δικτατορία, ὅταν ἀντιμετωπίζει ἐσωτερικὲς δυσκολίες, προσφεύγει σὲ ἐξωτερικὲς τυχοδιωκτικὲς ἐνέργειες, γιὰ νὰ περιπαύσῃ τὴν προσοχὴ τοῦ λαοῦ.

Ἡ πολιτικὴ μου συνιστᾷ ὅτι νὰ φράσῃ πρὸ ἀπέρχοντο ἐπαναληπμένα ὁ ἀμερικανικὸς τίποτος: «Ἡ Κόρβια εἶναι σφοδρὰ γιὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀπειλὴ γιὰ τὴν ἐνότητα τοῦ ΝΑΤΟ, κίνδυνος γιὰ τὴ διεθνή εὐρήνη».

Με βάση αὐτὰ τὰ ἐπιχειρήματα, ζήτησα τὸ σταματήσιον ὁρίσας ἡ Ἀμερικανικὴ Βοήθεια πρὸς τὴ δικτατορία, γιὰ νὰ μπορέσουν οἱ ἑλληνικὲς δυνάμεις πρὸς τὴν ἀντιπολιτευτικότητα νὰ τὴν καταλύσουν, πρὶν ἐξελίξῃ σὲ ἑλληνικὴ καὶ διεθνή κατάσταση.

Βρήκα πολλὴ κατανόηση στὸ Κογκρέσσον καὶ τὸν Τύπο. Ἀντίθετα, ἡ Κυβέρνηση τῶν Η.Π.Α. ὄχι μόνο δὲ συγκινηθῆκε, ἀλλὰ καὶ χολώθηκε μὲ τὴ δραστηριότητά μου. Ἡ δόξαση τοῦ στρατηγοῦ Γκουιντάστερ γιὰ τὴν ἐτοιμότητα τῶν Ἑλληνικῶν Ἐνόχων Δυνάμεων ἦταν ἡ πρὸ ἀμυσση καὶ φανερὴ ἐκδήλωση αὐτῆς τῆς ἀντίδρασης. Στὸ γράμμα μου πρὸς τὸν κ. Ρόζενταλ, ποὺ ἀκολουθεῖ αὐτὴν τὴν εἰσαγωγή, περιέχονται

τά κύρια στοιχεία για την επιβίωση της βοήθειας που δίδει η Κυβέρνηση των Η.Π.Α. στη δικτατορία, το διάστημα που παρέμεινα εκεί.

Γιὰ τίς ἐνέργειές μου αυτές η Κοίντα με παρέπεμψε εκείνον στο Στρατοδικείο, και τα δημοσιογραφικά της όργανα ανέφεραν πώς υοίτε τα όσα μου δίνε θα διατρέχουν τα ταφούτ στην Ελλάδα...»! (9 Ιανουάριου 1974).

Είχα αποκτήσει την πεποίθηση πώς οι Άμερικάνοι είχαν πεισθεί πώς η δικτατορία θα περτε, κι όμως τή συγκρατούσαν, για να τη χρησιμοποιήσουν σε κάποιο σοβαρό στόχο της εξωτερικής τους πολιτικής.

Τα γεγονότα της Κύπρου δικαιώσαν την πρόβλεψή μου.

* * *

Όλη τή διάρκεια της δικτατορίας, η έκδηλη των Έλλήνων είχε φτάσει σε αξιοσημείωστο σημείο. Τά 98% του λαού μισούσαν το καθεστώς κι αποστρέφονταν όσα κι όπως μπορούσαν.

Πίστεια από την αρχή πώς μέσα ή καθολική έκδηλη των πολιτικών και αντιστασιακών δυνάμεων μπορούσαν να επιφέρουν τήν πτώση της δικτατορίας και να οδηγήσουν τή χώρα σε δημοκρατική ανάπτυξη.

Πίστεια ακόμα πώς το Κυπριακό ήταν ή άμεσώτερη γενοσηγογός αιτία της δικτατορίας, αλλά και ή άχλύτως πτώχη της. Και φοβόμουν πάντα πώς ή Έλληνοσύμς της Κύπρου αντιμετάκιζε τόν κίνδυνο μιας νέας Μικρασιατικής Καταστροφής.

Ειθέρς μετά την άπέπειρη βολοσησίας του Μακάριου και τή βολοσηρία του Γεωργιάδη, τό Μάρτιο ανά 1970, έφάντα, με μια συνέντευξή μου στην Εφημερίδα «Έθνος», τό σχηματισμό Κυβέρνησης Έθνικής Ένότητας. Είναι γνωστό πώς γι' αυτήν τήν πρότασή μου καταδικάστηκαν από τό Στρατοδικείο σε τισσενάμισι χρόνια φυλάκιση και χρηματική ποινή τρενάδες χιλιάδες μεταλλικές δραχμές.

Πιστός στην άποψη αυτή, συντάσσει αποφασιστικά ώστε ό άγώνας κατά του Δημοψηχιδισμού του Ίουλιού του 1973 να γίνει μέ σχήμα θανάσιμης ενότητας — τις δύο Έπιτροπές α' Αποκαταστάσεως της Δημοκρατικής Νομιμότητος.

Δίν ειχα την ίδιον έπιτεχία μέ τά γεγονότα στο Πολιτευτήν. Ζήτησα και τότε τή σύστασή α' Συμβουλίου Έθνικής Ένότητος, γιά νά δώσθ πολιτική κάλυψη στόν έξουσιασμέ των φοιτητών, ή πρότασή μου όμως δέν έγινε δεκτή.

Ώδωρα κι από τόν τέτοιο, στις 28 Οκτωβρίου 1973, αποστέρησα τήν ανάγκη δημοκρατικής Συμβουλίου Έθνικής Ένότητος, γιά νά πετύχουν τό ταχύτερο τήν κατάλυση του έτοιμώτατου δικτατορικού καθεστώτος, προτού νά προκαλλήσθ κι άλλες, διαφορετικές ίσως, θανάσιμες καταστροφές. Δέν είπα καούτρηνα. Γιατί οί πολλοί πίστευαν πώς τό καθεστώς ήταν άκατάλυτο.

Αποδέχτηκα τήν πρόσκληση της Έπιτροπής Έξωτερικών Υποθέσεων του Κογκρέσου των Η.Π.Α. — έκτός τών άλλων λόγων — και επειδή έβλεπα πώς ή άπροκαλίπτη άποστήριξη που παρείχε ή Κυβέρνηση των Η.Π.Α. στη Χούντα είχε μεσάσει τις έλληνικές δυνάμεις της άνταπολίτευσθς που θά μπορούσαν ν' άνατρέξουν τό καθεστώς. Πρόθεσή μου ήταν νά πείσω τούς Άμερικανούς ν' άνασταλάξουν αίσθησή βοήθεια, επαγερμαίζοντας τις εθόνες της Κυβέρνησης των Η.Π.Α., αλλά και τις δυσμενέστατες συνήθειες της πολιτικής αίσθς γιά τόν Βίο των Άμερικανών Λαών.

Πίστινα, τέλος, πώς μια Κυβέρνηση Έθνικής Ένότητος ήταν άπαραίτητη γιά τή μετάβαση στη δημοκρατική ελευθέρτητα μετά τήν πτώση της Χούντας. Μόνο αν αναλάμβαναν τις εθόνες τους σέ μια τέτοια Κυβέρνηση όλα τά Κόμματα και σέ όλες δυνάμεις της άντίστασης, θά ήταν δυνατό νά γίνει ή καθάαρση του κρατικού μηχανισμού, και ιδιαίτερα των Ένόπιων Δυνάμεων, από τά στίλβη της Χούντας, νά δικαιοθής ή αντίσταση και ν' αποκατασταθούν τά θύματα της δικτατορίας, νά

καθοριστή ή συνιστή εξωτερική πολιτική και τὰ ἀναλογισθεῖν οἱ δημοκρατικές διαδικασίες. Μόνο ἔτσι θὰ μποροῦσαμε νὰ ἀδερφεθοῦμε σ' ἐκλογές στις ὁποίες ὁ λαός θὰ ἐξέλεγε ἐλευθερία και ἀνεξάρτητα τὴν ἐπικρατοῦσα τοῦ γιὰ τὴν Κυβέρνηση και τὸ καθεῖναι τῆς χώρας.

* * *

Τὸν Ἰούλιο τοῦ 1974 ἐξαπολύθηκε τὸ πραξικόπημα τῆς Χούντας κατὰ τοῦ Μανωλίου. Τὰ μεγαλοφυῆ σχέδια τοῦ κ. Κίσιπγικος γιὰ τὴ δικτατορία τοῦ νεοταῦ, ποὺ θὰ ἐμφανιζόταν σὺν ἐμφανιστὴ τῆς ἀρχῆς τῆς αὐτοδιδέχουσας — ἀποῦ θὰ ἦταν ἀποτέλεσμα ἐπικρατοῦ τοῦ ἰδίου τοῦ «Κυριακοῦ Λαοῦ» — μὲ συμφορὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Σαργίου μὲ πρὸς Τσιρκωκυτρίους, ἀπέναντι δίκτου, χάρις στὴν ἐπαγγελματικὴ ἀσκητικότητα τῶν ἀξιωματούχων τῆς Χούντας ποὺ ἀγγίζονταν τὸ πραξικόπημα.

Ἔτσι προκαλέσαν τὴν τορκακὴν εἰσβολή, ποὺ ἀπομυθώθηκε τὴν ἀμοση ἀπειλή ἐξόντωσας τοῦ Ἑλληνισμοῦ στὴν Κόψη. Ἀλλὰ και πέρα ἀπ' αὐτή, κινδυνεύει αὐτὴ τὴν ἴδια τὴν ἀσκητικότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Παρακαλοῦνται μὲ ἀντιμετρή και ἀρχος τίς συζητήσεις τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας στὸν Ο.Η.Ε. στις 19 και 20 Ἰουλίου, στις ὁποίες ἡ Ἑλλάδα καταδικάσθηκε σὺν ἐμφανιστὴ τῆς διεθνούς εἰρήνης, κα ἡ τορκακὴ εἰσβολή δικαιολογήθηκε σὺν πρᾶξιν νόμιμη γιὰ τὴν ἐπιβολή τῆς τάξης καὶ εἶχε διακαλεσθῇ. Ἡ στάση τῶν Η.Π.Α. στὸ Συμβούλιο Ἀσφαλείας ἐπιβεβαίωσε τὴν ἀποφύ μου γιὰ τὸν ἀλλόθως ρόλο τοῦ κ. Κίσιπγικος (σχετικῶς μὲ τὸ θέμα ἡ ἐπιστολή μου πρὸς τοὺς «Ἰάμους τῆς Νέας Ὑόρκης», ποὺ παρατίθεται στις ἐπόμενες σελίδες).

Ἀπὸ τίς συζητήσεις ποὺ ἀκουοῦ, κατάλαβα πόσο ἀρεση και γενικώτερη ἦταν ἡ ἀπειλή γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Καὶ στὴν ἀπελπισία μου, μὲν ἔχοντας ἀλλή δειξέδο, ἔδωσα στὴν Ντιόντου Βέλλε, στις ὅστωκα τὸ πρῶ ἀρα Η.Π.Α. (τέσσερις τ' ἀπόγε-

μα όρα Διευθύνει Εθελούως), στις 21 Ιουλίου, τή διακήρυξή μου προς τίς Ένωσεις Ανάμους, μέ τήν οποία ζητούσα άπ' αὐτίς νά καταλύσουν τή Χούντα μέσα σέ είκοσι τέσσαρις ώρες, γιά νά μή γίνει ανεπιθύμητος τού Έθνους. Πάό κάτω, παρεθέτω τή διακήρυξη αὐτοῦσια.

Ἡ διακήρυξή μου μεταδόθηκε τό ἴδιο βράδυ, ἀλλά συνοδεύτηκε ἀπό μιά ἀλλή διακήρυξη 250 ἀξιωματικών τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ, πού ζητοῦσαν σχηματισμό πολιτικῆς Κυβέρνησης. Γιὰ τήν αὐθεντικότητά ὁμοῦ τῆς διακήρυξὸς αὐτῆς ἔπαιζαν πολλές ἀμφιβολίες, ὅπως ὑποστηρίζει καί ἡ Ὑπάρχουσα τῆς ὁγ. Ὀκτωβρίου 1974, στήν ἀδελφὴ ἑφημερίδα τοῦ κ. Γιάννη Μαυρί γιά τήν πτὶση τῆς δικτατορίας.

* * *

Διευθύνω, ὁ κ. Καραμανλῆς, πού κλήθηκε ἀπό τήν ἔγκλη τῶν Ἑνώσεων Ανάμους νά διαδεχθῇ τή Χούντα καί νά σχηματίσῃ πολιτικὴ Κυβέρνηση, δὲ σχηματίζω Κυβέρνηση Ἑθνικῆς Ἐνότητας στις 24 Ιουλίου. Χρησιμοποιῶ τὰ ἔμπιστα στελέχη του καί πρόσωπα ἀφοσιωμένα στή δικτατορία. Σέ αὐτοὺς ἔμεινε τό μονοπώλιο τῆς ἐξουσίας. Οἱ ἀπαρξέοντες τοῦ δημοκρατικοῦ κόσμου ἐκλείθηκαν νά μετέσχουν γιά νά προσφέρουν μόνον μιά παραπλανητικὴ ἐπίσραση ἑθνικῆς ἐνότητας.

Ἐμεῖς κατέπληκτος καί ἀησύχητα σάβαρά γιά τήν ὑπόθεση τῆς ἀπωπαιστώσεως τῆς Δημοκρατίας καί τῆς ἐπανεξέτασης τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς χώρας.

Ὅμως, μπροστά στήν ἑθνικὴ κίνηση, ὑποχρεώθηκα νά σιωπῶ. Ὅταν μάλιστα ἔφτασα στήν Ἀθήνα, στις 3 Ἀπριλίου, ἀλλὰ καί τήν ἑπομένη στή Ρόδο, δὲν δίστασα νά ὑποσχεθῶ τήν ἀποστήριξή μου στήν Κυβέρνηση, ἂν θά κρατοῦσε τή σωτήρ γραμμή στό Κυπριακό, καί θά ἔπαιζε τὰ ἀπορροήματα μέτρα γιά τήν ἐπιστροφή στή Δημοκρατία σέ λογικὸ χρονικὸ διάστημα.

Ταυτόχρονα ὁμοῦ κατέγγελλα στή διεθνή κοινὴ γνώμη τῶν

κ. Κισσινγκάμ σάν Ιμπερατόρ τῆς αἰρέσεως καὶ ἀποκαλοῦνται τὴν Κύπρον τὸ Γουόιντσεργκλάιντ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῶν Η.Π.Α.

Στὶς 31 Αὐγούστου ἦρνας, καὶ ἐνῶ τὸ ἔθνος θέρετο βριαμώ-
τανε σὲ κρίσιμη φάση καὶ δὲν εἶχε ἐκπληρωθῇ καμὴ ἀπὸ τὴς
προσποθέσεως γιὰ διεύρυνση ἐλευθεριῶν καὶ γνήσιων ἐκλογῶν,
ὁ Προεδριουργός, μὲ τὸν λόγον του στὰ θεκαίρια τῆς Ἐκθέ-
σεως Θεσσαλονίκης, ἔλαβε τὴ χώρα σὲ προσωπολογικὸ σάλο.

Στὴν ἀντίληψή μου, τὸ σχέδιον εἶχε ξεκαθαρίσῃ. Ἡ ἐπιχει-
ρηση εὐκλογίξου δὲν εἶχε ἄλλο σκοπὸν ἀπὸ τὴ μεταρρύθμιση τοῦ
στρατιωτικοῦ καθεστώτος σὲ πολιτικόν. Τὴ διατήρησιν δι-
πλαζὲ τοῦ μοναρχίου τῆς ἐξουσίας ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ, μὲ κοινοβου-
λευτικὸν μανδύα.

Νόμιμα πῶς ἐκρεπταῖ ὁμογενοῦν ὅλες μου τὴς θετάμεις γιὰ
τὰ ματαιώσῃ τὸ ἄνθος αὐτοῦ σχέδιον, ποὺ θὰ ὀδεγήσῃ σὲ τὸ
ἐθνικὸν διχασμὸν.

Γιὰ ὅ,τι συμβῇ ἐπὶ τὴ χώρα, πρέπει νὰ διαδύχουνε γρήγορως
μαστῆρες, καὶ μ' αὐτὴ τὴν πιστοῦσιν δημοκρασίαν αὐτὸ τὸ
τυχεῖος. Βέβαιον, μὲ σκοπὸν νὰ ματαιωθῇ τὸ σχέδιον τοῦ διχα-
σμοῦ. Ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅ,τι μικρότερον γιὰ τὰ ἀποδειχθῇ πῶς
ψευδὴς εἶναι ἡ κατηγορία πῶς ἡ κερτικὴ μου εἶχε στοιχεῖα
ἀξιοπρέπειας ἢ χαρακτὴρα προσοικονομαγῆς.

Τὸ κῆρυξ κἀντι φέβει καὶ πάθους, ὅπως ἐπιβάλλουν οἱ
πραγματικὲς γιὰ τὴ χώρα περιστάσεις.

Καὶ παραδίδω τὴς σκεφαῖς καὶ τὴς ἐνέργειάς μου, ποὺ περι-
έχονται στὴς σελίδες ποὺ ἀκολουθεῖτε, ἐπὶ τὴν κρίσιν τῆς Ἱστο-
ρίας.

Α'

ΤΡΙΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Ουάσινγκτον, 17 Ιουλίου 1974

Κύρια Διαβιβαστή,

Μου προέβησαν φήμες, διαβάζοντας τη στήλη του Τζέιμς Ρίστον της 17ης Ιουλίου, ότι τον τίτλο «Η ενία πτέρυγα του ΝΑΤΟ», πώς η Κυβέρνηση των ΗΠΑ αχρημάζεται τη συνεργασία των Αθηνών για να υπερασπίσει τα ζωτικά της συμφέροντα στη Μέση Ανατολή. Η φράση αυτή όσον αφορά προφανώς πώς οι ΗΠΑ θα ήθελαν να συγκαταστήσουν στην καταστροφή της διεύθετα ελεγχόμενης Κυβέρνησης της Κύπρου από τη Χούντα των Αθηνών και στην αποικιοκρατία της από ένα καθυστερημένο άνθρωπώδη.

Αυτή η άποψη διαρκύεται και στους λόγους ενός εκπαιδευτικού του Στέιτ Ντιπάρτμεντ, που είναι χθες ότι η κατάσταση στην Κύπρο είναι τόσο συγκεκριμένη, ώστε οι ΗΠΑ δεν μπορούν να φθάσουν σε μία απόφαση που Κυβέρνηση ν' απογοητεύουν. Όπως οι άλλες χώρες, εν τούτοις, έχουν διαρκύσει την υποστήριξή τους προς την Κυβέρνηση του Προέδρου Μακάριου, και χθες ακόμα η Μεγάλη Βρετανία ζήτησε ν' αποσπασθούν οι αξιωματικοί της Χούντας από την Κύπρο, πράγμα που θα προκαλούσε προφανώς την άμεση κατάρρευση του καθεστώτος (των ανθρώπων).

Πώς εξηγείται τότε η απουσία των Ηνωμένων Πολιτειών προς την αντίθετη κατεύθυνση; Η α' Αθήνα, της οποίας η συνεργασία είναι ζωτική για την άμυνα των αμερικανών συμφερόντων των Ηνωμένων Πολιτειών, είναι ένα πτηνίδας

καθιστών το δέν έχει καθόλου ρίζες στο λαό. Οι Έλληνες δημοκρατικοί ηγέτες επανειλημμένα προειδοποίησαν την Ού-
άσκιντον για την άρροσση της ύποστηρίξιως μιας τέτοιας
Κυβέρνησης, πού, μεταξύ άλλων, αποτελεί απειλή για την ει-
ρήνη και την εφότητα του NATO.

Άλλά τί θά μπορούσαν νά επιδιώκουν οι κοσμητίες; Γνω-
ρίζοντας ότι ή Ένωση —τό παραπλανητικό πολυμυό τους σύν-
θημα— είναι άσφικτη λόγω της τουρκικής αντίθεσης, τό Ε-
χον έδη εγκαταλείπει στην πρώτη τους δημοσία δήλωση. Ή
προφανής τους επιδίωξη είναι «διπλή Ένωση», πού έξυ-
πηρετεί επίσης τοίς Τούρκους. Καί ή Ούάσκιντον όμως στο
παραθόν έδειξε για τή λύση αύτή μη καταφανή προτίμηση.
Αυτή είναι προφανώς ή αίτια για τήν έλλειψη άσκή-
μεινόμενης στάσης της Κυβέρνησης τών ΗΠΑ τίς τελευταίες
μέρες.

Άλλά στή ληραμένη αυτή αλήθεια αντίθεται μέ πείσμα ό
Μακάριος και οι δημοκρατικοί Έλληνες ηγέτες, γιατί δέν
είναι καθόλου αβραμώμερη και ιουδωνική μέ τήν κατα-
στροφή του Κυπριακού Έλληναμού. Ή διχοτόμηση, έξ έλ-
λου, άσκηλείται, γιατί ή Σοβιετική Ένωση και όλοι οι δδέ-
σμευτες χώρες αντίθλονται στή διάλυση του Κυπριακού Κρά-
τους —όπως διακρίνεται στο κίριο άρθρο σάς της 17ης Ίου-
λίου. Ή σιωπή της άσξαρτησίας, έπικύτως, φαίνεται νά
είναι ή μοναδική διαθέσιμη έκδοχή, μέ μόνη διαφορά πού
άντι του Μακάριου, πού έχει έπικεγή Πρόεδρος, θά έχουμε τό-
ρα τόν σταθεστή Σαμψών (όπως έρθά τόν άποκαλείται), πού
θά άντιπροσωπεύει τήν άπεχθή Χούντα τών Άθηνών, της ό-
ποίας θά άσκήη ή έρεξη για όσες διαθέσιμες περιπτώσεις άσκή-
μεις. Άν οι Ήνωμένες Πολιτείες δέν πάρουν μία σταθερή θέση
έναντίον της γεωγραφικής συμπεριφοράς της Χούντας, θά
πρέπει νά ύπολογίζουμε στήν έντονη εχθρότητα του Έλληνα-
μού, τόσο στήν κυρίως Ελλάδα όσο και στήν Κύπρο. Οι έχι
πολύ άπομακρυσμένες χρονικά διαθέσιμες συνέπειες θά είναι

κατά πόσον πιθανότητα τόσο επικείμενες και καταστροφικές, ώστε η πυροσβεστική ικανότητα της αμερικανικής διπλωματίας θα δοκιμασθή στο έπακρον. 'Η άσχετότητα της Ουάσιγκτον να προβλέψη αυτές τις καταστροφικές εξελίξεις ισοδυναμεί με την εφαρμογή μιας κρεάτ πολιτικής από την άνοστον.

Ίωάννης Γ. Ζιγδης

Σημ.: 'Η έπιστολή δημοσιεύθηκε πρώτη στην ειδική στήλη των «Τόμις της Νέας Υόρκης», στις 22 'Ιουλίου, και άπαιτείται άπόσπασμα από άρθρο ενός από τους διαπρεπέστερους δημοσιογράφους της 'Αμερικής, τον Τζέιμς Ρίτσον, που έμειψισμα διατίσκει τις άπόψεις και άποδείξεις την ένοχη του κ. Κίσσινγκερ για τὸ Κυπριακό.

2

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

του κ. Ίωάννου Γ. Ζιγδης, τέως Υπουργού
και Βουλευτού

(Ουάσιγκτον, 21 'Ιουλίου 1974*)

Ός ὁ μόνος Έλλην πολιτικός που παρέστη και εις τας δύο συνελεύσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας επί του Κυπριακού, αίσθηναι την έποχρέωσιν να άπαιθελθῶ πρὸς τὸν Έλληνα Λαόν και να τὸν ενημερώσω επί της επί θύρας ἔθνικης τραγωδίας.

* Μεταβίβησαν επί την «Νέα» Βέβαια στην έκδοσή της της 21ας ἡμέρας.

Ἡ παρανομιὰ πολιτεία τῆς ἐγκληματικῆς στρατιωτικῆς σφαίρας τῶν Ἀθηνῶν ἔφερε τοὺς Τούρκους εἰς τὴν Κύπρον. Ὁ κίνδυνος τῆς διχοτομήσεως εἶναι ἄμεσος, καὶ ὁ ἐκ τούτου ἔκτασις τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Κύπρου εἰς τὸ ἔχει πολλὰ ἀπομακρυνθεὶς μὲλλον βέβαιος.

Ἄμεσος εἶναι ἡ εὐθιὴ τῆς ἀμερικανικῆς διπλωματίας διὰ τὴν κατάστασιν αὐτήν, λόγῳ τῶν περιπτώσεων τῆς μὲ τὸ στρατιωτικὸν καθιστάς.

Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας καταδικάσκει ἁμοφύτως καὶ ἁπολύτως τὸ καθιστῶς τῶν Ἀθηνῶν, ὡς ὑπονομευτὴν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς διεθνούς ἀσφαλείας. Τοῦ καταλόγουι πῶς τῆς εὐθιᾶς διὰ τὸ Κυπριακὸν προκινώσιμα. Ἐξαπατήματα δὲ τὸ κατασκευάσμα τῆς Νύκτας εἰς Κύπρον ὡς ἀπαράδεκτον. Τεταχθέντες ἡμῶς διατίπωσι καὶ ἡγεμονικὴν πρῆξιν διεθνούς ἐνταριασμοῦ τῆς ἰδέας τῆς Ἑνώσεως...

Μὲ σπέρματι καρδίας ἡκούσαμεν, κατὰ τὰς συζητήσεις, νὰ ἀναφέρεται συνοχῶς ὡς ἐγκληματίας ἡ Ἑλλάς καὶ ἔχει ἡ Χούλα τῆς γνωστῆς προδοτικῆς. Ὑπὲρχει ἡμῶς καὶ ἀρκετὰ ἔντομα ἐλαφροῦς.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου περὶ σφραγισμοῦ τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἰθαγενείας ἀνεξαρτήτως τοῦ Κυπριακοῦ Κράτους εἶναι πολύτιμη. Ἀλλὰ διὰ νὰ γίνῃ σφραγιστὴ, διὰ νὰ καταστῇ πραγματικῶς — νὰ φύγουν οἱ Τούρκοι ἀπὸ τὴν Κύπρον καὶ ἀποτραποῦν οἱ Ἕλληες ἐξ ἰσῶς διὰ τὴν κίνδυνον — χρειάζονται μακροί, ἐπιδόσεις καὶ λαμπρότατοι διαπραγματεύσεις, τὰς ὁποίας δὲν δύνανται νὰ διεξαγάγῃ Κυβέρησις στερουμένη παντελὸς κίρκου, ποὺ φέρει τὸ στίγμα τῆς καταδίκης τῆς παραφροσύνης τῶν Ἑθνῶν.

Ἡ δημιουργηθεῖσα τραγικὴ κατάσταση διὰ τὴν Κύπρον καὶ τὴν Ἑλλάδα δὲν λίσσεται μὲ λεονταρισμούς. Αὐτοὶ ἀντιθέτως δύνανται νὰ μᾶς ὡδηγήσουν εἰς πόλεμους περιπεδικὰς ἀπροσμετρήτους καταστραφικὰς συνεπειὰς.

Ἡ Ἑλλάς τὴν στιγμὴν αὐτὴν χρειάζεται Κυβέρνησιν κί-

ρους, εκπροσωποῦσι ἀλλάθρον τὸ Ἔθνος, ἀπελλεγμένον τοῦ στίγματος τῆς διεθνoῦς καταδίκης. Χρειάζεται, μὴ μίαν λέξιν, «Κυβέρνησιν Ἑθνικῆς Ἑνότητος».

Καὶ διὰ τὰ τὴν ἀπαιτήσιν, τὴν εὐθὺν ἐπωμίζονται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον οἱ Ἕλληνες ἀξιομαχτικοί. Διότι αὐτοὶ καὶ μόνον ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας ἔχουν τὴν δυνατότητα τὴν ἐπιβάλλουσαν.

Ἄν δεστώσουν, ἂν ἐπιγαρήσουν ἔστω καὶ διὰ μερικὰ εἰκοσπετέραιρα, θὰ χαρακτηρισθῶν ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν ὡς νεκροθάπται τοῦ Ἑθνoῦς.

3

Οἰάσικτον, 2 Αὐγούστου 1974

Ἐντιμότατον

Μπέντζαμιν Ρόζενταλ

Πρόεδρον τῆς Ὑποεπιτροπῆς Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων

διὰ τὴν Εὐρώπην τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων

2453 Μίγκρον Ρέιμπουρν

Οἰάσικτον D.C. 20515

Φίλε κ. Πρόεδρε,

Σὲ λίγας ὥρες ἐπιστρέφω στὴν Ἑλλάδα. Μόλις αὐτὴ τὴ στιγμή πῆρα ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς καὶ σοῦ ἀπεκρίθην ὁ Ὑπουργός κ. Νόργε μὲ ἡμερομηνία 5 Ἰουλίου 1974. Στὴν ἐπιστολὴ αὐτὴ διακρίνεται πῶς ἡ δόλιση τοῦ στρατηγοῦ Γκουσπιάστερ, σχετικῶς μὲ τὴν ἀποδοτικότητά, τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν ἐτοιμότητά τῶν Ἑλληνικῶν Ἐνόπλιων Δυνάμεων, ἀπρωτοιμάσθηκε μὲ πολλὴν ἀπαιδευμένην.

Τὰ ἀποκαλούμενα γεγονότα στὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Κύπρο ἀποδεικνύουν σαφῶς πλήρη θύγναι καὶ ἀνεκτικότητα στὲς ἐπιμαθήσεις τοῦ στρατηγικοῦ ἢ, ἀκόμα χειρότερα, προμελετημένης διαστrophῆς πληροφοριῶν καὶ ὑποκρισίας.

Ἦλθα στὶς Ἠνωμένες Πολιτεῖες στὰ τέλη Μαρτίου τοῦ 1974, ἐκεῖτα ἀπὸ πρόσκληση τῆς Ἐπιτροπῆς σας, ἀκριβῶς γιὰ νὰ προειδοποιήσω τὴν Κυβέρνησή σας, τὸ Κογκρέσο καὶ τὸν Ἀμερικανικὸ Λαὸ γιὰ τὰ καταστρεπτικὰ ἀποτέλεσματα ποὺ προξενήθηκαν στὴν Ἑλλάδα, τὸ ΝΑΤΟ καὶ στὴν παγκόσμια εἰρήνη ἀπὸ τὴ συνέχιση τῆς ὑποστηρίξεως τῆς Χούντας. Εἰδικώτερα, ὑπέδειξε ὅτι ἡ Χούντα ἦταν αὐτομόρῳ γιὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀπειλὴ γιὰ τὴν ἐξίστη τοῦ ΝΑΤΟ καὶ ἀκόμῃς γιὰ τὴν εἰρήνη τοῦ κόσμου. Ἀπὸ τῆς, οἱ συστάσεις μου ἐγνωσθήκαν, καὶ μάλιστα σχολιάσθηκαν σχολιαστικῶς, καὶ ἡ ἀμερικανικὴ βοήθεια συνεχίστηκε, μὲ πρῶτο δόγμα τὴν δόληση Γερμανοτόπων, μὲ δεύτερῳ τὸ δάνειο τῶν 250.000.000 δολλαρίων ποὺ παρτώρησαν στὴν Χούντα ἀμερικανικὲς τράπεζες, καὶ μὲ τρίτῳ τὴ σύμβαση 400.000.000 γιὰ τὴν ἀγορὰ ἀμερικανικῶν ἀεροπλάνων. Αὐτὴ ἡ ἀπροκάλυπτη ἀμερικανικὴ ὑποστήριξις ἐμπόδιζε ὅλας τὲς διαπραγματικὰς δυνατότητας στὴν Ἑλλάδα νὰ ἀρῶσαν ἀπὸ αὐτοῦ γιὰ ν' ἀνατρέξουν τὴν Χούντα, γιὰτὶ ροβήθηκαν πῶς θὰ ἔρχονταν α' ἀπειθείας σύγκρουσις μὲ τὴν ἀμερικανικὴ πολιτικὴ. Τὴν ἴδια ἡμέρα στιγμῇ, παρ' ὅλα αὐτά, τὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν διατύπωνε γινεῖς τὴν σὺντινέσιόν του σὲ κάθε ἀνέμωξις στὲς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος.

Σήμερα ἔχομε μπροστὰ μας τὰ ἀποτέλεσματα αὐτῆς τῆς πολιτικῆς. Ἡ καταστροφὴ τοῦ Κυπριακοῦ Ἐθνοσημοῦ ἐπικρατεῖ. Ἀν ἐπιβλεθῇ ἐπὶ τῆς Κύπρου μιὰ ντὲ φάκτο ἢ ντὲ γινεῖς διχνοτήρησις, θὰ γίνωμαι μέρτυρος ἐχθρὸς τοῦ ἀπαρχῆς μιᾶς διεθνούς ἀκαταραχῆς, ἀλλὰ ἐπὶ τῆς ἐνόςλων συγκρούσεως, ποὺ δὲν θὰ μποροῦν νὰ τεθοῦν ὑπὸ διαγχοῦ χωρὶς ἔκθεσις θυσία τοῦ Ἀμερικανικοῦ Λαοῦ.

Πρίν είναι πολύ άργά, σῆς εξορᾶζω μιά ακόμη φορά νά εξασκήσετε δια σας τήν ἐπιτροπή ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως γιά νά περιοριστῇ ἡ βλάβη ποὺ ἔχει ἤδη γίνει. Οἱ Ἑνωμένοι Πολίταις πρέπει νά συνεταχθοῦν μὲ τὴν πλειοψηφία τῶν Κυβερνήσεων στὰ Ἑνωμένα Ἔθνη, ἀναλαμβάνοντας ἓνα ἡγετικό ρόλο στὸν ἐξαναγκασμὸ τῶν Τούρκων νά κόψουν τὴν παράνομη ἐνοπλὴ παρουσία τους στὴν Κύπρο ἁμέσως.

Τελειώνοντας, ἐπιθυμῶ καὶ πάλι νά σῶς διατυπώσω τὴν βαθύτατή μου ἐκτίμησιν γιά τὴν πολιτικὴ σας δεινότητα στὴν ἀπόφασιν τῆς Ὑποεπιτροπῆς, ὅπως καὶ τίς προσωπικὰς μου εὐχαριστίας γιά τίς τόσας φιλοφρονήσεις μὲ τίς ὁποῖες μὲ ἔχετε περιβάλει κατὰ τὴν παραμονή μου στὴ χώρα σας.

Εὐχαρινὰ δικίς σας
Ἰωάννης Γ. Ζιγδης

Β'

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΦΙΞΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΩΣ ΤΗΝ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

1

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

τοῦ κ. Ἰωάννου Ζήδη, τέως Ὑπουργοῦ,
κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του ἐξ Οὐάσιγκτον
εἰς τὸ Ἀεροδρόμιον Ἑλληνικῶν
(3 Αὐγούστου 1974)

Δὲν χρειάσθηκαν ἑκατὸ χρόνια νὰ ζήσω γιὰ νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ Δημοκρατία. Οὔτε χρειάσθηκε νὰ πάρω ὅσια γιὰ νὰ ταροῦν τὰ ἱστά μου στὴν Ἑλλάδα. Ἐρχομαι γὰρ ἐλευθερωτής.

Τὴν ἀγαλλίασή μου ποὺ ἔβλεπα τῆς Νέας τέρρας ὀριστικά, μείωσα μόνον ἡ συνείδησή της ἐκτόσως τῆς ἐθνικῆς τραγωδίας τὴν ὅποια ἐδημιούργησε. Ἐρχομαι ἀπὸ τὸν κλαβὸν τῶν λαέτων, ὅπου ἐπαύλησα ἐπὶ τέσσαρες μῆνες γιὰ νὰ ἀποτρέψω τὴν συμφορὰ. Ἐρχομαι, ὅμως, μὲ συντηρημένη τὴν καρδιά νὰ σὰς πῶ ὅτι ἡ τραγωδία εἶναι ἀρξένταστη.

Ὁ Ἑλληνοκύβητς τῆς Κύπρου ἀπειλεῖται μὲ ὠκεληρωτικό ἀφανισμό, μὲ ὠκεληρωτικό θάνατο. Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἑλλάς ἀπειλεῖται μὲ κινδύνους ἀπορρομετρήτων διαστάσεων. Ἐχομε, ἀγαπητοί μου Ἕλληνες δημοκράτες, πραγματικὴ ἐθνικὴ τραγωδία.

Γιὰ νὰ μπερδύσουμε νὰ ἀνταρτωπίσουμε τὴν κατάσταση πρέπει νὰ κάνουμε ὅ,τι ἔσται ἡ Ἐπανάστασι τοῦ '23 εὐθείς μετὰ τὴν Μικρασιατικὴ Καταστροφὴ. Πρέπει νὰ φτιάξουμε στρατὸ στὸν Ἑβρο, νὰ φτιάξουμε αὐτὸ ποὺ ἔγινε μὲ τὸν Πάγκαλο, γιὰ νὰ ἐπιτύχουμε τὴν ὑπογραφὴ τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάνης.

Τὸ δεύτερο ποὺ πρέπει νὰ κάνουμε εἶναι νὰ παύσῃ ἡ ἐξωτερικὴ μας πολιτικὴ νὰ εἶναι μονοδιάστατη, νὰ εἶναι πολιτικὴ

ἀπουσίας προς μαγιστρίδα. Πρέπει να είναι πολιτική υπερέ-
φραση και Ελεύθερου Κράτους. [Φωνές: Ζήτησ'!]

Χρειαζόμαστε, τρίτον, Κυβέρνηση Έθνικῆς Ἐνότητος, διό-
τι μόνον ἡνωμένος ὁ Ἑλληνικός Λαός δύναται νά ἀνταγωνισθῇ
τά τεράστια προβλήματα πού ἔχει. Ἡ ἑνότης δὲν εἶναι ἐν-
τός της συμπαγείας μὲ τοὺς ἐγκληματίες καὶ τοὺς συντεχνίους
των. Ἡ ἑνότης δὲν εἶναι νά καμουφλάρουμε αἰωνίως τὸ καθε-
στὼς τῆς ἀπουσίας εἰς τὸ ὑπόδον εἰσπυλίσμα. Ἀλλὰ εἶμαι συ-
νοπτής καὶ ἔχω πλήρη συναίσθηση τῆς τραγικότητος τῶν σπι-
γρῶν. Γι' αὐτὸ θὰ ὑποστηρίξω τὴν Κυβέρνηση τὴν πολιτικὴν
εἰς τὴν ὁποία προσέφυγε ἡ Κοίνα πρὸ τῆς καταστροφῆς. Γιὰ
νὰ ἀποφύγουμε τὴν καταστροφὴ καὶ νὰ ὠδηγηθῇ ἡ χώρα μὲ
κάποιαν ἡσυχίαν πρὸς τὴν ἐλευθέρτητα. Θὰ ὑποστηρίξω τὴν Κυ-
βέρνηση ἐφόσον θὰ περιστείλῃ τὴν καταστροφὴ τῆς δικτα-
τορίας καὶ ἐφόσον θὰ ὠδηγήσῃ εἰς πραγματικὴν Δημοκρατίαν.

Πολέμησα μαζί μὲ τὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ ἐπὶ ἑπτὰ χρόνια, τὰ
χρόνια τῆς ἀπληγῆς τοῦ Φαραώ. Πολέμησα τὴς ἀνέσεις τοῦ
κακοῦ. Θὰ συνεχίσω τὴν ἀγώνισ μου μαζί μὲ ὅλους τοὺς περή-
φανερος Ἑλληνες. Μέχρι τὴν στιγμή πού ὁ ἐσθμώτης λαὸς τῆς
Ἑλλάδος θὰ γίνῃ καὶ πάλι κυρίαρχος. Ἡ Δημοκρατία δὲν εἶ-
ναι πολυτέλεια, εἶναι προϋπόθεση γιὰ τὴν ὑπαρξὴ καὶ τὴν
διατήρησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κρά-
τους. Χαιρετίζω τοὺς συναδελφούς μου τῶν φιλικῶν καὶ τῶν
τόπων τῆς Ἑλλάδος. Ὁρῶναι δέξασθαι καὶ ἀποκλίνεισαι στὰ
ἑνίματα αὐτῶν πού θησιάζουν τὴν ζωὴ τους γιὰ νὰ εἶναι τι-
μημένη ἡ λέξις Ἑλλάς.

Χαιρετίζω τὸν Λαὸν τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὸν ὁποῖον εἶμαι
υπερήφανος. Διότι ἀντιδρᾷ κατὰ τῆς ἐννοεωμένης τεχνολο-
γικῆς δικτατορίας. Μὲ τὸν τρόπον πού ἦτο δυνατόν νὰ ἀν-
τιδράσῃ. Διὰ τοῦ καθολικοῦ μίσους καὶ περιφρονήσεως. Ἄλ-
λος τρόπος δὲν ὑπάρχει γιὰ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸ νὰ ἀντιδράσῃ.
Καὶ ὅπως πῆ τὸ ἀντίθετο, εἶναι ταπεινὸς σιωφάντης.

Ἀγαπητοί μου Ἕλληνες. Βρισκόμαστε εἰς στιγμὴς πού ἡ

θά βουλεύουμε σὺν Ἔθνει καὶ σὺν Κράτει ἢ θά δημιουργή-
σουμε τὴν Δημοκρατίαν πρὸς τὸ Γεώργιος Παπανδρέου, ὁ Ἐλευ-
θέριος Βενιζέλος, ὅλοι οἱ κοινωνικοὶ μεταρρυθμισταὶ τῆς ἐπο-
χῆς μας ἔχουν ἀναιρεθῇ γι' αὐτὸν τὸν τόπον.

Ἄς ἐκποθεθῇμε ὅλοι ὅτι ἔδν γινώσκω πῶς σὲ φευτοδμο-
κρατίας. Δὲν ἀρνούμεθα μὲ τύπους. Θέλουμε οὐσία. Ὅταν θά
ποῖμε ὅτι ἡ Δημοκρατία θά νικήσῃ, θά εἶναι Δημοκρατία τοῦ
ἐξομαρτυροῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος μόνος τοῦ θά καθορίσῃ τὴν στήσιν
τοῦ καὶ στὸ ἐσωτερικὸ καὶ στὸ ἐξωτερικόν. Γι' αὐτὴν τὴν και-
νότητα, τὴν κοινωνική, τὴν σύγχρονην Δημοκρατίαν, σὺς καλῶ
ὄντως νὰ σφίξουμε τὰ χέρια καὶ νὰ πῶμε μπρός.

Καὶ ἔς βρεθῇ ὁ πιστότερος καὶ ὁ ἐλευθεριώτερος τοῦ θά μᾶς ἀντι-
σταθῇ. Θά τὸν συντρίψουμε!...

Ζήτω ἡ Δημοκρατία!...

Ζήτω ὁ Λαὸς τῆς Ἑλλάδος!...

Νὰ ζήσουν οἱ ἀγωνισταὶ ἐκεῖνοι, οἱ ἀνδάνθρωποι, οἱ ὁποῖοι
χωρὶς καμιά βιασμένη ἐθελόλασιν καὶ τὴν ζωὴ καὶ τὴν ἐλευ-
θερίαν καὶ τὴν περικοχίαν τους.

Τὰ παιδιὰ τοῦ Πολυτεχνείου θά εἶναι τὰ καινότερα Μεσο-
λόγγι πρὸς θά φωτίξῃ τὸν δρόμον τῆς Ἑλλάδος. Σὲ ὅλους αὐ-
τοὺς ἐπικλίνωμαι εὐλαβῶς, ταπεινῶς συναγωνιστῆς τους, καὶ
τοὺς προσκαλῶ σὲ νέο προπολεμικόν σὲ μιὰ καινότερον ἐξέρ-
μηση γιὰ τὴν τελικὴ νίκην, γιὰ τὸν θρίαμβον τοῦ κυρίαρχου
λαοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπαντῶν σὲ σχετικὴ δήλωσιν ἔσται δημοσιογράφου, ὁ κ. Ζήβας
ἀφίπει!

Πιστοῦμαι ὅτι ἡ Κύπρος θά διαδραματίσῃ γιὰ τὴν ἐξωτε-
ρικὴν ἀμερικανικὴν πολιτικὴν καὶ τὸν κ. Κίσσινγκερ τὸν ὅμοιον
πρὸς ἐκεῖνα τὸ Γουότεργκαϊτ γιὰ τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν
τῶν Η.Π.Α. καὶ τὸν κ. Νίξον. Τὸ ἐγὼν τῆς Κύπρου θά
ἀπικαλύψῃ τις ἀπαράδεκτος γιὰ τὸν Ἀμερικανικὸν Λαόν, πρὸς
βαθύτητα ἐκταμῶ, μεθόδους μὲ τις ὁποῖες ἀσκαλεῖται ἡ ἐξωτε-

ρική πολιτική από την Κυβέρνησή του, και ιδιαίτερα άρδύτως είναι Υπουργός των Έξωτερικών ο κ. Κίσιγκερ.

Εδώσαμε στην Αμερικανική τύπη την εύκαιρία να επιληφθῇ τοῦ θέματος. Καί εἰμαι βέβαιος ὅτι θά διαρηνήσῃ τὸ καὶ σ' ὅλη του τὴν ἔκτασι καὶ τὸ βάθος.

Θαυμάζω τὸν Αμερικανικὸν τύπον. Ἀρχισι τὸ Γουότεργκάιτ με διέ-τρεις φράσεις καὶ τέλει τὴν ἱστορίαν τοῦ αἵματος. Πιστεύω ὅτι τὸ ἴδιον θά ἐπαναληφθῇ στὴν περίπτωσιν τῆς Κύπρου. Θά ἀποκαλύψῃ τις ἀπαράδεκτους μεθόδους με τις ὁποῖες ὁ κ. Κίσιγκερ ἐπεχείρησε μὲσα στὰ πλαίσια τῆς πολιτικῆς τῆς ἐρέσεως νὰ ἐπιτύχῃ τὴν διχοτόμησιν τῆς Κύπρου, ὅχι ἔντιμα καὶ εὐθίως, ἀλλὰ με τὴν χρησιμοποίησιν παρανοικῶν καὶ ἐγχευματιῶν τοῦ τύπου τῶν Ἰωαννῶν καὶ Σαβῶν. Προσπάθει μ' αὐτοὺς νὰ ἐκφανίσῃ τὴν διχοτόμησιν σὺν προὐκ τῶν ἐσωτερικῶν συνάψεων τῆς Κύπρου, σὺν ἐφαρμογῇ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀντοδοχότητος! Γιὰ νὰ μὴν μπερδεύωι εἴτε οἱ ἀδελφοὶ εἴτε ἡ Σαβιτικὴ Ἐκκλῆσια νὰ ἐντάξουσιν.

Ὁ Ἀμερικανικὸς Λαὸς εἶναι ἄλλως νὰ πληροφορηθῇ τὴν ἀλήθειαν. Εἰμαι βέβαιος ὅτι ὁ Αμερικανικὸς τύπος θά ἐπιτελέσῃ καὶ στὴν περίπτωσιν αὐτῇ τὸ καθήκον του. Θά ἀποδείξῃ τελευτὰ τῇ ἀπάτῃ τῆς τέχνης τοῦ μεγάλου μάγου τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Τὸ νὰ κυβερνᾷς εἶναι πρέβεσφις. Ὁ κ. Κίσιγκερ ὑπερηφανίζεται ὅτι εἶναι πυροβόλος καὶ ὑπερηφανίζεται γιὰ τὴν τέχνην του νὰ σβήσῃ φωτιὰς. Στὴν περίπτωσιν ὅμως τῆς Κύπρου, αὐτὸς ὀφθαλμὸν τὴν φωτιὰ καὶ αὐτὸς ἀρνᾷται νὰ τὴν σβήσῃ.

Ὁ Αμερικανικὸς τύπος ἀρχισι ἤδη τὸ ἐξυγαντικὸν ἔργον του. Ἄν εἶδατε τοὺς χθεσινούς «Ταίμς τῆς Νέας Ὑόρκης», τὸ «Θάουζντν Πάστερ» καὶ τὸ «Χέιρλντ Τρίμπιουν» θά διαπιστώσετε ὅτι ἡ Ἑλλάς κυβερνᾷται ἀπὸ τὴν CIA. Προσβου-τῆς τῶν ΗΠΑ δὲν εἶναι ὁ κ. Τάπκα, ἀλλὰ ὁ κ. Τὸμ Πάππας. Οἱ Ἑλληνικαὶ Ἐνοπλῆς Δυνάμεις διωκόμεναι ἀπὸ τὴν Ἀμερικανικὴν Στρατιωτικὴν Ἀπειταλή. Αὐτὴ δὲν προσφέρει κα-

μιά ύπερσεία που θά ήταν χρήσιμη μέσα στά πλαίσια της συμμαχίας. Ασφαλώς είναι τό όργανο μέ τό οποίο έχει εξασφαλισθή ή διαγχορ των 'Ελλθνικών 'Ενόπλιων Δυνάμεων γιά τήν έξυπαρέτση των στρατηγικών συμφερόντων των ΗΠΑ.

Είμαι στήν διάθεση κάθε έντιμου 'Αμερικανού δημοσιογράφου νά του δώσω κάθε απαραίτητο στοιχείο γιά τήν πολιτική της 'Αμερικής άπέναντι της 'Ελλάδας και γιά τόν ρόλο του κ. Κίσηγγερ ειδικώτερα. Γιατί σκεύεμάθα άντιμίστοι με τήν 'Ιστορία, και πρέπει νά είμαστε έντιμοι άπέναντί της.

2

Ο ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΖΙΓΔΗ

τίνας 'Υπουργού και Βουλευτού Δωδεκανήσου

πρός τόν Λαόν της Ρόδου

κατά τήν έμφύζιν του είς τό 'Αεροδρόμιον Ρόδου

(4 Αύγουστου 1974)

"Άνδρες και γυναίκες της Ρόδου, νικήσαμε!

'Η κατάρα του φασισμού αναστρίβη. Οι έχθροι του Λαού κρέβονται στήν καταστροφή. 'Ο Λαός της 'Ελλάδας πανηγυρίζει! Πανηγυρίζει όμως όχι τήν φείσασιν της κυριαρχίας του, πανηγυρίζει άπλώς τήν 'Ανάστασιν του Λαζάρου, της Πολιτικής Κυβερνήσεως. Άδριαν θά γίνει ή πραγματική 'Ανάστασις, όταν μέ ελεύθερος έλληνός ή 'Ελληνικός Λαός διαθήσθι τήν διακυβέρνηση των τύχων του σι πραγματικούς αντιπροσώπους του.

"Άνδρες και γυναίκες της Ρόδου, σεις χειρατά.

Χαιρετίσω όλα τά νησιά μας, και τά δώδεκα, άλλα πάνω απ'

Ὡς χαιρετίζω τὰ λαμπρὰ παιδιὰ τῆς Διεδικανήσου, πρὸς σὴν
ἐπὶ ἐκταση τοῦ Παιδαγωγικοῦ βρόθου στὴν πρωτοτορία.
Ὅταν ἔρχομαι τέτοιους φοιτητὰς, δὲν φοβῶμαι γιὰ τὸ μέλλον,
ὅχι μόνον τῆς Διεδικανήσου ἀλλὰ καὶ τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπειθῶμαι πρὸς σῆς, τὸν Λαὸ τῆς Διεδικανήσου, μὲ τὴν
πρώτην εὐκαιρίαν πρὸς μὲ δίδεται, καὶ δι' ὅσον πρὸς τὸν Λαὸ
διδασκαλὸς τῆς Χώρας. Διότι σὺν βουλεύτης σας, ἔμουν καὶ
ἐκπαιδευτὸς διδασκῶν τῆς Ἑλλάδος. Νομίζω ὅτι τὴν ὥραν
τῆς κρίσεως φάνηκα πιστὸς στὸν ἑαυτοῦ μου. Γι' αὐτὸ ἔρχομαι
μὲ ψυχὴ τὸ καρδίαν, μὲ καθαρὸ τὸ μέτωπο, μὲ καρδίαν ἑσυχὴν,
μὲ τὴν ἐκπεπονημένην ἐν δὲν φάνηκα κατώτερος τοῦ καθήκον-
τός μου.

Θὰ ἐπιπροσέξω μὲ σῆς, νὰ σῆς πᾶν τὴν πραγματικὴ κα-
τάστασιν τῆς Χώρας μας. Εἶναι τόσο πρᾶγμα, καὶ ἐπιβέβλη-
ται, ἐνὶ παρηγορισμῶν καὶ ἀγαλλιάσεων, συγκαίνισσιν, ἔθι-
κὴ ἐνότητι καὶ ἀποφασιστικότητι.

Ἡ Ἑλλάς θὰ ὑπερβῇ τὴν κρίσιν καὶ αὖθις ἐν εἰρήνῃ
καὶ εὐτυχίᾳ θὰ προχωρήσῃ ε' αὐτὴ πρὸς εἰς ἡμῶν της. Νὰ
γίνῃ ἑνὴ ἑλκενὸς μέλος τῆς Δημοκρατικῆς Εὐρώπης, καὶ νὰ
πάψῃ νὰ εἶναι φεουδοκρατία, φεουδ. κράτος. Νὰ πάψῃ
τέλος νὰ εἶναι ἀποικία. Ἡ Δικτατορία ὑπῆρξε πάντοτε καὶ
παντοῦ καταστροφὴ. Ἡ Δημοκρατία εἶναι ἡ ζωὴ καὶ ἡ σω-
τηρία. Γιὰ τὴν Ἑλλάδα, ἡ Δημοκρατία δὲν εἶναι πολυτέλεια.
Εἶναι ἡ προϋπόθεσις γιὰ τὴν διατήρησίν μας σὺν Ἑθνῷ, σὺν
Κράτει. Οἱ παρανοικοὶ ἀρραττοὶ κράτες σήκωσαν τὰ χέρια ῥη-
λὰ σὺν ἑσπεραν τὴν Ἑλλάδα στὸ χεῖλος τοῦ κρημνοῦ, σὲ πραγ-
ματικὴ ἔθνη συμφορῇ.

Ἀγαπητοὶ μου φίλοι, ὁ Ἑλληνας τῆς Κύπρου, αὐτὴ τὴν
στιγμὴν, ἀπειλεῖται μὲ καθολικὴν ἐξόντωσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ
ἀκέραιον τὸ κράτος μας περὶ ἀνδύσεως πρὸς δὲν εἶναι συμφέρον
νὰ σῆς διαγράψω. Μὴς ἔσπεραν σὴν καταστροφὴν, οἱ ἔθνο-
σωτῆρες! Ἄρῃ προηγουμένως διέφυγον καὶ διέσωσαν τὰ

πάντα. Έτσι η Δικτατορία επιδείχθη διὰ μίαν άλλην φοράν νεοσπῇ καὶ κατάρκῃ.

Ἡ στάση μου, γιατί πρέπει νὰ εἶς δώσω ἑνὶ ἀπολογισμόν, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή ὑπῆρξε στάσις ἀνέδοτος ἀντιθέσεως πρὸς τὴν Δικτατορίαν, πῶς μὲν μέχρις ἐσχάτου. Πῶς ἐξορίας, πῶς οἱ φυλακῆς, μὲ εἶπε οὐ τὰ κλάσά μου ἔδν θὰ ἐπιτραπῇ νὰ ταρῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Γύρισα ἀναθεωρητής, γὰ νὰ εἶμαι μεταξὺ αὐτῶν οἱ ὅποιοι θὰ ἀγγήσουν τὴν Ἑλλάδα πρὸ λυμῆς τῆς Δημοκρατίας. Εἶδα τὸν κίνδυνον ἀπὸ τὴν ἀρχή. Τὸ 1969 ἔσπειρα στὸν Παπαδόπουλον δολώσεις μου, μὲ τις ὅποιες ἐπρόβλεπα νὰ μικρασιατικὴ καταστροφὴ, ἔδν ἡ Δικτατορία παρέμεινε ἀκόμη μερικὰ χρόνια. Καὶ τὸ ἔκανα αὐτό, γὰ νὰ μὴ ἔχη διαφυστικὸν πρὸ Στρατοδικεῖο πρὸ μίσηρα θὰ παραπεφθῇ κάποτε. Αὐτὸ ἐγινεν πρὸ 1969.

Τὸ 1970, μετὰ τὴν ἀπόπειρα δολοφονίας κατὰ τοῦ Μανκρίου, διετέλεσα πρὸς ἀνάγκην τοῦ σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως Ἑθνικῆς Ἐνότητος γὰ νὰ μὴς βγάλῃ ἀπὸ τὸν κίνδυνον. Καὶ μὲ ἔσπειραν στὴ φυλακὴ 4½ χρόνια καὶ 300.000 δραχμῆς πρόστιμον. Ἐμείνα διὰ χρόνια στὶς φυλακῆς, ἀλλὰ οὐτε ἀπὸ καί, οὐτως ἔγραψα, τίς ἀναγνώρισα. Μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς μου, δὲν ἐδέχθηκα νὰ ὑπεβάλλω αὐτοσχῆ ἀπολογήσεως. Τοὺς παρονόμους τυρόνους, δὲν ἔκανα τὴν ὑποχώρησιν οὐτε τυπικὰ νὰ τοὺς ἀναγνωρίσω. Τώρα, τοὺς πλεοναίους ἡ μέρας, βγήκα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, γὰ νὰ συμβουλευθῶ εἰδικῶς ὀρθολογιστροὺς, γιατί ἡ κατέστασις τῶν μετιῶν μου, ὕστατα ἀπὸ τὴν φυλακὴ καὶ τὰ γεγονότα τοῦ Πολυτεχνείου, εἶχεν ἐπιδεινωθῇ ἀποκρίθονα. Ἀπ' ὅταν βρισκόμην πρὸ Λονδίνου, μὲ ζήτησε ἡ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ἐπιτροπὴ τῆς Ἀμερικανικῆς Βουλῆς νὰ καταθέσω ἐπὶ τῶν Ἑλληνοαμερικανικῶν σχέσεων. Ἠέρα οὐ ὁ λαὸς τῆς Ἀμερικῆς καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι του ἦσαν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ αἰσχος τῆς ἀποστηρίξεως τῆς Κυβερτήσεως ἦσαν μόνον ἔργον τῆς Κυβερτήσεως τοῦ κ. Νίξον, πρὸ καταποντίζεται, οὐτως ἔγραψα, τίς ἡμέρας αὐτῆς. Εἶπα

στοις 'Αμερικανούς, έπισήμους και μὴ, ότι τὸ μόνον στήριγμα τῆς Δικτατορίας στὴν Ἑλλάδα εἶναι ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις. Τοὺς εἶπα ότι ἡ Δικτατορία στὴν Ἑλλάδα εἶναι, βέβαια, συμφερόν γιὰ τὸν τόπον. Ἀλλὰ ταυτοχρόνως εἶναι κίνδυνος γιὰ τὴν ἐνότητα τοῦ NATO. Καὶ ότι εἶναι ἀπειλὴ γιὰ τὴν Εἰρήνῃ τοῦ Κόσμου. Συστατήθηκαν τὸ Κογκρέσσον, οἱ ἐφημερίδες καὶ ἡ Κοινὴ Γνώμη. Ὁ μόνος πρὸ αὐτῶν ἐβουλήθη συνάψαι, εἶναι ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ κ. Νίξσον, ὁ κ. Κίσσινγκερ. Ἐπέμεινε νὰ ὑποστηρῇ τὴν Χούντα μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς. Καὶ τὸν προειδοποίησαμε ότι ἡ πολιτικὴ του θὰ ἀδραγοῦσι σὲ καταστροφὴ, ποὺ δὲν θὰ εἶναι μόνον ἑλληνικὴ, θὰ εἶναι παγκοσμίᾳ. Σήμερα, ἐὰν ὁ κόσμος ἀπειλῇται μὲ πόλεμον, τὴν πᾶντοσφι τὴν ἔχει ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις καὶ ὁ κ. Κίσσινγκερ, προσωπικῶς. Καὶ ὡς μὴ κάμῃ τὸν δεξιωτέστην πυρασβέστη. Ἐτόνισα ἐπανεὐλαγμένα ότι δὲν εἶναι ἐπιδεχόμενης πυρασβεστικὴ τὸ κυβερνᾶν. Νὰ ἀφήτῃς νὰ δημιουργηθῇται φωτιάς ἢ νὰ τίς δημιουργήσῃς, καὶ ὅποτε νὰ λῆς ότι τίς δοξάζεις. Τὸ κυβερνᾶν ἐστὶ προβλεπτικόν. Κατηγορῶ τὸν κ. Κίσσινγκερ ότι ἐκσυλλεχθεὶς δοξοῖ νὰ ἀνάβῃ ἡ φωτιά καὶ ὅτι ἐκσυλλεχθεὶς αὐτὴ τὴν στιγμήν δὲν φροντίζει κυρίως νὰ τὴν σβῇσῃ ἐπιμένοντας νὰ ἀποχωρήσουν ἀπὸ τὴν Κύπρον οἱ Τούρκοι εἰσβαλεῖς, γιατί ἐνόησε πῶς μπορεῖται, χρησιμοποιώντας διὰ προσωπικῶς, ἕνα Ἰωαννίδην καὶ ἕνα Σαφίών, νὰ ἐπιτύχῃ τὴν διχοτόμησιν τῆς Κύπρου. Καὶ νὰ μεταβάλῃ τὸ νησί σ' αὐτὸ ποὺ κατέρθησε νὰ μεταβάλῃ τὴν Ἑλλάδα. Διότι ἐπὶ Χούντας τί κατόντησε ἡ Ἑλλάδα μέσα στὰ πλαίσια τοῦ NATO; Ἐνα ἀπέραντο στρατόπεδο συγκεντρώσεως γιὰ τοὺς Ἕλληνας καὶ ἕνα ἄμπλουτο ἔξοργον γιὰ τὸν Ἀμερικανικὸ Στόλο καὶ τὰ ἡμερικανικὰ στρατηγικὰ συμφέροντα. Αὐτὸ πῆγε νὰ κάμῃ ὁ κ. Κίσσινγκερ καὶ στὴν Κύπρον. Νὰ τὴν κάμῃ στρατόπεδο συγκεντρώσεως κατὰ ἀπὸ τὸν Σαφίών, καὶ ἀλλοδαποὺς τὸ νησί, μὴ σὲ τουρκικὸ, μὴ σὲ ἑλληνικὸ, νὰ τὸ κάμῃ ἔξοργον ἄμπλου τῶν

Ἀμερικανικὸν Ἐνὸπλιον Δυναμεῖον. Ἐπιανεῖθῃ πλέοντι αἰ-
κράτῃ. Τὴν διχοτόμησιν τῆς Κύπρου τὴν ἐπιβίβωσαν ἐπὶ 15
χρόνια οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ δὲν τὴν ἐπέτυχον, ἐφόσον ὑπῆρχον
Κυβερνήσεις ἀντιπροσωπευτικαί, στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴν Κύ-
προν. Ἐνόμισεν ὁ κ. Κίσιγκερ ὅτι θὰ μπορούσε νὰ τὴν ἐπιτύ-
χῃ δι' ὁραματικῆς, καὶ ἔτσι ἔγραψε σήμερον τὸν λόγον ἐπὶ τῇ
Θύρᾳ τῆς καταστροφῆς.

Κατηγοροῦ τὸν κ. Κίσιγκερ ὅτι τὸν εἶχαμε προειδοποιήσει
ὅτι ἡ Χούντα ἀδυνατοῦσε σὲ διαθεῖναι περιπέτειας. Εἶχα τοῖσι
ὅτι ἡ ἐπιχειρουμένη διάλυσις τῶν Ἐνὸπλιων Δυναμῶν τῆς Ἑλ-
λάδος, διὰ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς Δικτατορίας, θὰ ἀποβῇ ἐπὶ
τέλος σὲ βέρος καὶ τῆς διαθεῖναι εἰρήνης καὶ τῶν ΗΠΑ. Ἀλ-
λὰ καὶ οἱ Ὑπεραστές τὴν εἶχαν εἰδοποιήσει τὸν κ. Κίσιγκερ
ὅτι ἐπέκειτο τὸ πραξικόπημα. Τὸν εἶχαν εἰδοποιήσει καὶ ὁ
Μακάριος μὲ τὴν ἐπιστολὴν αὐτοῦ. Ἀλλ' αὐτοὺς ἀγνόησεν ἡγεύμενος.
Ἐνῶ οὖν ἡ συνωμοσία ἐξυφαίνεται ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ἐνῶ ἡ
ΕΟΚΑ Β' ἐγχευματοδοτεῖται ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, αὐτὸς ἔκρινεν
ὅτι δὲν ἐγνώριζε τίποτε καὶ ὅτι δὲν ἀνακατατίθεται ἐπὶ ἐσωτε-
ρικῶν ἔργων κινήσεων, ἐνῶ τὰ θεμέλια τῆς ΚΥΠ καὶ τῶν ὁργά-
νων τῆς προέρχονται ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν.

Κατηγοροῦ τὸν κ. Κίσιγκερ ὅτι ἐν πλείονι ἐπιγνώσει ἀρχ-
σε νὰ ἐξυφανθῇ καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ συνωμοσία. Ἡ συνωμο-
σία ἡμεῖς δὲν ἐπέτυχον, γιὰτὶ ὑπάρχει καὶ Θεὸς πρὸς ἡμᾶς τὸν
Μακάριον. Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ Διάβολος πρὸς ἡμᾶς τοὺς
συνωμότες στρατιωτικῶς ἐκπαιδευμένους τῆς Χούντας στὴν
Κύπρον. Πῆγαν νὰ κάμουν ἐγγλέριον ἀλλὰ Ἀλιφάντες καὶ
ἀπέτυχον παταγωδῶς. Πρὶν παρακαλέσωμεν τὸ Προεδρικὸν
Μέγαρον, ἀρχίσαν νὰ πυροβολοῦν, καὶ ἔτσι ὁ Μακάριος ἔγραψε καὶ
ἔφτασε στὴν Πάφο. Καὶ ἐσώθη ἡ Κύπρος, καὶ ἡ τιμὴ τῆς Κύ-
πρου καὶ τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Κίσιγκερ ἔσπευσε ἀμέσως νὰ δεχθῇ τὴν φτωχὴν φή-
μην ὅτι διανοηθῆναι ὁ Μακάριος. Ἀλλὰ καὶ δεῖν ὁ Μακάριος
διεπιστάθη ὅτι ὑπῆρχε ἐπὶ ζωῇ, ἀμφοσβήτησε τὴν νομισμένην

τα τῆς Κυβερνήσεώς του καὶ ἄρχισε ἐρευνητικὰς μετὰ τὴν
ψευδοκυβέρνησιν Σαμφών, γιὰ τὴν ἀναγνώρισί της. Ἐβλήσα-
με στὸ σημεῖον νὰ ἡρανοσθῇ, διὰ τῆς πολιτικῆς αὐτῆς, ἡ
ἐπέμβασις τῆς Τουρκίας, ἡ εἰσβολὴ τῆς Τουρκίας, σὺν πρέ-
ξῃ νομιμότητος. Καὶ εἶχα τὴν πικρία εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφα-
λείας νὰ ἀκούσῃ τοὺς ἐκπροσώπους ὧν τῶν κρατῶν
νὰ μιλοῦν γιὰ τοὺς Τούρκους εἰσβολαῖς σὺν τοὺς σιτιῖτες τῆς
εὐρῆνης ἐκκεντρίον τῆς παραχρηστοῦ Ἑλλάδος, ὑπεύθυνης γιὰ
τὸ πραξικόπημα ἐκκεντρίον τοῦ ἀνιχνεύτου κράτους τῆς Κύ-
πρου.

Ὁ κ. Κισσιγκερ μπορεῖσι νὰ προλάβῃ τὴν εἰσβολὴ τῶν
Τούρκων. Ἀλλὰ ἐμπόδιζε ἀκόμη καὶ τὸ Συμβούλιον Ἀσφα-
λείας νὰ πάρῃ ἀπόφασιν τὴν Παρασκευή. Ἔτσι, ἔδωκε στοὺς
Τούρκους τὴν χάριν νὰ ἀποβιβασθῶν στὴν Κύπρον, καὶ τὸ
Συμβούλιον Ἀσφαλείας νὰ πάρῃ τὴν ἀπόφασιν του μετὰ ἀπὸ
τεταλεισμένον γεγονός. Καὶ ἄρχισε ἡ καταστροφὴ τοῦ Ἑλλη-
νισμοῦ, τῶν ἑλληνικῶν πόλεων. Ὅλα τὰ κράτη ζητοῦν νὰ
φύγουν ἀπὸ Τούρκους. Ἐν ταῦτοις ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις περι-
φρονεῖ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, σπρωί-
ζοντες εἰς πόλιν τῆς ἀ ν ο χ ῆ ν· Σ' ἐκείνου μόνον ποὺ μπορεῖσι
νὰ τοὺς ἐξαπαλῶσιν σὲ ἔμμεση συμμέτρωνσιν. Ὁ κ. Κισσιγ-
κερ ἐπικρίνεις ἐπιμυρίζεται τίς εὐθύναι, οἱ ἑστίαι δὲν περιορί-
ζονται ἐναντὶ τῆς Ἑλλάδος μόνον, ἐναντὶ τῆς Κύπρου. Εἶναι
εὐθύναι γιὰ τὴν Βέρχην τοῦ Κόσμου.

Ἀγαπητοί μου Ρόδοι,

Πρέπει νὰ μιλήσω σταράτα στοὺς φίλους μας. Ἐν παίρ-
νομε ἐκκεντρικῶς τὴν, μᾶς μεταχειρίζονται σὺν φτωχοῖς συγ-
γενεῖς, σὺν δευτέραις ποιότητος συνταίρουν. Καλῶ τὴν Ἀμε-
ρικανικὴν Κυβέρνησιν νὰ μᾶς πῇ γιὰτί οἱ Τούρκοι ἔχουν τὸ θρά-
σος ὥστε, παρὰ τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας, παρὰ τὴν συμ-
φωνία τῆς Γενεύης, νὰ ἐξακολουθεῖν νὰ ἐκεκτείνων τὴν κα-
τοχὴν των στὴν Κύπρον.

Φίλοι μου,

Τι θά κάνουμε μπροστά σ' αυτήν την κατάσταση; 'Η 'Ελληνική Κύπρος αντιμετωπίζει διαθρόν. 'Η διχοτόμηση, εάν γίνει, θά σημαίνει εξόντωση τοῦ 'Ελληνισμοῦ τελείως. 'Αλλὰ ταυτοχρόνως, εάν διχοτομηθῇ ἡ Κύπρος, θά δημιουργηθοῦν διαθρόες περιπλοκές ἀπροσμετρήτων συνεπειῶν. Νομίζω ὅτι ἀπὸ τῆς δικῆς μας πλευρᾶς ἐρθῶς διακηρύξαμεν ὅτι ὁ Μακάριος εἶναι ὁ μόνος νόμιμος Πρόεδρος τῆς Κύπρου. Πρέπει τώρα νὰ υπογραμμίσουμε ὅτι ὁ Κληρύθης εἶναι ὁ τοποτηρητὴς του καὶ τίποτε ἄλλο. Καὶ αὐτὴ τῇ θέσῃ νὰ τὴν ἐπιβεβαιώσῃ καὶ ὁ Ὀθίος. Πρέπει ἡ Κυβέρνησις χωρὶς καθυστέρηση νὰ ἀποσύρῃ ἀπὸ τὴν Κύπρον ὅλους τοὺς χανταβοὺς ἀξιωματικούς, τοὺς ἐξακολουθεῖν νὰ ἔχουν τὴν συνδικαλισμένην στὰ χέρια τους. 'Εάν συνεχισθῇ αὐτό, ὁ κ. Κίσιγγερ θά ἐξαναλωθῇ νὰ λέγῃ ὅτι ὁ Μακάριος εἶναι 'Αρχιεπίσκοπος μόνον καὶ ὄχι Πρόεδρος.

Τότε ἡ μοίρα τοῦ Κυπριακοῦ 'Ελληνισμοῦ θά εἶναι σφραγισμένη. 'Αλλὰ πέραν αὐτοῦ, ὅπως εἶπα καὶ στὴν 'Αθήνα, χρειάζεται, τὸ ταχύτερον, νὰ ἀποκτήσουμε 'Ενωτικὸς Δυναμὸς. Εἶναι ζήτημα ζωῆς καὶ θανάτου. 'Η Κοίνατα ἦσαν μιὰ χαύριτα μέσα στὸς ἀξιωματικούς. Πρέπει νὰ ξεριζωθῇ καὶ νὰ ριχθῇ εἰς τὴν πυρὰν! 'Εάν δὲν φύγουν αὐτοὶ ἀπὸ τὴν Στρατόν, δὲν μποροῦν νὰ ὑπάρχουν 'Ενωτικὸς Δυναμὸς. Πρέπει ἀμέσως νὰ διορισθῇ 'Αρχιστράτηγος, γιὰ νὰ γῆσ αὐτὸ πού ἔγινε μετὰ τὴν Μικρασιατικὴ Καταστροφὴ. Νὰ γίνῃ τὸ θαῦμα τοῦ Στρατοῦ τοῦ 'Εβρου, πού μᾶς ἐπῆρθε νὰ υπογράψουμε τὴν ἐντιμὴ συνθήκην τῆς Λαζάνης στὰ 1923.

Εἶπα ἐπίσης ὅτι μᾶς χρειάζεται νὰ παύσῃ ἡ ἐξωτερικὴ μας πολιτικὴ νὰ εἶναι μονοδιάστατη. Φίλοι μας εἶναι ὅσοι μᾶς βοηθοῦν. Νὰ μεταχειρισθοῦμε ὅλους ὅσους ἐξυπηρετοῦν τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα.

Καὶ τρίτον, εἶπα ὅτι μᾶς χρειάζεται Κυβέρνησιν 'Εθνικῆς

Ἐνότητος. Δὲν τὸ λέγω τώρα. Τὸ λέγω ἀπὸ τὸ 1970. Καὶ μᾶλλον γι' αὐτὸ στὴ φυλακὴ. Τὸ εἶπα καὶ στὸ 1972. Τὸ εἶπα καὶ στὸ κληροφύλακον πέρουσι. Χρειαζόμαστε Κυβέρνηση Ἐθνικῆς Ἐνότητος. Γιατί; Γιατί μόνον μὲ τέτοια Κυβέρνηση θὰ εἴμαστε σίγουροι ὅτι θὰ ὑπάρχει καὶ ἐνότητα τοῦ Λαοῦ. Πρέπει οἱ ἀρρατξέντες, οἱ ἐγκληματίες κατὰ τοῦ Λαοῦ, νὰ τιμωροῦνται! Ἀλλοῦς, δὲν θὰ ὑπάρχει ἐμπιστοσύνη στὸ Κράτος καὶ δὲν μπορούμε νὰ ζοῦμε αἰσθάνει μὲ τὴν ἀπειλὴ νέου πραξικοπήματος. Αὐτὸ πρέπει νὰ κοπῇ μὲ τὸ μαχαίρι. Καὶ κατὰ ἄλλο: Πρέπει νὰ ἔχουμε Κυβέρνηση Ἐθνικῆς Ἐνότητος. Καὶ ἐνοῦς Κυβέρνηση τῶν Ἀντιχουντικῶν Δυνάμεων, γιατί Ἐθνικὴ Ἐνότης δὲν σημαίνει νὰ βάλουμε καὶ τοὺς ὑπηρετοὺς τῆς Χούντας μεταξὺ μας. Αὐτὰ εἶναι πράξη. Θάβουμε γνήσιους ἀντιδικτατορικοὺς ἀνθρώπους. Ἐραφίς ἢ συνεργάτης τῆς Χούντας, δὲν ἔχουν θέση σὲ Κυβέρνηση Ἐθνικῆς Ἐνότητος. Αὐτὴ ἡ Κυβέρνηση θὰ εἶναι ἡ ἐγγύηση ὅτι οἱ προσοχὲς ἐκλογῆς θὰ εἶναι τίμιες καὶ ἀδιάβλητες καὶ ὅτι ἀκόμη τὸ ἀποτέλεσμά τους θὰ γίνῃ σεβαστό. Διότι περφοῦτε τί θὰ συμβῇ ἂν ὁ Λαὸς ψηφίσῃ καὶ δὲν γίνῃ σεβαστὴ ἡ ἐτυμηγορία του. Μὲ ἕνα δεύτερο, ἢ μὲ κάποιον ἄλλου εἴδους πραξικόπημα. Θάβουμε ἐπεμένους ἀπαραιτήτως Κυβέρνηση Ἐθνικῆς Ἐνότητος.

Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ εἰμαι πραγματιστής καὶ ἐνδιαφέρωμαι περισσότερο διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἔθνους, δέχομαι καὶ υποστηρίζω τὴν Κυβέρνηση τῶν Πάδικῶν, στὴν ὁποία παρέδωκε στὴν ἀπελευσίαν τὴν ἐξουσία ἡ Χούντα. Θὰ βοηθήσουμε τὴν Κυβέρνηση Καραμανλῆ, ἐφόσον θὰ γίνῃ Κέρβερος τῶν ἑθνικῶν συμπεράσεων, γιὰ νὰ περισταίῃ τίς καταστροφὲς τῆς Χούντας καὶ δεύτερον, ἐφόσον ἐνεργεῖ ἀποφασιστικὰ γιὰ νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ στὴν Δημοκρατία. Γι' αὐτὸ εἶπα ὅτι προσέχωμαι γιὰ τὴν Κυβέρνηση. Ἀλλὰ θὰ ἐργασθῶ μὲ τὸν Λαόν. Θὰ συνεχίσουμε τὸν ἀγῶνα μας μέχρις ὅτου ὁ δεσπότης λαὸς μας γένη κυρίαρχος. Λαϊκὴ κυριαρχία εἶναι νὰ μὴ μᾶς κυβερ-

νόων οι πράκτορες της ΚΥΠ και της CIA. "Αν διαβόσεται τις αμερικανικές εφημερίδες των τελευταίων ημερών, θα μείνεται κατάπληκτοι για το πώς κυβερνιόταν η "Ελλάδα στα είκοσι τελευταία χρόνια. 'Ο Λαός πρέπει να είναι κυρίαρχος για να εκλέγει τις Κυβερνήσεις του, να αποφασίζει ποιά θα είναι η διεθνής του τοποθέτηση, και ποιά θα είναι το κοινωνικό περιεχόμενο της Δημοκρατίας.

Λαέ της "Ελλάδας,

Δεν πρόκειται να ξεσυγυρίσουμε στην φεουδαρχικότητα του παρελθόντος. Δεν είναι δυνατό να γυρίσουμε στο 1967. Θα πάμε μπροστά. Σε μία δημοκρατία προεδρευτική, μαχητική, πού θα έχει σκοπό την κοινωνική ελευθερία του συνόλου του Λαού.

"Απουθύνονται έξω προς την Νέα Γενιά. Ξέρω ότι έσείς δεν πρέπει να ζήσετε με την κατάρρα πού έζησαν οι γονείς σας. Ξέρω ότι είσθε Εύρωπαιοι. "Όχι ραγιάδες. Όταν λαβαντίνα θα ήθελα πιάσει νόμι της Εύρώπης να φθάσουν σε ήθικόν όφους της δικής μας Φωτεινότης Νουαλαίας, της Νοτιόχιας του Πολυτεχνείου.

"Αγαπητοί μου φίλοι. Πολέμησα ένάντια την Δικτατορία. Πολέμησα για την Δημοκρατία. Θα συνεχίσω τον αγώνα μαζί σας, μέχρι του τελικού θριάμβου, χωρίς συμβιβασμούς, χωρίς άδυναμίες και άμφιβόλους. Δεν αποβιάσω σε έφθιμα αζυώματα. Δεν άγνωστόκα για να γίνω "Υπουργός, ούτε Προδουπουργός, ούτε για να επιβάλω τη δική μου μορφή Δημοκρατίας. "Αγωνίστηκα και φιλοδοξώ να είμαι στην πρωτοπορία έκείνου πού θα οδηγήσουν τον "Ελληνικό Λαό στο λυμένο της αποδεκτής από όλους Δημοκρατίας.

"Εάν οι νόμι της "Ελλάδος μάς άκούσουν — και δεν έχω καμία άμφιβολία — τότε πολύ σύντομα οι γονείς, καμαρώνοντας τα παιδιά τους, θα τα άκαλονθήσουν.

Και σύντομα η "Ακρόπολις δεν θα είναι κενόν σύμβολο

παρασμένης δόξας, αλλά θα είναι μία ζωντανή πραγματικότητα που θα μας επιτρέψει, με το κεφάλι ψηλά, σε συνεργασία με όλους τους Ευρωπαίους αδελφούς μας, να λύσουμε τα δικά μας και τα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο σύγχρονος άνθρωπος. Σ' αυτόν τον αγώνα, Λαέ της Δωδεκανήσου, πιστεύω πως θα είσαι πρωτοπόρος, όπως υπήρξες και κατά τα 25 χρόνια της συμμετοχής σου στην Ελεύθερη βία της Χώρας.

Ρόδου, Δωδεκανήσου, Έλληνες!

Είχαμε πολύ σύντομα, αφού κατοχυρώσουμε τα εθνικά συμφέροντα στην Κύπρο και στην Ελλάδα μας, να μπορέσουμε μαζί να αναπροσθήσουμε το πραγματικό Χριστός 'Ανέστη το άναστηθέντος Κυριάρχου Λαού μας.

3

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

του κ. Ι. Γ. Ζήγδη επί του πολιτευτικού εἰς τὰ «Νέα»
(5 Αυγούστου 1974)

Τὸ θέμα πρέπει νὰ ἀραθῇ πρὸς τὸ παρόν. Τὴν στιγμή αὐτὴ προέχει ἡ ἀνάγκη συμπίεσης καὶ ψυχικῆς ἐνότητας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Τὸ Ἔθνος διέρχεται κρίσιμες στιγμές. Μόνο όταν οἱ στιγμὲς αὐτὲς παρῶνται, ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, ἀπερίσπαστος ἀπὸ θέματα ζωῆς καὶ θανάτου, θὰ πρέπει νὰ ἀποφασίσῃ γιὰ τὸ ζήτημα. Ἀλλοιστὶ, ὁ ὕψος ὁ βασιλεὺς πῦρε σω-
στή θέσῃ πάνω σὺν θέμα, ὅταν δόλωσε ὅτι θὰ ἐπιστρέψῃ με-
τὴ θέλησιν τοῦ Λαοῦ. Καὶ κανεὶς ἂν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἶναι βασιλικώτερος τοῦ βασιλέως.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

τοῦ κ. Ι. Γ. Ζιγδῆ, τέως Ὑπουργοῦ

(11 Αὐγούστου 1974)

Παρά τὴν πεπιθιστὴν μας, ὅτι ἡ μόνη ἐνδοδειγμένη Κυβέρνησις, μετὰ τὴν χουντικὴν θεωροῦνται, διὰ τὴν ἐδηγηθῆ ἡ Χώρα εἰς τὴν ἀμαλότητα, εἶναι «Κυβέρνησις Ἐθνικῆς Ἐνότητος», ὑπεσχέθημεν νὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν Κυβέρνησιν προσωπικότητων τοῦ κ. Καραμανέλλου, λόγῳ τῆς σημαντοῦς πραγματικῆς καταστάσεως. Ὑποστήθεις ἡμῶς δὲν σημαίνει μόνον ὑποδοκιμασίαν ἢ σιωπὴν. Σημαίνει καὶ ὑποδείξεις καὶ κριτικὰν —καλοπύστων βεβαίως καὶ ἐποικειδομαγικὰς. Ὑπὸ τὸ πνεῦμα αὐτὸ γίνονται αἱ παροῦσαι δηλώσεις:

Πρῶτον, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ δελεασθῇ ἡ διπλωματικὴ μάχη διὰ τὸ Κυπριακόν, ἀλλ' αὐτὸ καὶ νὰ διασφαλισθῇ ἡ ἄμυνα τῆς Χώρας, ἂν δὲν μεταβληθῇ ἄρδην ἡ κατάσταση εἰς τὰς Ἐνόμιους Δυνάμεις. Ὑπὸ τὴν ἰδίαν προϋπόθεσιν τελεῖ φυσικὰ καὶ ἡ ἐπιστροφή εἰς τὴν πολιτικὴν ἀμαλότητα.

Πρέπει, ἐπομένως, ἡ χώρα τὸ ταχύτερον νὰ ἀπυκτίσῃ Ἐνόμιους Δυνάμεις ἀρροκισμένας εἰς τὸ Ἔθνος καὶ ἱκανὰς νὰ ἐκπληροῦν —ἰδίως εἰς κρίσιμας περιστάσεις— τὴν ἀποστολὴν των. Τοῦτο σημαίνει τὴν ἄμεσον ἀπομάκρυνσιν τῆς ἡγεσίας τοῦ ὑπῆρξεν ὑπερδυνος διὰ τὴν ἔθνικὴν συμφερόν καὶ τὴν στρατιωτικὴν ἀθλιότητα, ὡς καὶ ἡ παραδειγματικὴ τιμωρία δεῖν ἔχον ἐγκληματῆσαι κατὰ τοῦ Ἔθνους, πρὸ εὐτυχῶς εἶναι ἐλάχιστοι. Σταδιακὴ ἀντιμετώπισις τοῦ προβλήματος δὲν ἐπιτρέπεται. Εἶναι ἀντιθέτως μὲ τὸ καταπύγων τῆς ἀνάγκης. Ἀποτελεῖ, ἐπομένως, τραγικὴν πλάνην. Καὶ περικλείει τὴν κίνδυνον τῆς ἀκυστηροτήσεως τῶν σήμερον ἐν δεξιόσιν

δυνάμειν τοῦ κακοῦ, διὰ τὰ δημοκραγήσαντ αἵρεσι νέας περι-
πετείας διὰ τὸ ἔθνος.

Δι' αὐτὸ συνέστησα εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ μεταβῇ τὸ προε-
γούμενον τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1922, ἡ ὁποία, ἀρῶ διόρισε
Ἀρχιστράτηγον τὸν Πάγκαλον, κατέβηκε ἐντὸς μηνῶν νὰ
δημοκραγήσῃ τὸν Στρατὸν τοῦ Ἑβρου καὶ νὰ διαλυθῇ ἔτσι νὰ
ὑπογράψῃ τὴν ἐπιμονὴν συνθήκην τῆς Λαζάνης τοῦ 1923.

Ἀποχῶς, αἱ πράξεις τῆς Κυβερνήσεως δίδουν τὴν ἐντύπω-
σιν ὅτι ἐπέβηκε τὴν ἐσφαλμένην ὁδὸν τῆς σταδιακῆς θερα-
πειᾶς τοῦ κακοῦ.

Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς αἱ ἀρχαὶ καὶ δηλώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐ-
θνικῆς Ἀμύνης ἐδημιούργησαν ἐκπλήξιν καὶ θλίβιν. Αἱ δὲ
χθεσιναί, ἀγανάκτησις καὶ ὀργήν. Διότι δι' αὐτῶν τίποτε ἄλλο
δὲν ἐπαγγέλλεται, παρὰ τὴν διατήρησιν τῆς χωνυτικῆς δομῆς
τῆς ἡγεσίας, ἀρῶ μάλιστα ἐκπαιδεύεται καὶ ἡ ἐπαναφορὰ
τῶν ἀρίστων ἀξιωματικῶν ποὺ ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ τὰς
Ἐνστάσεως Δυνάμεις διὰ τοὺς γνωστοὺς λόγους.

Λογίζομαι. Ἐξελθὼν προχθὲς ἐπὶ τοῖς ἀνακρίσεσι σχετι-
κῶς μὲ τὴν ἔκτακτὴν τῆς Ἑλλάδος στάσιν τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώ-
σεως τῶσιν ἀτυχῆς καὶ ἄδελφα, ὥστε ὁ συνέθεκτος τας νὰ μὴ
εἶναι δυνατόν νὰ ἀνέκη εἰς τὸ διπλωματικὸν αἶμα.

Οὐδαμῶς, ἐν τούτοις, σχετικὴ ἐπανόρθωσις ἐγίνετο μέχρ
σήμερον. Καὶ ἡ ἀνακρίνωσις ἐδημιούργησε σύγχυσις, ἀνησυ-
χίαν καὶ ἀπορίαν, ὥστε ἀρῶ τὴν ἐπερχομένην τῆς Διπλωματικῆς
Ἑπηρεσίας.

Ἀποτέλεσμα ὅλων αὐτῶν εἶναι ὅτι τὸ ἔθικόν τοῦ Λαοῦ καὶ
τῶν τιμῶν ἀξιωματικῶν, τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Στρατεύ-
ματος, ἐκλονίσθη. Ἡ ἀνησυχία καὶ ἡ καχυποψία εἶναι διάχυ-
ται εἰς τὴν κοινὴν γνώμην. Καὶ ἡ ἐπίθεσις τῆς ἐθνικῆς ἐνότη-
τος, ἀντὶ νὰ προαχθῇ, δοκιμάζεται σοβαρῶς.

Πιστεύω ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ παρεβλέψῃ τὴν πραγμα-
τικότητα αὐτὴν καὶ θὰ προσανατολισθῇ πρὸς τὴν ὁρμὴν κα-

τείθεισιν. Τώρα πού είναι άκέραι καιρός. Διότι άδριαν θα είναι ίσως πολύ άργά.

5

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

του κ. Ι. Γ. Ζιγδη, τέως Υπουργού

(15 Αύγουστου 1974)

Με παύμα συμπερασμάτων προς την Κυβέρνηση, διά την αντιμετώπιση της έθνικής συμφαρς πού μās έφειχερόδησε ή Δικτατορία, προβαίνω εις τας ακόλουθους δηλώσεις:

1. Όρθή και έπιβεβλημένη ή αποχώρησις από τδ ΝΑΤΟ. Άποτελεί την πρώτην έμπρακτον εκδήλωσιν της εγκαταλείψεως της μονοδικτατορ έξωτερικης πολιτικης, πού περισσότερον από κάθε άλλην φαρν είναι καταστρεπτική σήμερα.

2. Δέν άρασί έμεις νά καταργηθών αι βάσεις του ΝΑΤΟ. Ούσιαστικωτέρων σημασίαν έχει ή κατάργησις των Άμερικανικών Βάσεων, διότι, ως έπιδείχθη, αντί προστασίας στηρίζουν πολιτικην ή οποιαδήποτε άεθερία για τόν Έλληισμό. Όπως ιδιαίτέρως πρέπει νά καταγγελλθών τό ταχύτερον αι επικείμενοι συμφωνίαι περί ημενικών δικαιοκρίσεων.

3. Ούδεις λόγος υπάρχει διά την λειτουργίαν Άμερικανικης Στρατιωτικης Άποστολής. Αί ΗΠΑ, ως και αι άλλαι χδραι, πρέπει νά περιορισθών εις ένα γραφείον Στρατιωτικού Άκυλούθου εις την Πρεσβείαν των. Διά της Στρατιωτικης Άποστολής, ως γνωστόν, εξασφαλίσθη ό έμμεσος διαρχος των Έλληνικών μονάδων υπό των Άμερικανών, ή διαφθορά συνειδήσεων και ή κατασκευή πρακτέρων.

4. Πρέπει άρτίως νά άποκοπή ή εξάρτησις της ΚΥΠ από

τὴν CIA. Παρὶ αὐτοῦ δὲν χρειάζεται νὰ προστεθῇ εὐνοήπουσα σχόλιον.

5. Εἶναι ἀνυποχάρητος ὑποχρέωσις νὰ ἐπαναλάβω, ὅτι ἡ διπλωματικὴ μάχη εἶναι ἀδύνατον νὰ διεξαχθῇ ἐπιτυχῶς, εἰς δὲν δὲν ἀναδιοργανισθῶν ἔρδην αἱ "Ενωμέναι Δυνάμεις. Καὶ τοῦτο σημαίνει πρωτίστως ἀντικατάστασις τῆς ὑποθίνου διὰ τὴν σημερινὴν ἀβυσσότητα ἡγεσίας καὶ τὴν ἐπαναφορὰν παντός ἐκτὸς ὑπερησίας βιανῶ ἀξιομαρτυρικῶν.

6. Ἐπιβάλλεται ὅπως τὸ ταχύτερον ὁ λαὸς τῆς Πρωτευούσης εἰς πένθετον συλλυγητήριον διακριθῇ τὴν ἀλληλεγγύην του πρὸς τὸν σφαγιαζόμενον ἀλλ' ἡρωικῶς ἀνθιστάμενον Κυπριακὸν Ἑλληνοισμόν. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θὰ παρασχεθῇ καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ τιμῆριόν τῆς λαλοῦς συμπεριστάσεως εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν περίσωσιν τῶν ἑθνικῶν δικαιῶν.

6

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ κ. Ι. ΖΙΓΔΗ

πρὸς τὸ Περιοδικὸν «Ἐπίκαιρον»

Σχολικὸς πρὸ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἀποσπαστικῆς
Ἐπιτροπῆς Ἑρεῖας πρὸ τῆς ἀναδείξεως τῶν αἰτίων
τῆς σημερινῆς ἑθνικῆς τραγωδίας

(15-21 Αὐγούστου 1974)

Νομίζω ὅτι, ὅπως ἔχουν σήμερα οἱ Ἀρχιεπισκοπικαὶ Ὑπηρεσίαι, εἶναι ἀδύνατον νὰ διεξαχθῇ ἡ ἔρευνα πρὸς ζητοῦν θὰ καταλήξῃ μᾶλλον εἰς συγκατάφαση τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ παρελθόντος.

Ἐκείσε πρὸς προέχει τῇ στιγμῇ αὐτῇ, εἶναι νὰ διατηρηθῶσι οἱ φάκελοι πρὸς καταστραφῶν ἢ ἀλλοιωθῶν. Εἶναι καὶ αὐτός

Ένας επί πλέον λόγος για τον οποίο επιβάλλεται η άμεση αντιμετώπιση των επικρατούντων διαφόρων όπτησεων, και ιδιαίτερα της Κ.Υ.Π., Δ.Ε.Α., κτλ.

Έκείνο που είναι δυνατό και είναι καταπράγνουσα ανάγκη να γίνει, είναι να άπωκισθί ό θανάσιμος έπικαίνισμός των Ελληνικών όπτησεων από έένας όπτησείας πληροφοριών, και ιδιαίτερα την CIA. Αυτό πρέπει και μπορεί να γίνει άρρώτως.

Η Ελληνική άολέηση πρέπει κάποτε να γίνει Ελληνική. Άλλά τούτο είναι έργο μίας πραγματικά δημοκρατικής κυβερνήσεως, που όά προκύβη από την άάίσμευτη έτοιμηγρία του Έλληνικού Λαού.

7

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

του κ. Ι. Γ. Ζιγδή, τέως Έπουργού

(19 Αύγούστου 1974)

Πολλές χιλιάδες νέων Έλλήνων του έξωτερικού φοιτητάι, έπιστήμονες και έλλαί, άδυνατούν να έπιστρέψουν εις την Χώραν και να συναντήσουν εις οικουμένης τους, διότι εείρσκονται εάν στρατολογική άτάξεια, λόγω της άντιχουντικής των άραστηριότητας.

Έχουν πράγματι κερνηθί άνωτόκατω, λιποτάκται κτλ., διότι πέρησαν καθ' όια τά χρόνια της τυρανείας έξέθλωσαν με κάθε τρόπο την έντίθεσή τους προς τή καθεστώς και την άρρώσιωσή τους στις ιδέες της Έλευθερίας και της Δημοκρατίας.

Η κατάσταση αυτή είναι άπαράδεκτη και πρέπει να θεραπευθί τή ταχύτερον, όπως έγινε και με τούς πολιτικούς

κρατούμενους. Μὲ τὴν ὕψιστην ποιότητα. Καὶ χωρὶς
τυχὴν μακροκαρδίας ὑπερσυστακτικῆς ἀντιλήψεως.

Ἀποσιθίμω θερμὴν ἐκκλησίαν ἐκ μέρους τῶν ἐκκοιτησιῶν
τῶν καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων, πιστεύω ὅτι καὶ παντὸς Ἑλλή-
νος. Καὶ ἐλπίζω ὅτι δεῖ θὰ ἐκάρξῃ περαιτέρω καθυστέρησις
εἰς τὴν λήψιν τοῦ ἐπιβαλλομένου ριζικοῦ καὶ καθολικοῦ μέ-
τρου.

8

Η ΕΚΒΙΟΜΗΧΑΝΙΣΙΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

(20 Αὐγούστου 1974)

Κατωτέρω δημοσιεύομαι ἄλλαν ἐνδιαφερόντως ἀποδεδειγμένης θερμότη-
τος πρὸς τὴν «Βιομηχανικὴν Ἀναγνώστησιν» τοῦ κ. Γεώργιου Ζιγβή, ὁ
ὅποιος ἐμὲ καὶ διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τῆς πύσεως τῆς δικτατορίας ἀπὸ
τοῦ εἰσάγοντος θέματος τῆς ἐμβιομηχανίσεως τῆς χώρας.

Ἡ «Βιομηχανικὴ Ἀναγνώστης» διατηροῦνται διότι παρενο-
λοῖται τὸ ἔργον τοῦ κ. Γεώργιου Ζιγβή ὡς Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας καὶ
τὸ προέβαλε κατὰ τρόπον ἑστῶτον.

Εἶναι περὶ τοῦτο νὰ παρουσιάσωμεν τὸν κ. Γεώργιον Ζιγβή, τοῦ
ὅποιοι τὸ ἔργον, ὡς Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας, ἐπὶ τῆς δημοκρατίας καὶ
γόνιμον, εἶναι δὲ τῆς φερεγγίης τῆς πρωτεύουσας καὶ τῆς μοναδικότητος
διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς βιομηχανικῆς διαπύξεως τῆς χώρας μας.

Αἱ ἐρῶσεις αὐτοῦ ἀπαιτοῦν ἀόληλη μεγαλειότητα βαρύνετα, διότι
προέρχονται ἀπὸ διαρχεμένων πάλιν πολιτικῶν προσωπικότητων, ὁλη-
νικῶν καὶ παρασημίον κίρουν.

Αἱ ἐρῶσεις τοῦ κ. Ζιγβή ἔχουν ὡς ἔλξη:

Ἀποσιθίμω θερμὴν χαιρετισμὸν καὶ συγχαρητήρια πρὸς
τὴν «Βιομηχανικὴν Ἀναγνώστησιν», πρὸς μέγα στὴ θεωμνία
τῆς δικτατορίας πρὸς παρέσχεμ στέθηκε πιστὴ στὶς ἀρχάς
τῆς καὶ στὴ μεγάλη ὑπόθεσις τῆς ἐμβιομηχανίσεως τῆς χώρας.

Όταν το 1946-1947 καταρτίσαμε το πρώτο πρόγραμμα ηλεκτρισμού και βιομηχανίσεως της χώρας κι έτσι δειχνάμε το δρόμο της αξιοποίησής του δείχνου μιάς συγχρόνου Ελλάδας, όταν τονίζουμε ότι με τον άρκετο πλούτο μας ή φτώχεια της χώρας ήταν ένας άσχετος μύθος, όταν καταρρίψαμε την πλάνη ότι έζητο ή χώρα ότι μπορεί να βιομηχανισθί, έπειδή ότι έχει πρώτες ύλες, πολλοί επέμεναν να μιάς άποικιαλώς έχθρους το ή Έθνος, διότι άνατρέπαμε τίς πατροπαράδοτες άντιλήψεις γιά τήν οικονομία μας και τίς βαθιά ριζωμένες ψυχώσεις. Οι σοφί, από τήν άλλη μεριά, μιάς άποικιαλώς άνατροπίζου.

Ακόμα και στά 1963, όταν ξεκίνησαν στά Υπουργεία Βιομηχανίας, ύστερα από τήν βραχεία διαλεισή μου από αυτό τό 1951-1952, κατά τήν όποία πέρασα τόν πρώτο περί επαρχιακής βιομηχανίας νόμο, ή βιομηχανίωση ήταν ακόμα υπό συζήτηση. Κατέλυντο δέ ή κοινή γνώμη και οι ύποθέσεις κύκλοι από τήν άπλοή άντίληψη ότι βιομηχανίωση είναι ή δημιουργία μεγάλων βιομηχανιών, άσύμμετρων και πρής αύτός και πρής τήν λοιπή διατή της οικονομίας.

Μεταξύ το 1963-1965 προσπάθησα να βγάλω τήν χώρα από τήν ασφαμένη αύτή άντίληψη. Προσπάθησα να δώσω τήν νομική και θεωρητική ύποθεσή γιά μι άργανική και πλήρη βιομηχανίωση. Μόσα στά πλαίσια αύτά θά ήταν άνακτό και μένον, τόσο τό ύσωτερικό κεφάλαιο όσο και τό ύξωτερικό, να άποβούν εύεργετικά και όχι παράγοντες έκμεταλλεύσεως το ήρώτος το λαο ή μας.

Συνεπώς στις άπόψεις αύτές, δίπλα από τήν δημιουργία το καταλλήλου νομικού καθεστώτος, ίδρύσαμε τό Ίνστιτούτον Βιομηχανικών Έρευνών, τό Ίνστιτούτον Τυποποιήσεως, τήν ΕΤΒΑ, τό Ίνστιτούτον Ωκεανογραφίας και Άλιευτικών Έρευνών κτλ. Και ήλθε ή θεωρητική της δικτατορίας, ή όποία τήν άπάτη στόν βιομηχανικό τομέα έναρτάσε ότι έθνική άπόφαση, ή όποία παράδωκε τήν χώρα, με άπύθυνες

χαριστικές συμβάσεις, αχμάλωτο στα χέρια του ξένου κεφαλαίου, χωρίς να ιδρυθεί ούδεμία σημαντική ξένη βιομηχανία στεριζόμενη σε υγιείς βάσεις.

Οι συμβάσεις δε με ξένες εταιρείες είναι του τύπου της κλασικής άποιμασής μορφής, όταν δέν είναι περιπτώσεις καθαρής διαφθοράς.

Χαρακτηριστικό του παραλαττισμού είναι ότι σε περίοδο σφόντοκου έκβιομηχεύσεως κατηγορήθη το 'Ινστιτούτον Τυποποιήσεως. Καί δέν έχουμ άκόμη βιομηχευτικά πρότυπα. Κατηγορήθη το 'Ινστιτούτον Βιομηχευτικών Έρευνών και δέν επραγματωποιήθη άκόμη ή έρευνα έγχωρίων πρώτων ύλων, και ιδίως του δοκτωύ πλάστου, ή δέ ΕΤΒΑ, αντί να χρηματοδοτή την βιομηχευία, εξεστράτη πλήρως του προορισμού της προς άλλους τομείς και έγινε ένα από τα σπουδαιότερα άντρα διαφθοράς του δημοσίου και ιδιωτικού βίου.

Η ζευδαίσθηση ελευρίας πν' έδωκε ή δικτατορία στά έπτά χρόνια θά δημιουργήση τεράστια πρόβλήματα σέ βιομηχευές που δέν έχουν σέ υγιείς βάσεις. Τώρα θά προσπαθήσουμε να αναπτύξουμε τις σχέσεις με την ΕΟΚ, γιά να κερδίσουμε τόν χρόνο που χάσαμε. Στην καλύτερα προσπάθεια επιβόλλεται να επιδειχθ' από τό κράτος και τους ιδιώτες και θάρος και συναίσθηση ελπίνης.

Νομίζω ότι ή πολιτική που έφημερόσθη τό 1963-1965 θά αποτελέσση τό ύποχρεωτικό υπόβαθρο της νέας εξορμήσεως. Η πολιτική έκείνη δίδει τις γενικές άρχές και κατευθύνσεις. Και τώρα θά πρέπει να προσκαρμωσθ' στά συγκεκριμένα δεδομένα.

Αυτή τη στιγμή που ή χώρα βγαίνει από τόν έφιάλη της τυραννίας και ή σκέψη αναλύει τό παρελθόν, γιά μένα πού, ως πολιτικός και οικονομολόγος, άφάρωστα τό μεγαλύτερο μέρος της δράσεώς μου γιά την έκβιομηχεύση, είναι εξαιρετικά εύχάριστο να θυμηθώ την συμπαράστασή που μου έκαμμε ή «Βιομηχευική Αναγέννησις» τό κρίσιμα χρόνια της

προσπαθείας μου σάν Υπουργού γιά τήν έκβιομαχάνισή τής
χώρας.

9

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

τοῦ κ. Ι. Γ. Ζιγδῆ, τέως Υπουργοῦ

(9 Σεπτεμβρίου 1974)

Διάβασα μεταξύ τῶν ὁνομάτων τῶν ταξίαρχων πού ἀπο-
στρατεύονται προαγόμενοι σέ ὑποστρατήγους καί ἐκεῖνο τοῦ
Δημητρίου Ἰωαννίδη.

ὑποθέτως ὅτι πρόκειται περί τοῦ διαβολήτου Ἀρχηγοῦ τῆς
Ε.Σ.Α καί καταστρέφεις τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Κύπρου.

Ὅποτε ἀντί τοῦ Στρατοδικαίου, τῆς καταδίκης καί τοῦ ἐ-
θνικοῦ ἀδικήματος, ἡ προαγωγή!

Καί μὴ χειρότερα!...

10

ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΕΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΔΙΚΟ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Ἀποκλειστικῇ συνέντευξη

τοῦ κ. Ι. Ζιγδῆ στὴ «Νέα Ἑλλάδα»

(10 Σεπτεμβρίου 1974)

Ἐθεώρησα ἀνάκληση τῆς ἀπαγόρευσης τῆς λειτουργίας τοῦ
Κ.Κ.Ε. σάν πράξη πολιτικῆς ἀρρεσίνης.

Ἡ κομμουνιστικὴ κοσμοθεωρία ἀποτελεῖ τὴν βάση τῆς διακυβερνήσεως τοῦ μεγάλου τμήματος τῆς Ἑλλάδος, πού περιλαμβάνει τὸ ἓνα τρίτο τῆς ἀνθρωπότητος. Θὰ ἦταν ἐπιτελῶς ἀφύσικον νὰ μὴ ὑπάρχουν στὴν Ἑλλάδα κομμουνιστές. Κάτι τέτοιον θὰ ἦταν μειωτικὸ γιὰ τὴν πολιτικὴ καὶ πνευματικὴ νοημοσύνη τοῦ λαοῦ μας.

Ἐφόσον ὑπάρχουν κομμουνιστές, θὰ πρέπει νὰ ἐκφραστοῦν στὰ πλαίσια τῆς δημοκρατίας. Γι' αὐτὸ ἐπιβάλλεται, βιαστικά σήμερον, μετὰ τὴ δικτατορία, νὰ ἔχουν τὸ πολιτικὸ Κόμμα πού θὰ τοὺς ἐκπαιδεύσῃ.

Νομίζω πὺς δὲν ὑπάρχει κανένας πού νὰ σκεπτεται ὑπεύθυνα καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν διατήρηση τῶν περιόριστων ἐκτάκτων μέτρων. Γιατί δὲν διήρθησαν γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν δέξιν τὸν κομμουνιστικὸ κίνδυνον, δηλητηρίασαν τὴν πολιτικὴν μας ζωὴ. Ὑποστήρξαν πρὶν τὴ δικτατορίαν καὶ ἐκκέντρων δυνάμεων πού δὲν ἦσαν κομμουνιστικές. Κατὰ τὴ δικτατορίαν, χρησιμοποίηθηκαν γιὰ νὰ ἐξουδετέρουν καὶ ἀντιπάλους πού προέρχοντο ἀπὸ τὴ Δεξιὰ. Καὶ αὐτὸ ὑπῆρξε δόλος τῆς γενικῆς συνειδητοποιήσεως, ὅτι τὰ ἐκτακτὰ μέτρα ὑπενομεύουν τὰ θεμέλια τῆς πολιτικῆς ζωῆς, τῆς ὕλης τῆς Δημοκρατίας.

Μετὰ τὰ μέτρα πού πῆρε ἡ δικτατορία γιὰ τὴν ἀναγνώριση καὶ ἡθικὴ ἀμειψὴ ἐκείνων πού διαβῶν μέρος στὴν ἀντίσταση κατὰ τὸν πόλεμον, καταλήξαμε νὰ θεωρήσουμε ἀντιστασιακοὺς τοὺς συνεργάτες τοῦ κατακτητῆ καὶ τοὺς δοσιλόγους. Εἶναι γεγονός ὅτι οἱ ἀγωνιστές τῆς ἡθικῆς ἀντίστασης διώχθηκαν ἀπὸ τὸ ἐπίσημον κράτος μετὰ τὴν λήξη τοῦ ἡρωϊκοῦ πολέμου, ἐκτὺς ἀπὸ μιὰ μικρὴ μερίδα πού ἀπεκρίθησαν εὐθυστέρως.

Ἐάν, μετὰ τὸ 1960, δινόταν ἀνεμεσίαν, τότε δυν πῆραν μέρος στὴν ἀντίσταση θὰ εἶχαν τὴν ἡθικὴ ἀναγνώριση καὶ συμπαράσταση τὴν ὅποιαν ἐξέζαν. Ἀτυχῶς, ἡ σύγχυση πού ἐπικράτησε, ἀπέκλεισε τὸ κύριον σῶμα τῶν ἀγωνιστῶν τῆς ἀντίστασης ἀπὸ μιὰ τέτοια μεταχείριση ἐν μέρους τῆς πολιτείας. Ἔτσι, δεκάδες χιλιάδες νέων ἀνθρώπων — τὸ πῶς ζουν

ταύτῃ κομμάτι τοῦ ἔθνους— ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἐθνικὴ βίη. Καὶ μὴ δίκαιη πίκρα πῆραν ἀνηγική θέση ἀπέναντι στοῦ κράτους τῆς ἀγρευμοσύνης. Ἐκὼς αὐτὴ ἡ γενὰ δὲν μᾶς θάσκει ἀπὸ τῆ νέμειν ἡγεσία, ἴσως δὲν θὰ καταλήγαμε στὴ δικτατορία τῆς δικτατορίας.

Ἡ Ἑλλάδα θὰ ἐπιμείνῃ ὥστε ἡ Κύπρος νὰ παραμείνῃ ἀνεξάρτητο καὶ κυρίαρχο κράτος καὶ νὰ διατηρήσῃ τὴ γεωγραφικὴ τοῦ ἀκεραιότητά. Θὰ ἐπιμείνῃ ἀμετάθετα πῶς ἐκπρίσσωπός του εἶναι ὁ Πρόεδρος Μακάριος.

Ἡ Κυβέρνηση πρέπει νὰ θέσῃ τάγμα στὴ μονοδιάστατη ἑξωτερικὴ μας πολιτικὴ. Νὰ ἀναζητήσῃ τὴ συμπαράστασι καὶ κράτους καὶ ἐνδιαφέροντα γιὰ τὴν εἰρήνῃ στὴ χώρα τῆς Μεσογείου. Γι' αὐτὸ χαίρεται εὐχαρίστως τὴν ἀποδοχὴ ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση τῆς πρωτοβουλίας τῆς Συμβατικῆς Ἑνώσεως γιὰ τὴ σύγκληση διεθνῶς διασκεύματος. Ἐπιμένω νὰ προσφέρουμε στὴν ΟΗΕ ζητώντας τὴν λήψη πρακτικῶν μέτρων, καθὼς καὶ τὴν ἐπιβολὴ κυρώσεων ἐναντίον τῶν ἀσφαλέων, ὅπως προβλέπει ἡ Καταστατικὴ Χάρτης τοῦ ΟΗΕ.

Νομίζω ὅτι γιὰ τὴ διπλωματικὴ μέγχι τοῦ Κυπριακοῦ καθίσταται ἀπαραίτητο νὰ διαθέτῃ ἡ χώρα ἐνοπλίας δυνάμεις, ἵσως νὰ ἐπιτελέσουν τὴν ἀποστολὴ τους. Δυνάμεις καὶ θὰ ἀνήκουν στοῦ ἔθνους. Γι' αὐτὸ ἡ κυβέρνηση τοὺς ἀποστέλλει προεπίθεση, ὅχι μόνο ἐπιστροφῆς στὴν ὁμαλότητα ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἀποταξιοματικὴ ἀντιμετώπιση τῆς κυπριακῆς τραγωδίας καὶ μᾶς κληρονομῆσι ἡ Κούντα.

ὑποστήριξα πῶς, γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ Κυπριακοῦ θέματος, ἡ Ἑλλάδα πρέπει νὰ ἔχῃ Κυβέρνηση Ἑθνικῆς Ἑνότητας. Γι' αὐτὸ φυλακίστηκε ἀπὸ τὴ Κούντα τὸ Μάρτιο τοῦ 1970. Τὸ θέο ὑποστηρίζω καὶ τώρα. Στὴν Κυβέρνηση πρέπει νὰ μετέχουν οἱ πολιτικῶς δυνάμεις ἀπὸ τὴ μὴ χουντικὴ Δεξιὰ ὡς τὴν Ἀκρα Ἀριστερά. Μιὰ τέτοια Κυβέρνηση μόνο μπορεῖ νὰ πᾶρῃ τὰ ἐπιβαλλόμενα μέτρα γιὰ τὴ διεξαγωγὴ διαύθε-

ρων και ἀδιάρρητων ἐκλογών, καθώς και γιὰ τὸ σεβασμὸ τοῦ ἀποταλέσματος ποὺ θὰ προσέβη.

Τὴν Κυβέρνηση Καραμανῆλ τὴν ὑποστηρίζουμε λόγω τῶν ἐξαιρετικῶν συνθηκῶν, ἐρίσαν και καθάσιν ἀκολουθεῖ σωστή πολιτικὴ στὸ Κυπριακὸ και παίρνει τὰ ἀναγκαῖα μέτρα γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς ὁμαλότητος. Τελικῶς, ὅμως, θὰ πρέπει νὰ σχηματισθῇ Κυβέρνηση Ἑθνικῆς Ἐνότητας γιὰ τὴν διατήρηση ἐκλογῶν και τὴν ἀποκατάσταση τῆς Δημοκρατίας.

Πιστεύω πὺς ἡ σύνδεση μὲ τὴν ΕΟΚ συνετάσσει στὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη και ὑποβοήθησε τὴν ἀντίσταση κατὰ τῆς δικτατορίας. Ἡ Ἑλλάδα ἀνήκει στὴν Εὐρώπη, στὴν Ἑνωμένη Εὐρώπη. Ποὺ στὸ πρῶτο στάδιό της περιλαμβάνει τίς δυτικὲς χῶρες και σ' ἓνα δεύτερο τίς διατολμικῆς. Ἐάν ἡ χώρα δὲν ἀφαιρέθηκε ἅμαρκα ἀπὸ τὴ σύνδεση μὲ τὴν ΕΟΚ, τοῦτο ἐπείλκεται και σὲ δικὰ μας σφάλματα. Δὲν ὁργανώθηκαν, δηλαδή, ἀκόλουγα τὸ κράτος και ἡ οἰκονομία μας, ὥστε νὰ ἐπιμεληθῶμε ἀρκετὰ πρὸς τίς προσφερόμενες εὐκαιρίες. Ἡ δικτατορία κατέστρεψε τὴν σύνδεση ὅταν ἀκριβῶς ἄρχισε νὰ ἀποξιδῇ. Μὰ τὴν ἐνταξὴ μας στὴν ΕΟΚ καθιστοῦμε τὴ Δυτικὴ Εὐρώπη ἅμαρκα ὑποθῶνη γιὰ τὴ διατήρηση τῆς Δημοκρατίας και δημιουργοῦμε προοπτικὲς νὰ σταδιακομῶσουμε ὅχι σὰν φτωχὸς συγγενὴς, ἀλλὰ σὰν ἐπίτιμος ἑταῖρος, μέσα στὰ πλαίσια τῆς Ἑνωμένης Εὐρώπης, ποὺ εἶναι ἡ ἐγγύηση γιὰ τὴν εἰρήνη και τὴν πρόοδο τοῦ κόσμου.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ

τοῦ κ. Ι. Γ. Ζιγδῆ στὸ Β.Β.С.

(13 Σεπτεμβρίου 1974)

«ΠΩΣ ΟΡΑΜΑΤΙΖΕΣΘΕ ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΛΛΑΔΑ»

Τὸ ὄραμά μου γιὰ τὸ μέλλον εἶναι μιὰ Ἑλλάδα δημοκρατική, ἐλεύθερο μέλος σὲ μιὰ Ἠνωμένη Εὐρώπη.

Ἡ Ἠνωμένη Εὐρώπη εἶναι ἡ προδιάθεσις γιὰ τὸ πέρασμα ἀπὸ τὴ σημερινὴ ἰσχυροπία τοῦ τρόμου, ἀνάμεσα στὶς δύο ὑπερδυνάμεις, σὲ μιὰ σταθερὰ διεθνὴ ἰσχυροπία, ποὺ θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν παγκόσμια εἰρήνη.

Ἡ Ἠνωμένη Εὐρώπη εἶναι ἡ μόνη πραγματικὴ ἐγγύησις γιὰ τὴν δημοκρατία στὴν χώρα μας. Ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν κοινωνικὴ της πρόοδο.

Γιατὶ μαζί μὲ ἄλλους τῶς ἄλλους εὐρωπαϊκοὺς λαοὺς, ποὺ ἔχουμε τὸν ἴδιον πρῶτο-ανταγωνισμό, θὰ προσπαθήσουμε νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὰ μεγάλὰ προβλήματα τῆς ἐποχῆς μας, καὶ ἰδιαίτερα τὴν πρόκληση τῆς τεχνολογίας, ποὺ μπορεῖ νὰ ἐδηγῇ στὴν μεγαλύτερη τεχνολογία ποὺ γινώσκει ποτὲ ὁ ἄνθρωπος.

Ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιτύχουμε τὴν πραγμάτωσιν ἑνὸς ἀληθινοῦ ἀνθρωπισμοῦ, ποὺ εἶναι καὶ ἡ πεμπτευσία τῆς ἑλληνικῆς κληρονομίας.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. Ι. Γ. ΖΙΓΔΗ
Προέδρου τῆς Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς
Συμπαράστασης τῆς Κύπρου
(14 Σεπτεμβρίου 1974)

Οἱ δύο λαμπρές ἡμέρες τῆς Κύπρου συγκατανέωσις τῶν τελευταίων ἡμερῶν ἀπέδειξαν πῶς ἡ σπουδάζουσα νεολαία βρίσκει πάντοτε στήν πρωτοπορία τοῦ ἔθνους.

Ἀπέδειξαν ἐπίσης ἐν κινήσει γιὰ τὴν διατήρησι τῆς δημοσίας τάξεως ἀπὸ τὰ κατάλοιπα τοῦ δικτατορικοῦ καθεστώτος ὅτι ὑπάρχει. Ἐγγυητὴς γι' αὐτό, ἡ ἀρμύνη καὶ τὸ συναίσθημα ἑθνικῆς εὐθύνης τοῦ λαοῦ μας.

Κάτω ἀπὸ τὴν συνθήκην αὐτὴν εἶναι καὶ ἐντελὴς ἀδικαιολόγητη ἡ ἀπαγόρευσις τοῦ παλλαϊκοῦ συλλαλητηρίου, μὲ τὸ ἑπὶ ἐλπίδι τῆς Πρωτοψόντης, διαρρηγνύοντες τὸ αἰσθηματικὸν ἐκείνην τοῦ Ἑλλητισμοῦ, τὰ διαδηλώσει τῆς ἀλληλεγγύης του πρὸς τὸν ἀπειλούμενον μὲ ἀρπασμὸ ἀδελφὸν λαὸ τῆς Κύπρου.

Πρέπει ἐπομένως τὸ ταχύτερον νὰ δοθῇ ἡ σχετικὴ ἀδεια.

Ἡ προσυχὴ σύνοδος τῆς Γενικῆς Συνέλευσεως τοῦ ΟΗΕ ἀποτελεῖ ἕνα πρόσθετον ἀλλὰ ἐπιτακτικὸν πρὸς τοῦτο λόγο.

ΠΩΣ ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ;

(Απάντηση στο περιοδικό «Προσχετιτισμοί»,
αρ. 23, Σεπτέμβριος 1974)

«Η μεγαλύτερη έρετη για τον πολιτικό είναι ή υπομονή, ήταν τὰ λόγια τοῦ Ντὲ Γκάσπαρι, ὅταν τὸν ρώτησα σὲν πρώτος Δωδεκανήσιος Ὑπουργὸς πὺς πῆγε στὴ Ρώμη γιὰ νὰ συζητήσει τις ἀποζημιώσεις τῶν θυμάτων τοῦ Ἰταλικοῦ φασισμού τὸ 1952.

Ἡ ἀπάντησή μου στὰ ἐρωτήματά σας εἶναι: «Υπομονή. Δὲν εἶναι ἡ ὥρα τῆς συζητήσεως γιὰ τὴν ὀργάνωση καὶ τὴν κατοχύρωση τῆς Δημοκρατίας.

Τώρα ἡ τύπος ἀντιμετωπίζει ἓνα τεράστιο πρόβλημα γιὰ τὴν ἐπιβίωσή τοῦ σὲν ἔθνος καὶ σὲν κράτος. Πρέπει ἡ συσπείρωση γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ θανάτου κινδύνου. Εἴβαια νὰ σκοπεύμαστε γιὰ τὴν ὀργανωτική καὶ τὴν κατοχύρωση τῆς Δημοκρατίας.

«Ὅς μὴ μιλῶμε ἑμῶς γι' αὐτὰ τώρα. Ὅς περιμένουμε νὰ ὁριμώσουν οἱ συνθήκες. Καὶ τότε θὰ τὰ πῶμε μὲ θάρρος καὶ εὐαιρέσια, χωρὶς φόβο καὶ πάθος. Γιατὶ ἡ Δημοκρατία δὲν εἶναι πολυτέλεια ἀλλὰ εἶναι ἡ προϋπόθεση γιὰ τὴν ἐπιβίωσή μας καὶ σὲν ἔθνος καὶ σὲν κράτος.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

τοῦ κ. Ι. Γ. Ζιγδῆ πρὸς τὸν κ. Ναθαναήλ,
Διευθυντὴ τοῦ Β.Β.С., γιὰ τὰ 35χρονα
τῆς Ὑπηρεσίας

(25 Σεπτεμβρίου 1974)

Ἐκείνο πὺν μπορῶ νὰ πῶ εἶναι ὅτι ἡ ἑλληνικὴ ἐκπομπὴ
τοῦ Β.Β.С. ὑπῆρξε ἡ φωνὴ τῆς Ἑλλάδος σὲ δύο τραγικὰς
περιόδους: στὸν Πόλεμο καὶ στὴ Δικτατορία.

Ἔτσι μεγάλως εἶναι ὁ ἄκουός σας.

Ὁ κ. Ζιγδῆς προτείνει τὴν παραπομπὴ τῶν
Κίτσιγκερ, Ἐτσσεβιτ καὶ Ἰσπαννίδη
σὲ Διεθνὲς Δικαστήριον Ἑγκλημάτων Πολέμου
(6 Ὀκτωβρίου 1974)

Ὁ κ. Ζιγδῆς, μιλῶντας σήμερον σὺν Πρόεδρος τῆς «Πα-
νῆλληνικῆς Ἐπιτροπῆς Συμπαράστασις Κύπρου» (Π.Ε.Σ.Κ.)
στὸ «Διεθνὲς Συνέδριον Ἀλληλεγγύης πρὸς τὴν Κύπρον, πὺν
ἐργάσασσι ὁ Ἑλληνικὸς Ἀνταρπικιστικὸς Σύνδεσμος στὴν
Πάντειον Σχολήν, εἶπε μεταξύ ἄλλων τὰ ἀκόλουθα:

Γιὰ τὴν διατήρησιν τῆς διεθνοῦς τάξεως καὶ τῆς εἰρήνης
δὲν ἱκανοῦν οἱ διεθνεῖς μηχανισμοὶ καὶ θεσμοὶ πὺν ἔχουν
σκοπὸ τὴν πρόληψιν καὶ τὴν θεραπείαν τῶν ἐγκλημάτων πολέ-

μου. Πρέπει τὸ ταχύτερον νὰ συσταθεῖν θεσμοί, ἐνῶπιον τῶν ὁποίων θὰ παραπέμπωνται καὶ θὰ τιμωροῦνται οἱ ἐγκληματίες πολέμου.

Γι' αὐτό, πρὶν τελευτήσει, θὰ εἴθελα νὰ υποβάλω στὸ Συνέδριό σας δύο προτάσεις:

1. Τὴν ἔκρωτη ἀπὸ τοὺς ὁργανισμοὺς ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν εἰρήνην, ἐνὸς Μόνιμου Διεθνoῦς Δικαστηρίου Ἑγκληματοῶν Πολέμου, ποὺ θὰ διαζῇ, μὲ ὧς τις ἀνεγκαίεες δικονομικὰς ἐργασίαι, τοὺς ἀπεύθυνους γιὰ τίς πράξεις πολέμου ἐναντίον ἀνεξαρτήτων κρατῶν. Τὸ δικαστήριον αὐτὸ θὰ ἦταν γιὰ τοὺς ἐγκληματίες πολέμου ὅ,τι ἡ Ἑκτελεστικὴ Νύμφη γιὰ τοὺς πρωταγωνιστὰς τῆς διεθνoῦς εἰρήνης.

2. Τὴν ὁμοση παραπομπή στὸ Δικαστήριον αὐτὸ τῶν κ.κ. Κίσινγκερ, Ἑσσέβιτ καὶ Ἰωαννίδη.

Τοῦ τελευταίου, γιατί ἀργάτιστε καὶ ἐξέτελεστέ τὸ πραγματικὸν ἐναντίον τῆς Κύπρου.

Τοῦ δευτέρου, γιατί εἶναι ἀπεύθυνος γιὰ τὴν παράνομη τουρκικὴ εἰσβολὴ στὴν Κύπρον.

Τοῦ πρώτου, τέλος, γιατί εἶναι ὁ ἑμπνευστὴς καὶ ὁ ἡθικὸς αὐτουργός τῶν ἐγκλημάτων τῶν δύο ἄλλων.

Ἄν τὸ Συνέδριό σας ἀποδεχτῇ τίς προτάσεις αὐτές, νὰ εἰσθε βέβαιοι πῶς, ἐπὶ τὴν σκιάν τῆς Ἀμερικής, θὰ ἔχετε προσφέρει μὴ ἱστορικὴ ὑπερσία στὴν ὑπόθεσιν τῆς Παγκόσμιας Εἰρήνης.

Γ'

ΚΡΙΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΡΗ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Ὁ κ. Ι. Ζιγίδης ἀπέβλεπε στις ἐκλογὲς ὡς τὸ ἀπώτερον πλὴν ἀποκαταστάσεως τῆς λαϊκῆς ἀνταρξίας, καὶ θεωροῦσα ἐπαρκεῖς ὅτι ἔπρεπε νὰ ἔχουν ἐξουσιοδοτῇ τὰς οἱ προϋποθέσεις ὅστε οἱ ἐκλογεὶς νὰ εἶναι διεύθετος καὶ ἀδιάβλητος καὶ τὸ ἀποτέλεσμά τους νὰ εἶναι οὐρανό ἀπὸ τὸν λαόν — αὐτοὺς νὰ μὴ μπορῇ νὰ τὸ ἀμφισβητήσῃ καὶ αὐτοὺς νὰ μὴ μπορῇ νὰ τὸ ἀσπρέψῃ. Χωρὶς αὐτὲς τίς προϋποθέσεις, ἡ διεύθυνσις ἐκλογῶν θὰ ἦτο ἀποκαταστάσῃ καὶ ἀποκαταστάσῃ τὴν δημοκρατικὴν θεωρίαν. Ἐνὰς δεύτερος λόγος γὰρ τῆς ἀναβολῆς τῶν ἐκλογῶν εἶναι ὅτι ἔπρεπε τὸ ἔθνικόν θέμα (τῆς Κύπρου καὶ τῆς ἡμετέρας τῆς Βαλκανικῆς συνόδου) βρισκόμενοι οἱ ὀξύτερα, ἀνταρξίζονται ἀπὸ τὸν λαόν ἡ προσεγγίξῃ ἀπὸ λαόν. Χαρακτηριστικὸν τῶν θέσεων αὐτῶν τοῦ κ. Ι. Ζιγίδη εἶναι ἡ συνέντευξις τοῦ ἔθνους ἀπὸ παλαιὸν «Προστασιασμοῦ», λόγος μέγας πρὶν ἀπὸ τὴν ἐπιβίβη τοῦ Προστασιασμοῦ
κ. Κ. Καραμανλὶ ἀπὸ Θεσσαλονίκης.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

τοῦ κ. Ι. Γ. Ζιγδῆ, τέως Ὑπουργοῦ

(2 Σεπτεμβρίου 1974)

Ἡ Δημοκρατία, τὴν ὁποίαν ὑπόκειται ἡ Κυβέρνησις, σημαίνει διόλογον. Καὶ ἡ συμπαράστασις, ποὺ τῆς ὑποσχίθημεν, δὲν συνταυτίζεται μὲ τὴν σιωπὴν. Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἐπιβάλλεται ἡ διατίπσις μερικῶν παρατηρήσεων ἐπὶ τοῦ λόγου τῆς Θεσσαλονίκης.

1. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παραβλεπθῇ ἡ ἔννοια τῆς πύθμενος ὑποδοχῆς τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλειν ὁ λαὸς τῆς Θεσσαλονίκης εἰς τὸν κ. Καραμανέλην. Ὁ ἐθνικιστικὸς τοῦ κλέφτους δὲν ἀπεριόριτο πρὸς οὐδεμὴν — ἢ κατάρρευσις τῆς Χούντας προῦθεν ἀπὸ ἑθνοὺς παράγοντας. Οὕτω καὶ πρὸς Μισσίαν, ποὺ θὰ ὀδηγήσῃ τὴν χώραν ἀπὸ τὸ ἄγχος τῆς δικτατορίας εἰς τὴν δημοκρατικὴν ἐλευθέρτητα. Ἡτοὶ ἐκδήλωσις τῆς ἀγαλλιάσεως διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἀπὸ τὴν ἐφιάλτην τῶν ἐπτάμασι χρόνων. Εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐβλεπτο ὁ λαὸς τῆς Θεσσαλονίκης τὴν ἐνσάρκωσιν τῆς πραγματοποιηθείσης ὁλλαγῆς.

Ὁ λαϊκὸς ἐθνικιστικὸς ὁρατοὶς ἐπίσης εἰς τὴν προσδοκίαν ὅτι ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα χρεῖα θὰ ἐπληροφανεῖτο σαφῶς τὴν ἰδὼν τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐκλινοῖτο διὰ νὰ ὀδηγηθῇ ἡ χώρα εἰς τὴν δημοκρατικὴν ἐλευθέρτητα καὶ νὰ περισταλῇ εἰς τὸ ἐλάχιστον ἡ κληρονομία τῆς ἐθνικῆς συμφορῆς τῆς δικτατορίας, ἰδίως εἰς τὸ Κασριανόν.

Ἀτυχῶς, ὁ πρωθυπουργικὸς λόγος δὲν ἀνταπεκρίθη πλήρως εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν προσδοκίαν. Τόσον μὲν ὅσα περιείχε, ὅσον καὶ μὲ ὅσα παρέλειψε. Θὰ τὸ ἀντιλήρῃ ὁ ἕλεος ὁ κ. Καραμανέλης ἀπὸ τὰς ἀντιδράσεις τῶν ἀκρατῶν του.

2. Είναι πράγματι άτυχής —και, πρέπει να τό εΐπωμεν, άκατανόητον— ότι δέν έγινε καμία άναφορά εις την καθολικήν άντίστασιν τοῦ λαοῦ μας ἐναντίον τῆς δικτατορίας. Οὐδέν εἰλέχθη διὰ τὴν θυσίαν, προσωπικῇ καὶ πάλλογικῇ, τῶν θυμάτων-ἡρώων τῆς Ε.Σ.Α., τῶν στρατοπέδων ἑξορίας, τῶν φυλακῶν κτλ. Οὐδεὶς φόρος τιμῆς ἀπετίθη εἰς τὰ εὐαγγελικά κείμενα, ὅτε εἰς τὸ νεώτερον Μεσολόγγι τοῦ ἑσπεριμοῦ τοῦ Πολυτεχνείου. Οὐδεμία ἐπίσης άναφορά ἔγινεν εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τῆς πολιτείας νά ἀνταμείβῃ κατὰ κάποιον τρόπον τὰ θύματα τῆς δικτατορίας.

3. Πολλὸ σοβαρότερον ἄκυρον, οὐδέν εἰλέχθη διὰ τὴν τιμωρίαν τῶν ἡγετῶν τῆς τυραννίας, τῶν ὑπευθύνων διὰ τὴν συμφορὰν τῆς Κύπρου, τῶν ἐγκληματιῶν τῆς Ε.Σ.Α. καὶ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας. Φαίνεται ὅτι οἱ Παπαδόπουλοι, οἱ Ἰωαννίδηδες, οἱ Θεοφύλακτοινάκη, θά περιέρχονται ἐλεύθεροι καὶ ἀσφαλεῖς μεταξὺ μας διὰ τὰ συναισθηματῶς μὲ τὴν ἑσυχίαν των ἢ νά διαφύγουν εἰς τὸ ἑξωτερικόν, ὅταν τοῖς ἀρτίστῃ. Ἄλλ' ἔτσι δέν εἶναι δυνατόν ἡ ἀπωκατάστασις τῆς φυσικῆς ἡμερίας τοῦ Ἑθνικοῦ καὶ ἡ ἀβραύσις τῆς ἐμπιστοσύνης διὰ τὸ μέλλον.

4. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς, ἡ διαβεβαίωσις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὅτι ἡ ἀποδιοργάνωσις τοῦ πολιτεϊκοῦ μηχανισμοῦ τῆς δικτατορίας συντελεῖται ὀρεῖ τὸν γρηγότερον ρυθμὸν δέν πῦθαι. Μὲ τοὺς ἡγέτας τῆς δικτατορίας ἐλευθέρους καὶ ἀτυμωρήτους, ἡ δικαιοσύνη τῶν ὁπαδῶν των στερεῖται ἀποτελεσματικώτατος. Χάνει δὲ καὶ τὴν ἠθικὴν τῆς βίας. Ἰδιαίτερα άτυχὴς εἶναι ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ἔρου ὀρεῖ τὸν γρηγότερον ρυθμὸν, ὅταν ἑκα μῆνα μετὰ τὴν πύθσιν τῆς δικτατορίας διατηρεῖται ἀδικοτάκτων τὸ ἁμαρτωλὸν καθεστὸς εἰς τὴν ἡγεσίαν τῶν Σωματίων Ἀσφαλείας, τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Δόμων καὶ Κοινοτήτων, τῆς Ἀνωτάτης Παιδείας κτλ. Εἰς ὅπως αὐτοὺς τοὺς τομεῖς ἡ ἐκκαθάρισις ἐπαβόλλετο καὶ

ἦτο δυνατόν νά γίνη ἐντὸς τῶν πρώτων ἡμερῶν μετὰ τὴν Βίαν
Ἰουλίου.

Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ὅπου ἐπεχειρήθη ἡ ἀποδιοργάνωσις τοῦ
δικτατορικοῦ μηχανισμοῦ, ὁ τρόπος ἐνεργείας δὲν ἦτο ὁ ἐνδε-
δογμένος καὶ τὰ ἀποτελέσματα δὲν εἶναι ἱκανοποιητικά.
Ἀντὶ ἐμπιστοσύνης, δημοσυργίᾳ ἀνησυχίας. Ἀς προσέξῃ ὁ
κ. Πρωθυπουργὸς μὲ πολλὰς ἀντικαταστάθηναι εἰς τὴν Διεθνή
Ἐκθεσὶν Θεσσαλονίκης τὰ ἔργα τῆς δικτατορίας. Ἀς με-
λατήσῃ τὸν κατέλογον τῶν νέων Νομαρχῶν καὶ τῶν Συναβου-
λῶν πολλῶν Δημοσίων Ὀργανισμῶν... καὶ τὰ ἐξαγγέλῃ τὰ
συμπεράσματά του.

Θὰ ἀντιληφθῇ ἀκόμη ὅτι ἡ χρησιμοποίησις τῆς φωτογρα-
φίας του τοῖσι νά παῖξῃ τὴν Βίαν ρόλον μὲ τὰ πιστοποιητικά
«Ἀλεξάντερ», μετὰ τὴν Δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον, διὰ
τὴν δίδωσιν καὶ ἐπικράτησιν τῶν βασιλέων!...

Δὲν κεῖται ὡς ἐκτενέως ἡ μεταβολὴ εἰς τὴν ἡγεσίαν τῶν
Ἑνόχων Δυνάμεων. Καὶ εἶναι μάταιον νά διδῶνται καθησυ-
χαστικαὶ περὶ τῆς εἰς αὐτὰς καταστάσεως, ὅταν ὑπάρχουν
καταστάσεις χιλιάδων ἐπιστρατευμένων Ἑλλήνων ποὺ ἔχουν
ἰδίαν ἀντίληψιν.

5. Ἡ σφῆς κατὰ τοῦ τύπου ἀποστραφῇ τοῦ πρωθυπου-
ρικοῦ λόγου ἐνδεῖαι ἐπίσης. Καί, πρέπει νά προσθέσω, καὶ ἀνη-
συχῇ. Διότι ὁ τύπος εἰς τὸ σύνολόν του συμπαρίσταται ὡς-
φόρως εἰς τὴν κυβερνητικὴν προσπάθειαν ἐπὶ τοῦ ἔθνικοῦ
θέματος. Ὅπως δὲ ἔχει ὑποχρέωσιν, προσπαθεῖ νά ἀποκαλύ-
ψῃ τὰς πτυχὰς τῆς κατὰ τοῦ Ἑθνικοῦ συναισθήσεως, τῶσιν διὰ
τὴν ἐπιβολὴν τῆς δικτατορίας ὄσον καὶ διὰ τὸ ἔργαγμα κατὰ
τῆς Κόπρου. Ἐπιχειρεῖ ἐπίσης νά ἀποκαλύψῃ τὴν εὐθύνην
τῶν πρωταγωνιστῶν καὶ τῶν θεαπόντων τῆς δικτατορίας,
διὰ νά ἀποφανθῇ ἡ δίκαισις των καὶ ἡ ἐπιβολὴ των μετα-
χυστικῶς. Ὁ ἐλλογικὸς τύπος, ἀντὶ ἐπιταμῆσεως, εἶναι ἕως
καθόλου ἀναγνωρίσεως σήμερον. Διότι εἶναι ὑπόδειγμα
συμπεριφορᾶς εἰς τὴν δημοσιογραφικὴν τομεά.

6. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς, ἡ πρωθυπουργική εξαγγελία ὅτι θὰ προχωρήσωμεν εἰς ἐκλογὰς ἐντὸς διαστήματος μικροτέρου τοῦ ἀναμενόμενου, μὲ τὴν ἤχηρὰν μάλιστα ἀριστίαν της, ἀντὶ νὰ προκαλῇ ἀγαλλίασιν, δημιουργεῖ σοβαρὰ ἀνησυχίαν. Σκοπεῖται πράγματι ἡ Κυβέρνησις νὰ προβῇ εἰς ἐκλογικὸν αἰσθησιασμόν; Καὶ μάλιστα πρὶν γίνῃ ἡ ἐξυγίανσις τῆς κρατικῆς μηχανῆς; Χωρὶς νὰ ἐξασφαλισθοῦν αἱ ἀπαραίτητοι ψυχολογικαὶ καὶ πολιτικαὶ προϋποθέσεις; Τοῦτο θὰ ἦτο ἀδιανόητον. Ἀλλὰ τότε, διατί ρίπτεται ἡ Χώρα εἰς προκαταλογικὴν πυρετόν, ποῦ μωραίως θὰ διασπᾷ τὴν ἐνότητα τοῦ λαοῦ μας καὶ θὰ ἀποσπᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ ἀπὸ τῶ καταθλιπτικῶν ἐθνικῶν θέμα; Καὶ βεβαίως θὰ διαταρᾷ τὴν ἡμεῖς ἐπιστροφὴν εἰς τὴν ἐνωτικότητα.

7. Ὁ καὶ Πρωθυπουργὸς ἐξήγησεν ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν νὰ τὸν περιβᾷ μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην του. Πολύ ἔρβει. Ἀλλὰ ἡ ἐμπιστοσύνη θεμελιώνεται ἐπὶ τῆς σαφείας τῶν προθέσεων καὶ τῆς ἐρρότητας τῶν ἐνεργειῶν τῶν κυβερνούντων. Θὰ τὸ διαπύσωσι καὶ ὁ ἴδιος ὁ κ. Καραμανλῆς ἀπὸ τὰς ἀντιφάσεις τῶν ἀκρατῶν του. Ἡ ψυχικὴ ἐνότης μεταξὺ ἐμῶν λαοῦ καὶ ἀκρατοῦ ἐπὶ ἔργῳ ἀπώλετο, ὅταν ὁ Πρωθυπουργὸς διακήρυξεν ὅτι ἡ ἀποχώρησις ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ εἶναι ἐριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος. Μὲ ἀναλόγους ἐνεργείας θεμελιώνεται ἡ ἐμπιστοσύνη.

Δὲν σημαίνει ὅτι τὸ θετικὸν ἔργον τῆς Κυβερνήσεως ἐξαντλεῖται εἰς τὴν ἐνεργίαν αὐτήν. Εἰς πολλοὺς τομείς εἶναι μέγα καὶ σημαντικόν. Δὲν πρέπει ὅμως ἡ Κυβέρνησις νὰ ταλῇ ὑπὸ τὴν ψευδαίσθησιν ὅτι τὰ πάντα καλῶς βαίνουν. Ἐξ αἰτίας παραλήψεων, ἀλλὰ καὶ θετικῶν ἐνεργειῶν της, ἔχει μόνον δὲν ἀπικατεστάθῃ ἡ ψυχικὴ ἡραρία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἀλλ' ἀντιθέτως πλεονεῖται ὁ φόβος καὶ ἡ ἀνησυχία διὰ τὸ μέλλον. Φοβεῖται ὁ λαὸς μήπως μὲ τὰς παρερχομένας ἡμέρας καὶ ἔβδομάδας τῆς ἀτίμωροσίνης τῶν ἐγκληματικῶν δικαιοταχθῶν αἱ

δυνάμεις τοῦ πόντου καὶ ἀναλάβουν τὴν ἐγκληματικὴν τὴν
φύσιν εἰς πρώτην εὐκαιρίαν.

8. Τὸ κλίμα τῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐμπιστοσύνης δὲν
ἐνισχύεται μὲ τὴν διατήρησιν τοῦ μονοπώλιου τῶν μέσων
μαζικῆς ἐνημερώσεως —ραδιόφωνον, τηλεόρασις— ἀπὸ τῆς
Κυβερνήσεως. Τὸ γινώσκον αὐτὸ διατηρεῖ ζωντανὰς τὰς ἀναγκή-
σεις τοῦ ἔθνους παραθέτοντας. Δὲν ἐνισχύεται τὸ κλίμα αὐτὸ,
ἐπίσης, ἐὰν καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ σφραγισθαι τῶν Ἑλλήνων
ἀποτελεῖ προνόμιον τῆς Κυβερνήσεως. Μὲ τὴν συγκατέτακτον
τῆς Θεσσαλονίκης ἀποδείχθη ἡ ἀρρώστια καὶ ἡ ὑπευθυνότης
τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Πρὸ ἐρίγων ἡμερῶν ἀπηγορεύθη
συνλλαγήτηριον, διὰ τοῦ ἑαυτοῦ ὁ λαὸς τῆς Πρωτευούσης θὰ
ἐξεδήλωνε τὴν συμπάρασιν τὴν πρὸς τὴν μαρτυρικὴν λαὸν
τῆς Κύπρου —ἀλλὰ καὶ τὴν κυβερνητικὴν προσπάθειαν. Ἐστὶ
μόνοι αἱ Ἀθῆναι ἀπὸ ὧας τὰς εὐρωπαϊκὰς πρωτευούσας δὲν
εἶχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκδηλώσων μαζικὰ τὴν πρὸς τὸν Κυ-
πριακὸν Λαὸν συμπόνησιν.

9. Αἱ προηγηθεῖσαι παρατηρήσεις ἐλπίζω νὰ βοηθήσων
τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν ἀνέκδοσιν τῆς ἀρθῆς πορείας πρὸς ἐξ-
ασφάλισιν τῆς πρὸς αὐτὴν ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ ἐπὶ στερεῆς
βάσεως. Ὁ ἕλεος ἀρέμος τῶν συναισθηματικῶν ἐκρήξεων
καὶ τῶν προσωπικῶν διαβεβαιώσεων εἶναι ἀλυσθηρὸς. Ὅλη-
γὰι συνήθως εἰς τὸ ἀντίθετον ἀποτέλεσμα.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

τοῦ κ. Ι. Γ. Ζήγδη, τῶς Ὑπουργοῦ

(23 Σεπτεμβρίου 1974)

Ἐπειδὴ οἱ ἀπόψεις γιὰ τὶς ἐκλογὲς στὴ σύγκληση τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ὁμάδος τῆς Ε.Κ. δὲν ἀποδόθηκαν καλὰ ἀπὸ τὸν Τύπο, νομίζω ἐπιβεβλημένο νὰ διακηρύξω τὶς θέσεις τοῦ ὑποστῆριξα. Καὶ αὐτὲς εἶναι οἱ ἀκόλουθες:

1. Πρώτη καὶ μέγιστη αἰρεσιμαστικὴ διενέργεια ἐκλογῶν θὰ ἀποτελέσῃ σίγουρα γιὰ τὴν χώρα, θὰ τερπύλλῃ τὴν ἐκτετατὴ ἐξέλιξη τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς. Θὰ ἐξηγητῇ, ὑπὸ τὶς σημερινὲς συνθήκες, ὅχι σὲ δημοκρατία, ἀλλὰ σὲ μιὰ κοινοβουλευτικὴ δικτατορία.

2. Δὲν ὑπάρχουν οἱ προϋποθέσεις γιὰ τὴν διενέργεια ἐλευθέρων ἐκλογῶν, τὸν ὅσον τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἦταν γνώσι καὶ θὰ γινόνταν αἰσθητὸ — ὅπως καὶ νὰ ἦταν — ἀπὸ ὧους. Εἶναι προφανὲς ὅτι μὲ τὴν κατὰστασὴ τοῦ ἀπικρατοῦ στίς Ἐνστάτες Δυνάμεις, ἀποτέλεσμα θανάτου τοῦ κ. Καραμανλῆ δὲν θὰ γινόνταν ἀποδεκτὸ ἀπ' αὐτὲς.

3. Δὲν ὑπάρχουν σήμερα οἱ νομικὲς, οἱ ψυχολογικὲς, οὔτε καὶ οἱ πραγματικὲς προϋποθέσεις γιὰ νὰ φερῶν ἐλεύθερα οἱ Ἕλληνες.

Πρόφαντι, ὁ λαὸς μας δὲν μπορεῖ ἀκόμα νὰ ἐνημερωθῇ πλήρως καὶ νὰ σχηματίσῃ ἀντικειμενικὴ γνώμη γιὰ τὴν πολιτικὴ μας κατὰστασιν. Τὸ Ραδιόφωνο καὶ ἡ Τηλεόρασις εἶναι κάτω ἀπὸ τὸν ἀπόλυτο ἐλεγχὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ δὲν κάνουν τίποτα ὧστε παρὰ νὰ ἱκανοῦν τὰ ἐπιτελέσματα τῶν μελῶν τῆς. Ὁ Τύπος βρέσκεται κάτω ἀπὸ τὴν δαμνῶσαι σπείθη τοῦ χουντικοῦ νόμου καὶ τῆς διαβόητης τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 191 τοῦ Π.Κ. Παρ' ὅλα αὐτά, χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν

Κυβέρνηση σὺν σκέψιν», γιατί προσπαθεῖ νὰ διαρρηχθῇ καὶ νὰ ἀπωμαλίσῃ τὰ ἀμέτρητα ἐγκλήματα καὶ τοὺς ἀπειθῆνους τῆς δικτατορίας!...

Μὲ τὸν Στρατιωτικὸ Νόμο, τὸ δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι τῶν Ἑλλήνων εἶναι προνόμιον τῆς Κυβερνήσεως. Κάθε συγκατάθεσις μὲ πρωτοβουλία τῶν πολιτῶν εἶναι παράνομη.

Ἡ λειτουργία τῶν Κομμάτων ἀκόμα ἀπαγορεύεται, καὶ δεῖν εἶναι σοβαρὸ νὰ θεωρηθῇ ὅτι θὰ μπορέσουν νὰ διασυνγκρατηθοῦν καὶ νὰ λειτουργήσουν σὲ 45 μέρες ἢ καὶ τρεῖς μῆνες μετὰ τὴν ἀρσὴ τοῦ Στρατιωτικοῦ Νόμου.

Ὅπως ἔχουν τὰ πράγματα, τυχόν διενέργεια ἐκλογῶν θὰ σημάνῃ, ἐντὶ συνεισυνισμῶ μετὰ τῶ Κομμάτων, συγκροτημένων πᾶσι σὲ ἰδεολογικὰς βάσεις, ἀνταγωνισμὸ μετὰ τῶ ἡπαρατάξιον πὺς ἡ σύνθεσὶς τινος θὰ εἶναι ἀπερίκληρη, καὶ θὰ δεσπόζωνται ἀπὸ τὴν προσωπικότητα τοῦ ἀρχέτη» τοῦ, θὰ γυρίσουμε ἐπὶ σὴν πρωτόγνωσθ μορφῇ ὁργανώσεως τοῦ πολιτικοῦ βίου, πὺς εἴχαμε νομίσαι ὅτι ξεπεράσαμε.

Χωρὶς, τέλος, ἀπυκρότησθ τοῦ Πανικτοῦ Κώδικα ἀπὸ τὴν χουντικὴ «ἀναμύρμηξ» τοῦ εἶναι ἐπίσης προφανὲς πὺς εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνων ἐλεύθεροι ἐκλογές.

4. Ἀλλὰ εἶναι ἀδύνατον ἐπίσης νὰ διενεργηθοῦν μὲ φυσικὴ ἡρεμία ἐκλογές, χωρὶς νὰ ἐκτετασθῇ προσηγομένως τὸ παλαιὸν εἴτημα γιὰ τὴν τιμωρία τῶν ἐγκλημάτων τῆς δικτατορίας. Μὲ πὺς ἐμπιστοσύνη θὰ φηρήσῃ ὁ λαός, ὅταν κυκλοφοροῦν ἐλεύθεροι γιὰ νὰ συμμετοχῶν σὲ βέρος τοῦ οἱ Παπαδόπουλοι καὶ Σία, οἱ βασιανστὲς τῆς ΕΣΑ, ὁ Ἰωαννίδης καὶ οἱ καταστροφολοὶ τῆς Κύπρου; Ὅταν, παρὰ τίς συγκεκριμένες κατηγορίας τοῦ Μακαρίου, ἡ Κυβέρνηση δεῖ θέλει ἢ δεῖν τοῖμα νὰ τοὺς δώξῃ;

Δεῖν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνων ἐκλογές, τέλος, χωρὶς προηγουμένως νὰ λυθῇ τὸ πολιτικόν. Ἡ ἐκκατεμένη ἢ ἡ ταυτόχρονη ἀντιμετώπιση τοῦ θέματος τῆς μορφῆς τοῦ πολιτεύματος

καὶ τῆς ἐκλογῆς ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους θὰ εἶναι ἐπιζήμια καὶ γιὰ τὰ δύο θέματα.

5. Ἡ εὐθὺν τῆς Κυβερνήσεως Καραμαῦνῃ γιὰ τὴν μὴ ἐξασφάλισιν τῶν ἀπαραιτήτων προϋποθέσεων γιὰ διενέργεια ἐκλογῶν ἔδν περιορίζεται μόνον στὶς παραλείψεις τῆς, ἀλλὰ καὶ στὶς συγκεκριμένους ἐνέργειάς τῆς. Ἀπέδειξη ἡ ἐπιλογὴ τῶν νομαρχῶν καὶ ἡ ἐπέκτασις τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Διμοσίων Ὁργανισμῶν. Θεράποντες τῆς δικτατορίας τοῦ ἔθνους ἀδικεῖν καὶ ἐμφανίζονται σὰν θεοσώτες τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ διαρίζονται παντοῦ, προκαλώντας τὸ δημόσιον ἄσθεμα. Δὲν ἔγινε ἡ ἐπαναφορὰ τῶν αἰρετῶν δημάρχων καὶ κοινοταρχῶν στὶς θέσεις τους, γιατί κατὰ συντριπτικὴ πλειοψηφία εἴχαζ κατάρχει. Καὶ γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ φηγίσθηκε νόμος, ποὺ ἀποτελεῖ πρὸς αὐτὴν κατὰ τῆς κοινῆς γνώμης καὶ περιφρόνησιν τῆς λαοῦς κυριαρχίας.

Ὅλας ἡ Διοίκησις βρίσκειται στὰ χέρια τῶν ἀνθρώπων τῆς Χούτας. Ἐλάχιστοι εἶναι οἱ τιμαὶς στὰς ὑπὸ τὴν ἔγινε προσπάθεια χάριτας ἐξυγιάνσεις. Μὲ ὅλα αὐτά, τὸ ἐπιχείρημα ἐστὶν προχωροῦμε στὴν ἀποχρονιστικὴν σταθμὰν ἔδν πεῖθαι πιά, παρὰ μόνον τοῖς πιστοῖς τῆς Κυβερνήσεως. Ἀντίθετα, ἀρχίζει νὰ ἐδραχέται στὴν κοινὴ γνώμῃ ἡ πεποίθησις ἐστὶν καταβάλλεται μιὰ περίτεχνη προσπάθεια γιὰ νὰ περιβληθῇ τὸ στρατιωτικὸν καθιστὸς μὲ πολιτικὸν μανδύα.

6. Μὲ βασιλεὺς συναίσθησις εὐθὺν, ἀποφύγαμε μέχρι σήμερα νὰ ἀσκήσουμε κριτικὴν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, λόγῳ τοῦ ἔθνικοῦ θέματος. Ἀλλὰ ἐφόσον αὐτὴ ἐπικαλεῖται τὸ ἔθνικὸν θέμα γιὰ νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐκλογὴν, πρέπει νὰ ὑπογραμμίσουμε τοῦτο: Ἡ πολιτικὴ τῆς στὶς Ἐνοπλίας Δυνάμεις ἔχει μόνον ἔδν δημιουργεῖ προϋποθέσεις γιὰ διενέργεια ἐλευθέρων ἐκλογῶν, ἀλλὰ —πρῶτον ἀκόμη σοβαριότερον— παραποδοῖ τὴν ἑακὴν ἀποτελεσματικὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν.

Εἶναι, ἐξ ἄλλου, ἐξέσιμος τὸ ἐπιχείρημα ἐστὶν τὴ συντομῇ διαξαγωγὴ ἐκλογῶν ἐπιβάλλει δεῖν ἡ ἐπαναστάσεώς μας μὲ

τοίς Ελευθεριστοῖς Ὀργανισμοῖς. Γιατὶ οὐτε τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης οὐτε ἡ Κοινὴ Ἀγορὰ θὰ δεχθῶν ἀνταρβουλαιότερον σὺν καὶ ἐκείνοις ποὺ ἐπιδίκαζε νὰ κατασκευάσῃ πέρα ὁ κ. Μαρκζίνης.

7. Εἶναι προφανές, ὅσοιρα ἀπὸ ὧν αὐτά, ὅτι ἡ αἰνιδικαστικὴ διενέργεια ἐκλογῶν γίνεται μὲ ἀποκλειστικὸν κριτήριον τὸ πολιτικὸν συμφέρον τοῦ κ. Καραμανλῆ. Τὸ ἔθνικόν συμφέρον παραμερίζεται παντελῶς. Εἶναι πεπεισμένοι, φαίνεται, οἱ περὶ τὸν κ. Πρωθυπουργόν ὅτι ὁ χρόνος δουλεύει ἐναντίον του, καὶ μόνο μὲ τὴν διενέργεια ἐκλογῶν τώρα θὰ εἶναι δυνατόν νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν «Νέα Δημοκρατίαν», μὲ ἄλλα λόγια τὴν κοινοβουλευτικὴν δικτατορίαν τῆς Δεξιᾶς πρὸς ἐναιρείοντα. Ἡ Ἑλλάδα ὅμως δὲν χρειάζεται «καταπολιτευμένην» ἢ «οὐσιασμέναν» δημοκρατίαν. Χρειαζέται ἀπλῶς Δημοκρατίαν.

Ἀπέδειξεν τοῦ «νικαισμοτισμοῦ» τοῦ κ. Καραμανλῆ ἀποτέλει ὁ ἀπίθανος ἐκλογικὸς νόμος ποὺ ἔχει ἐξαγγελεῖ ὁ ὢν, ὡς καὶ ἡ παράλληλὴ διαχείρισις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἀπὸ τοῦ Τύπου, ὅτι οἱ πρόστυχες ἐκλογαὶ θὰ γίνων μὲ μεγάλας παρατάξεις, ποὺ μοιροῦσα ὅμως θὰ ἐπαγγίσουν στὴν πόλιν.

Ἦλθε ὅμως ἡ ὥρα νὰ ρωτήσουμε τὸν κ. Πρωθυπουργόν ἂν γιὰ τὴν ἀπόχύντουποίησιν εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ προχωρήσῃ σταδιακῶς, γιατί πρέπει νὰ κάνουμε πῆδημα γιὰ τίς ἐκλογάς; Ἄν ὀλέγχῃ, καθὼς ἰσχυρίζεται, τὴν κατὰστάσιν, γιατί ἀντίκειται στὶς Ἐνοπλίας Δυνάμεις τὸ χωνευτὸν καθυστάς καὶ δὲν τολμᾷ νὰ τιμωρήσῃ τοὺς ἐγκληματίας τῆς δικτατορίας; Ἄν πάλι δὲν εἶναι ἀπώλετα κύριος, πῶς τολμᾷ νὰ προχωρήσῃ σὲ ἐκλογάς;

Ἦλθε ἐπίσης ἡ ὥρα νὰ τὸν ρωτήσουμε ἀπὸ ποῦ πῆρα τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδώσῃ ἐκλογικὸν νόμον — τὸν βασικώτερον μετὰ τὸ Σύνταγμα νόμον τῆς Ἑπικρατείας; Ἡ ἐξουσία του εἶναι δοτὴ, ἀπὸ τοὺς στρατιωτικοὺς. Αὐτὸν τὴν ἐντολὴν ἢ ἐπιθυμία ἐκτελεῖ; Ἄν δὲν συμβαίη τοῦτο, γιατί νὰ μὴ συμβουλευθῇ τοιάχιστον τὸν πολιτικὸν κόσμον τῆς χώρας; Καὶ μὴ ποῦς δι-

καίωμα επίσης παίρνει αυτός μόνος του με τόσο σοβαρή απόφαση — την δικτατορία έκλογων — χωρίς να ρωτήσει τὴν πολιτικὴν κρίση:

8. Είναι φανερό ότι τὸ ἔθνος συμφέρειν ἐπιτάσσει νὰ ἀποτραποῦν μὲ κάθε τρόπο οἱ αἰρεθιαστικές ἐκλογές. Ἐκλογές πρέπει νὰ γίνουν μόνον ἀπὸ ἐξασφαλισθὸν οἱ ἀπαραίτητες προϋποθέσεις. Καὶ τοῦτο δὲν μπορεί νὰ γίνη παρὰ μόνον ἀπὸ Κυβέρνηση Ἐθνικῆς Ἐνότητος — Κυβέρνηση δηλαδὴ στὴν ὁποία θὰ ἀντιπροσωπεύονται όλες οἱ πολιτικές δυνάμεις τῆς χώρας, παλιές καὶ νέες. Ὅπωςδήποτε, δὲν μπορούν νὰ ἐξασφαλισθῶν ἀπὸ Κυβέρνηση ὅπως ἡ σημερινή, στὴν ὁποία μετέχουν καὶ πρόσωπα καὶ ἔχουν σὲ φιλικὴ σχέσηες ἡ ἐξυπερέτασαν τὴν δικτατορία.

Ζητούσαμε ἐπὶ ἐπτάμισι χρόνια πραγματικές ἐκλογές. Δὲν εἶναι διαιρέτιν σήμερα νὰ δεχθῶμε ἐκλογές σὺν καὶ αὐτὴς ποὺ ὑποσχέταν πέραι δ κ. Μαρκεζίνης, ἡ Δημοκρατικὴ τύπος Παπαδόπουλου. Ἄν ἔχουμε ἐπανόληξ τῶν ὕμων προσβολῶν κατὰ τῆς κυριαρχίας τοῦ Λαοῦ μας, ἡ συμφερόνθ ἐἶναι ἀπροσμέτρητη.

9. Τὸ Κόμμα τῆς Ἐνώσεως Κέντρου, αὐτὸ ποὺ ἐκπροσώπησε καὶ ἐκπροσωπεῖ ἀκόμα τὴν μεγάλη πλειοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὁρμεῖ τὸ ταχύτερον νὰ ἀναδιοργανωθῇ, γιατί ἀποτελεῖ τὴν βασικὴ ἐγγύηση γιὰ τὴν πορεία πρὸς τὴν ἐλευθέρτητα καὶ τὴν δημοκρατία.

Ἄλλὰ λόγῳ τῆς σπουδῆς τοῦ κ. Καρμανλῆ, ὁρμεῖται, πρὶν δεῦμα προχωρήσουμε στὴν ἀναδιοργάνωσή μας, νὰ καταδικάσουμε μὲ μιὰ ἐπίσημη ἀπόφαση τὸν ἐκλογικὸν νόμον. Νὰ καταγγελλοῦμε σὺν ἑνότητα κατὰ τοῦ ἔθνους τὴν αἰρεθιαστικὴν διενέργεια ἐκλογῶν. Καὶ νὰ ζητήσουμε Κυβέρνηση Ἐθνικῆς Ἐνότητος.

Αὐτὸ εἶναι τὸ καθήκον μας, δι' εὐχάστε συνέπειες στὴν ἀποστολή μας. Γιατί ὅπως εἶναι ἡ τελευταία εὐκαιρία τοῦ μᾶς ἔθνους νὰ ἐνεργήσουμε ἀποτελεσματικά. Καὶ νὰ τὸ κάνουμε

σίμαρα. Αδριο θά βρεθούμε κατά πῶσαν πιθανότητα πρὸ τετε-
λεισμένων γεγονότων.

3

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ἀθήναι, Τετάρτη 25 Σεπτεμβρίου 1974

Γιατί, κ. Ζιγδης;

Δεν είναι τυχαίο ότι τὰ υπολείμματα τῆς Δικτατορίας καὶ ἡ Ἄσπρα Ἀριστοκράτεια μὴ τὴν ἀνταρσιαστικὴν εἰσὶν τῆς βλάβης μετακινῶν κατὰ τῆς προσπάθειας τοῦ δικτατορικοῦ δ. κ. Κ. Καραμανέλης νὰ ἀποκαθάρσῃ τὸν τόπο ἀπὸ κάποια δημοκρατικῆς τάξης. Διαρωπώμεθα μόνον, τί γίνεται στὴν μέ-
ση... ὁ κ. Ζιγδης!

Διότι τὰ υπολείμματα τῆς Δικτατορίας, τὰ ὅποια ἀντὶ τούτου σὺ σκεν-
θίζεσαι καὶ ἀπώλυσαι τὴν δημοκρατικὴν τάξιν, φυσικὸν εἶναι νὰ πείσῃς
μόνον γιὰ ὅσα συμβαίνουν τώρα — καὶ ἀσφαλῶς περιμένει καὶ σκέπ-
τεις ὅτι μόνον νύκτας θὰ περνοῦνται στὴν ἑρμῆν τῆς Δημοκρατίας. Τὰ ἴδια παρί-
πτου λογίζεαι καὶ γιὰ τὴν Ἄσπρα Ἀριστοκράτεια (καὶ τὴν εἰσὶν τὴν τὴν πρὸς τοὺς, κατὰ
τὸ παρὸν, ἐπισταλτομένους ἐπὶ τῆς νύκτος τῆς Δημοκρατίας, μὴ ἀποκρίσας ἀλλὰ καὶ
νὰ γένηται ἀπὸ τὴν φωνὴν κατὰ τὸν στόχον — ἡ
καὶ ἐπὶ τὸν στόχον τῆς!

Ὁ κ. Ζιγδης!... Ὁ κ. Ζιγδης δὲν πιστεύει νὰ ἀφῇται οὐκ στὴν μία
οὐκ στὴν ἑλπίδι καταγέρει. Ἀλλὰ καὶ, ἡ φυσικὴ του θέσις θὰ ἦεν ἡδὴ
μὴ στὴν Κυβέρνησιν Ἑθνικῆς Ἐνότητος καὶ δ. κ. Καραμανέλης λογιζό-
νται μὴ στοιχεῖα ἐπὶ τῆς ἐνταπεινωτικῆς ἀποκρίσεως τῶν ὅλων
βλάσεων ἀποκρίσεως — καὶ πάντως τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Τὸ ὅτι θέ-
λεις νὰ μὴν εἶναι, εἶναι ἀπλῶς μία λατομεία καὶ ἀποκρίσεως μὴ-
λα σὺν τῶν προηγουμένων τῶν ἀποκρίσεων ἐπὶ τῆς ἐνταπεινωτικῆς ἀποκρίσεως καὶ ἀπο-
γινώσκων τῆς παρακρίσεως σου.

Οἱ ἀποκρίσεις μὴς ἔχουν ἀποκρίσει σὺν ἐπὶ τῆς ἐνταπεινωτικῆς ἀποκρίσεως.
Θαυμά νὰ βρεθῶνται, ἀπὸ τὴν νύκτα γίνονται καὶ ὅσα μὴς! Μπορεῖ
π.χ. δικαίως ἡ ἐξὶ νὰ ἀποκρίσεται ὁ κ. Ζιγδης γιὰ τὴν προσπάθειαν τοῦ πᾶν
τὸ πρῶτον μὴ στὴν Ἑνώσιν Κέντρου, ἡ νὰ κρινεῖται ὅτι ἀποκρίσεται
στὴν ἐπὶ τῆς ἐνταπεινωτικῆς ἀποκρίσεως ἐν ἐπὶ τῆς νύκτος τῆς ἀποκρίσεως τῆς ἀποκρίσεως.

Καί βέβαια κατά της Κυβερνήσεως, γιὰ νὰ πάρουν τὰ παύγια τὸν κ. Μαύρο — ή, ἀντιστρέφως, βέβαια αὐτισστικά κατὰ τοῦ κ. Μαύρου καὶ τὰ παύγια παίρνουν καὶ τὴν Κυβέρνηση!

“Ὅσον ἔδραμε ἐπὶ δύο ἔσσαν ἀποφάσεις γιὰ τὴν ἔγχεσι τῆς Ε.Κ., ἔσ’ ἢ ἀποσιωπῶμεθα ἢ παύμεν τοῦ κ. Α. Παπαδόπουλου· ὁ κ. Ζήγθος καὶ ὁ κ. Μαύρος — τοὺς ἀναγράφωμε... ἀδραβεγτιώδης, πρὸς ἄρση καὶ παραβιγνήσεως! Ὑπὸν τελευτᾷ εὐθεία, ἢ κούρως παρουσιάζει μαχηταὶ ἐξέλιξη καὶ, καλῶς ἢ κακῶς, ἐξελίγη Πρῶτος ὁ κ. Μαύρος, μὴ τὴν ψῆρον μάλιστα καὶ τοῦ κ. Ζήγθου. Τώρα τί θέλει ὁ κ. Ζήγθος;

“Ἡ χώρα χρειάζεται ἐκλογάς τὸ ταχύτερον — γιὰ ἐκλογάς ἐρωδιάσαμε εἶναι τόσα χρόνια. Ὑπὸντος ἀκούονται διαμαρτυρίαι· οὐχὶ γρήγορα ἐκλογάς, πρὸς εὐρωδιάζοντες, κερδίζω καὶ κέρδιον. Οἱ διαμαρτυρίαι αὐτὴς δὲν εἶναι εὐρωδιῶντες, προέρχονται ἐκ τοῦ πονηροῦ — αὐτοὺς ἀκούονται ἀπὸ προβακτόρων. “Ας μὴ συναντῶνται λοιπὸν τὴν φωνὴν τοῦ μ’ αὐτὴς ὁ κ. Ζήγθος· δὲν τοῦ πηγαίω. Ὑπὸντος μαχητής, καὶ συνεπῶς γνωρίζει ἐπὶ οἱ μαχηταὶ εἶναι ἐπὶ τὸν καὶ γὰρ θυσίας. “Ὅχι μόνον τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα.

Πρὸς τὴν Δοκίμιση
τῆς ἐφημερίδος «Καθημερινή»
Ἐνταῦθα

Ἀθήναι, 25 Σεπτεμβρίου 1974

Ἀγαπητὴ Κυρία Βιάννη,

“Ἡ χώρα χρειάζεται ἐκλογάς τὸ ταχύτερον. Ἀλλὰ πραγματικὰς ἐκλογάς. “Ὅχι παρωδία ἐκλογῶν, πᾶν καὶ αὐτὴς τοῦ μᾶς ὑποσχότανε πᾶσι ὁ κ. Μαρκεζίνης καὶ οἱ αὐτὴς εἶναι ἀνταχθῆκαμε. Ἐκλογάς τοῦ δὲν θὰ εἶναι ἐλεύθερος καὶ γνήσιος, τοῦ τὸ ἀποτίλωσμά τους δὲν θὰ εἶναι ἐκ τῶν προτέρων σφραγιστὸ ἀπ’ ὧντος, δὲν ἐξουσηγετοῦν τὴ χώρα. Ἀντίθετα, εἶναι ἐγκλημα ἐπὶ τὴν τῆς.

Ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξη στὴν Κοινοβουλευτικὴ Ὀμάδα τῆς Ε.Κ. Καὶ ἐν κῆρυν λάθος, θὰ πρέπει νὰ τὸ ἀποδιώξετε.

Τὸ σημερινὸ σας σχόλιον ἀτυχῶς, ἐπὶ νὰ ἀνασκηνώζη τὰ ἐπιχειρήματά μου, ἐπὶ νὰ παρέχη ἀποδείξεις ἐπὶ πράγματι

έχουμε έκδημοκρατισθή, προσπαθεί νά μειώσῃ τήν σημασία τῶν διαπιστώσεών μου, χαρακτηρίζοντάς τις ὡς ἐκδήλωση ἀπροσωπικῶν ἀντιζημιῶν καί «θεραπεύτων» διενέσεων τῆς κεντρίας παρατάξεως!

Λυποῦμαι, ἀλλά δὲν περίμενα ἀπὸ τῆν ἀναγνωσθεῖσα «Καθημερινή» αὐτὸν τὸν τρόπο συζητήσεως. Ἀπέφυγα πάντα νά ὑποβιβάσω τὴν θεώρησιν τῶν μεγάλων ἑθνικῶν θεμάτων στὸ ἐπίπεδο τῶν προσωπικῶν ἀνταγκλήσεων. Τὴν ἀρχὴ αὐτὴ θά τηρήσω ἀπαρέγκλιτα καὶ τώρα.

Τὸ σχῆμά σας, ἐν τούτοις, ἐπιβάλλει διασαφήσεις σὲ δι-
τρία σημεία:

Ἡ ἀποφύ μου, ὅτι ἡ Ἑλλάδα χρειάζεται Κυβέρνησιν Ἑθνικῆς Ἐνότητος, δὲν εἶναι νέα. Γ' αὐτὴν μέτρησεν ἡ φυλακὴ τὸ 1970. Καὶ αὐτὴ συνετέλεσεν ὥστε ὁ ἀγώνας ἐναντίον τοῦ Δημοφροσύματος πέραν νά γίνῃ μὲ ἐνωμένους τίς δημοκρατικὰς δυνάμεις. Ἀτυχῶς ὁ κ. Καραμανλὴς δὲν θέλησεν, μὲ τὴν πτώση τῆς Χούντας, νά ἔλθῃ Κυβέρνησιν Ἑθνικῆς Ἐνότητος. Σχημάτισεν Κυβέρνησιν εὐρείας φάσεως, στὴν ἑποὶα ἡμῶς μετέχον καὶ παράγοντες πρὸ δὲ ἀποσπείσθηκαν στὴ Χούντα, γὰρ νά μεταχειριστοῦναι τὴν πρὸ ἡμῶν ἐκφρασίαν. Τὰ καίρια δὲ ὕπουργα βρισκόντανε στὰ χέρια τους. Καὶ ὅμως, ἀποσυναίσθησιν ἑθνικῆς εὐθύνης, τῆς δώσαμε ἔχει μόνον ἀνοχή, ἀλλὰ ὑποστήριξιν, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θά ἐδηγῆσιν σύντομα τὴ χώρα στὴ δημοκρατικὴ ἐλευθέρτητα. Ἀτυχῶς, διαπιστώνουμε σήμερον τὸ ἀντίθετον. Καὶ γι' αὐτὸ ἡ ἀνάγκη τῆς κριτικῆς.

Ὁ κ. Καραμανλὴς ἐγνώριζε, φαίνεται, ὅτι δὲν θά μπορούσαν νά συμμετάσχω σὲ Κυβέρνησιν αὐτοῦ τοῦ εἰδους. Γι' αὐτὸ, ἐρ-
θὼς πρῶτον, ἔχει μόνον δὲν μὲ κάλεσεν νά συμμετάσχω, ἀλλὰ οὔτε καὶ ζήτησεν τὴν γνώμην μου πρὶν ἢ μετὰ τὸν σχηματισμὸ τῆς Κυβερνησεώς του. Δικαίωμα του, βεβαίως. Ὅχι ὅμως καὶ δικό μου σφάλμα.

Τὴν ἐνότητά, ἐξ ὅλου, τοῦ Κόμματος στὸ ὅποιο ἀνήκει ὑπο-

στήριξα πάντοτε άμπαράτως και άν χρειάζεται να προσκομίσω σήμερα αποδείξεις.

Στα έθνικά θέματα, τέλος, πέραν Κομμάτων και φίλων, υπάρχει συναίσθηση του καθήκοντος, που πρέπει να καθορίσει την στάση των δημοσίων άνδρων. 'Η στάση μου στηρίζεται άρριφώς στην άραρμογή αυτής της άρχης: στις 14 'Απριλίου 1967, όταν συνεκλήθη για τελευταία φορά η Κονσουλτική 'Ομάδα της Ε.Κ., ο άείμνηστος Γ. Παπανδρέου έξερώνονσε ένα θαυμάσιο λόγο, προτρέποντας τους υποψήφιους βουλευτές να αποβιβάσουν μ' έλα τους το ζήλο στον προεκλογικό άγώνα και διαβεβαιώνοντάς τους για τη νίκη! Γενικά ήταν ο ένθουσιασμός και ζωηρός οι έμπειριές! Μόνος έγω τότε σχολήθηκα και είπα στον Πρόεδρο και τα μέλη της 'Επιτροπής: «Για πώς έυλογής μέληρα, άν βλέπετε ότι κινδυνεύουμε να γίνουμε 'Εμίράτο του Κουβέιτ για τα προσιγή άκαπνίτα χρόνια;» 'Η φωνή μου βέβαια άκούστηκε με μεγάλη δυσφορία και προσέλασε έντονες αντιδράσεις. Έκανα όμως το λάθος να μη δημοσιεύσω τα λόγια μου εκείνα, για να μη διαταράξω την κομματική εύφορία. Και, άτυχώς, μετά άυτά μέρες η προειδοποίησή μου βρήκε την τραγική επιβεβαίωσή της από τα γεγονότα.

Άν μου επιτρέπεται όμως σήμερα να επαναλάβω το έλα λάθος. Είναι ζήτημα συνειδήσεως, έπαικτακού έθνικού καθήκοντος να μιλήσω, ανεξάρτητα άν θά δυσχεραστήσω φίλους ή Κόμματα ή όσους θεωρείται παραδοίσεις, όταν έπίκειται ή καταστροφή.

Με φίλικούς χειρισμούς

Ι. Γ. Ζιγδης

Υ.Γ. 'Επειδή ή συζήτηση είναι για την άπαρξη άπαρκών προσκομίσεων για την διαξαγωγή διαθήρων έκλογών, μπορείτε τουλάχιστον να μου πείτε άν ο Γ. Παπαδόπουλος έχει άμφιστευθή ή όχι; 'Η σιωπή της Κυβερνήσεως δημιουργεί πολλές άμφιβολίες για τον βαθμό της έκδημοκρατήσεως του

έχει πραγματοποιηθή. Και είναι κρίμα να μην το ξέρη επα-
κριβώς και ό λαός μας.

4

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

του κ. Ι. Γ. Ζιγδη, τέως Υπουργού

(27 Σεπτεμβρίου 1974)

Μία σύντομη ανάλυση του νέου εκλογικού νόμου αποτελεί
επιμέλωση επιτακτικού καθήκοντος. Γιατί ό νόμος αυτός
είναι τό βασικό όργανο για τή διεκέργεια του άρτιευμένου
εκλογικού πραξικοπήματος έναντίον της όμαλης Μεταίχησης
του πολιτικού βίου της χώρας.

1. Το σύστημα της ένοσχυσμένης αναλογικής, που εισάγει
ό νέος νόμος, έχει δύο χαρακτηριστικά: α) Το εκλογικό μέτρο
για τήν πρώτη κατανομή είναι τό πλήρες της διαίρεσης
των έγκρίων φηφειδελτίων διά του άριθμού των έδρων έκείστης
περιφέρειας· και β) τό ποσοστό συμμετοχής των Κομμάτων
και συνασπισμών στη δεύτερη κατανομή είναι πολύ ύψηλό.

Τό σύστημα αυτό εφαρμόσθηκε ήδη δύο φορές, στά 1951
και στά 1958, και έδωσε τό ακόλουθα αποτελέσματα:

Στά 1951, ό «Έλληναϊκός Συναγερμός», μέ 36,4% των ψή-
φων, πήρε τό 44,18% των έδρων —παρά λίγο δηλαδή από-
λυτη κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Στά 1958, ή ΕΡΕ, μέ 41%
των ψήφων, πήρε τό 57% των έδρων. Άπόκρησε δηλαδή αύ-
τοδύναμη πλειοψηφία.

Τό σύστημα, όπως απέδειξαν οι δύο αυτές εφαρμογές του,
εξασφαλίζει στην Δεξιά, πού, για τους γνωστούς λόγους, κατα-
βαίνει στις εκλογές πάντα ένωμένη, αὐτοδύναμη πλειοψηφία

μύδας επιτύχει κάτι περισσότερο από 40% των ψήφων. Μπορεί να οδηγήσει σε πύλωση, όπως συνέβη στα 1958. Όπως δήποτε δε εξελίχεται στη σύμπτυξη επιρροών των συνιστωσών και ενδιαφερόμενων «κλάσεων» μετατόπιση.

Κομμάτος και ραμμένος στα μέτρα της «Νέας Δημοκρατίας» του κ. Πραθυπουργού, ο νέος αποβόλται να της εξασφαλίσει κοινοβουλευτική παντοδυναμία, ανεξάρτητα από τις μοιραίες συνέπειες που θα έχει στη διάρθρωση των πολιτικών δυνάμεων της χώρας.

2. 'Η κοινοτομία του θεσμού των «Βουλευτών» της 'Επικρατείας» είναι αντιγραφή του θεσμού των «Αριστίνδων Βουλευτών» του Παπαδόπουλου. Αποσκοπεί δε να καταστήσει λαοπρόβλητους και μερικούς λαομίσητους «έθνικούς άνδρες», που δεν ταίριαζαν να αντιπρόσωποι άπειστης τό έλλογικώς σάβας. Έτσι όμως οι «έθνικούς» του «έθνους» θα εξασφαλίσουν την παρουσία τους μέσα στους κόλπους της 'Εθνικής 'Αντιπροσωπείας.

Σημειωθείτε ότι οι «έθνικοί» άνδρες της κατηγορίας αυτής καταλαμβάνουν μόνον μεταξύ των Κομμάτων που μετέχουν στη δεύτερη κατανομή. Κατά ένα μεγάλο ποσοστό, επομένως, θα περιβόηται από Κόμμα που θα έρθει πρώτο.

3. Οι θρησκόφιλοι υπάλληλοι και οι στρατιωτικοί θα φέρουν στους τόπους που υπηρετούν, χωρίς καμιά άλλη προϋπόθεση εκτός από την έγγραφη τους στους έλλογικούς καταλόγους ή καταστάσεις.

Εφόσον η διεθνής θέση της χώρας είναι αυτή που είναι σήμερα, τα αποτελέσματα όλων των έλλογικών περιφερειών, από τον Έβρο έως την Δωδεκάνησο, θα έλλογισθούν από την ψήφο ενός εξαιρετικά μεγάλου αριθμού έπιστρατευμένων ψηφοφόρων όλων περιφερειών.

Τι δικαιοσύνη ελευθερίας εσπεράσως γνώμης θα έχουν οι ψηφοφόροι αυτοί, όταν χρειάζεται πολύ μεγάλη φαντασία να το αντιληφθούν. 'Η ελευθερία μετακινήσεως των δημοσίων

υπαλλήλων και των στρατιωτικών, ή ήλιου, που παρέχεται στην Διοίκηση, μπορεί εύκολα ν' ανατρέψη το αποτέλεσμα των άρκετών ήθως περιφερειών, άρα νά μετακινήθῃ ὁ απαιτούμενος αριθμός υπηρετούντων — που δὲν εἶναι ἀναγκαστικά πάλι μεγάλος. Ἐφόσον δὲ οἱ θεμέσιοι υπάλληλοι και οἱ στρατιωτικοί φερζοῦν στή ὕλη μέ τοὺς πάλτες ἐλεγχιαὶ τμήματα, εἶναι ἀδύνατον νά διεγχθῇ ἕστω και ἐκ τῶν ὑπέρων ὁ βαθμὸς τῆς ἀλλοιόσεως τῶν ἀποτελεσμάτων μὲς περιφέρειας ἀπὸ τοὺς κτεροδημότας αὐτοὺς.

4. Ἡ κατατομία τῆς ἀπαγορεύσεως διαδηλώσεων και συλλαλητηρίων κατὰ τὴν προκαλογιὰ περίοδο εἶναι ἐνδεικτικὴ τοῦ βαθμοῦ τῆς διαθερίας πρὸς τὴν ἐπικρατήση. Ἀλλὰ και αὐτὸς οἱ προκαλογιαὶ συγκατατίσεις, κατὰ τὴν παράγραφο 3 τοῦ άρθρου 19, θὰ ἐνέγχωνται ἀπὸ κτεροδήμου σύμφωνα μέ τὸ Σύνταγμα!...

5. Μεταξὺ τῆς προκηρύξεως και τῆς διενεργίας τῶν ἐλεγγῶν θὰ μεσολαβήσουν μόνο τριάντα μέρες. Οἱ ὑποψηφιότητες πρέπει νά υποβληθοῦν στίς ἀρμόδιαι δημοτικὲς ἀρχὲς τοιαύχιστον εἴκοσι ἑξος μέρες πρὶν ἀπὸ τὴ φερεορία και οἱ συνδυασμοὶ δεκα ἑπτά. Μόσα ὑπερβύς σὲ ἑπτά μέ ἐνδεκα μέρες ἀπὸ τῆς προκηρύξεως, οἱ ὑποψήφιοι και τὰ κόμματα πρέπει νά ἔχουν συμπληρώσει ὅλες τίς διατυπώσεις τῆς συμμετοχῆς στίς ἐκλογάς. Μόλις ὅμως χθὲς ἔχει ἐπιτραπῇ στὸ κόμμα να νά λειτουργήσουν, και σὲ ὅσους ἐπιθυμοῦν νά παλατευθοῦν, νά ἐπικοινωνήσουν μέ τοὺς ἐκλογτὲς των, ὅστερα ἀπὸ ὅκτω χρόνα!...

Πὼς εἶναι δυνατό μέσα σὲ τέτοια χρονικά πλαίσια νά γίνη ἡ ἐπιλογή και ἡ ἀναμέωση τῶν στελεχῶν τοῦ πολιτικοῦ βίου, που εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ νά πάη μπροστά ὁ δύστυχος αὐτὸς τόπος; Τέτοιαι δυσκολίαι φυσικά δὲν ἀντιμετωπίζει ἡ «Νέα Δημοκρατία» τοῦ κ. Καραμανλῆ, που στερείζεται στή χαρακτηριστικὴ ἡγεσία τῆς.

6. Αὐτὸς, στίς γενικὲς του γραμμές, εἶναι ὁ νέος νόμος μέ

τὸν ἑαυτοῦ θὰ ἐπέλεξε τοῖς ἐμπροσώποις του ὁ Ἑλληνικός Λαὸς ὕστερα ἀπὸ δέκα χρόνα. Εἶναι προφανές, ὅτι σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν ἐπιστάμενος πραγματικὴς συνθήκης στὴ χώρα, ἀποβλέπει σ' ἓνα καὶ μόνον: σὲ νὰ ἐξασφαλίσῃ κοινοβουλευτικὴ παντοδυναμία στὸν κ. Πρωθυπουργό. Γιὰ νὰ γίνῃ ἡ οὐσία Δημοκρατίας στὴν πραγματικότητα κοινοβουλευτικὴ δικτατορία.

Δὲν χρειάζονται περισσότερα σχόλια. Ἐν τούτοις, διερωτῶται κανεὶς γιατί ὁ κ. Καραμανλῆς, πῶς δὲν θεώρησε ἀνεγκαιρὸ νὰ συμβουλευθῇ ἐξέλεκτον τὸν πολιτικὸ κόσμον πρὶν καταρτίσῃ τὸν νόμον αὐτό, δὲν περίμενε τουλάχιστον τὴν ἐπιστροφή τοῦ νεοεκλεγέντος Προέδρου τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ. Γ. Μαύρου πρὶν τὸν δημοσιεύσῃ;

7. Καὶ σὲν ἐπιπλέον: Ἡ περίοδος τῆς πρώτης πρωθυπουργίας τοῦ κ. Καραμανλῆ θὰ μείνῃ στὴν ἱστορίαν συνδεδεμένη μὲ τὴν ἐκκεντρικὴν ἐξουσίαν τοῦ καταλλήλου καθέ φορά ἐκλογικοῦ συστήματος, μὲ τὸ ἑαυτοῦ —σὲ συνδυασμὸ μὲ αὐτομεινόμενος δόσις βίας καὶ κλέϊας— ἐπιτογχεύεται ἡ μετατροπὴ τῆς μειψήφιας σὲ λαὸ σὲ κοινοβουλευτικὴ παντοδυναμία.

Φαίνεται ὅτι καὶ ἡ νέα πρωθυπουργία δὲν σταθεῖται τοῦ χαρακτηριστικοῦ αὐτοῦ —παρὰ τὴν μακριὰ γαλλικὴ παρένθεση.

Καὶ ἐποὶ θὰ μπορούσε νὰ ἐπαναληφθῇ ὅ,τι καὶ οἱ Γάλλοι ἔλαγαν γιὰ τὸν τελευταῖον τῶν Βουρβόνων, μετὰ τῆς παλιννόστης: οὐδὲν ἔμαθε τίποτα, δὲν ἔλαχε τίποτα...

Τί κρίμα, ἀδελφοί!...

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΚΥΡΙΟΝ
ΑΛΕΚΟΝ ΠΑΝΑΓΟΤΑΗΝ
ΓΕΝΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ Ε.Δ.Η.Ν.
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 61

ΕΝΤΑΥΘΑ

18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1974

ΧΑΙΡΕΤΙΖΩ ΠΡΟΤΟΒΟΥΛΙΑΝ ΣΑΣ ΑΝΑΓΕΥΤΑΣΘΕΩΣ
ΕΔΗΝ ΣΤΟΗ ΠΡΟΤΟΠΟΡΙΑ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΛΑ-ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΡ-
ΧΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟ-
ΩΔΟ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΑΡΧΕΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ
ΑΝΗΚΕΙ ΝΕΟΛΑΙΑ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΣΤΟΗ

ΠΡΟΧΩΡΗΣΑΤΕ ΜΕΘΑΡΡΟΣ ΒΕΒΑΙΟΥΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΤΗΝ
ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΜΟΥ ΣΤΟΗ ΠΡΩΤΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΑΝΑΒΟΛΗ
ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΕΚΔΟΥΝ ΠΟΥ ΤΗΘ ΣΗΜΕΡΙΝΑΣ ΣΥΝΘΗ-
ΚΑΣ ΟΔΗΓΗΣΟΥΝ ΣΕ ΕΠΙΒΟΛΗ ΝΕΑΣ ΜΟΡΦΗΣ ΤΥΡΑΝ-
ΝΙΑΣ ΓΙΑ ΠΟΛΥΑ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟΗ

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΟΣ
ΑΠΟΤΕΛΑΕΙ ΠΡΟ-ΥΠΟΘΕΣΙΝ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΙΣΟΔΟΥ ΕΙΣ
ΟΜΑΛΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΕΚΔΟΥΝ
ΠΟΥ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΣΤΕΓΑΣΜΑ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΚΥ-
ΡΙΑΡΧΙΑΣ ΛΑΟΥ ΜΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΙΓΑΝΗΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

του κ. Ι. Γ. Ζέρδη, τέως Υπουργού

(30 Σεπτεμβρίου 1974)

Όταν ή Δεξιά δεν μπορεί να αντιμετωπίσει με την προβολή
δυνάμει του 'Πρότερου, είναι υποχρεωμένη να διαρρήσει εναντιον-

μόνο τον παλιό της Αρχηγό. 'Η χθεσινή Διακήρυξη του κ. Καραμανλή για την ίδρυση της «Νέας Δημοκρατίας» και τον ένταξισμό της ΕΡΕ ανταποκρίνεται σ' αυτή και μόνο την αναγκαιότητα. Γιατί και μέσα στα πλαίσια της ΕΡΕ μπορούσαν καλύτερα να χωρέσουν οι «άνωνυμοι» απόψεις του κ. Προθυπουργού.

'Ανεξάρτητα απ' αυτό, θεωρούμε να διαπιστώσουμε ότι η Διακήρυξη έχει την όρεξη της ειλικρίνειας: Καμιά προσπάθεια να αποκρυφθεί ή αντιλήψη μιας έντονης μισοπιστευτικής έπιστολής. Καμιά προσπάθεια να συγκαλυφθεί ή αντιπάθεια της θεμελιώσεως της πολιτικής μας ζωής πάνω σ' ιδεολογικές αρχές και δημοκρατικές διαδικασίες. 'Η «Νέα Δημοκρατία» είναι ένας καθαρά προσωπικότητας πολιτικός οργανισμός. Και σε τούτοις, νομίζουμε πως προϋπόθεση για την εξέλιξη του πολιτικού βίου θα ήταν να φύγουμε απ' τα προσωπικά Κόμματα και καταστάσεις — από τα καπέτα... Προφανώς ισχυρά!

'Ατυχώς όμως, και παράλληλα προς την όρεξη της ειλικρίνειας, η Διακήρυξη είναι γοηρέ άνοχη και άπαιη σάν κείμενο. Είναι μια επίλειστη παράθεση κοινοτοπιών και πολυματευρισμένων κλισιό, με την υπέκρουση πολιτικών και κοινωνιολογικών θεωριών πολύ άμφιβλως ποιότητας.

Τούτοις όμως από μια προσωπική ανάληψη, αποκαλύπτονται άριστά σαφώς τα κύρια χαρακτηριστικά της «Νέας Δημοκρατίας», και μάλιστα η σπάνη της σχέση με το άμεσο παρελθόν. Έτσι:

1. Κατά την προηγούμενη, παρ' όλην, άκταστία άκούσαμε για το ελληνικό οικονομικό θαύμα. Τώρα το θαύμα είναι πολιτικό!...

Άκούσαμε τότε ότι οι Έλληνες ήταν άνοχοι για Δημοκρατία και πως έπρεπε πρώτα να εκπαιδευτούν. Για τον λόγο αυτό, μάλιστα, εξέδόθη και μια περισπούδαστη σ' Αγωγή του Πολίτη. Τώρα πληροφορούμαστε πως, αν δεν στασιάζουμε

ἡ Δημοκρατία στὴν τύπο μας στὸ παραλθόν, αὐτὸ ἐρεῖται στὸ ὅτι εἰσέφε τὸ αἴτιον πολιτικὸ κλίμα, τὰ «ἡμέρα πολιτικῶ ἤθη» κτλ. Συνταρακτικὴ διαπίστωση, πράγματι, πὺλ ἔχει ζε-
φύγει τὴν προσοχὴ ὧν μας!

Χρειαζόμαστε, λοιπόν, νὰ ἐξασφαλίσουμε τὸν κατά-
λληλο παιδαγωγὸ γιὰ νὰ ἀπαιτήσουμε τὴν ἡμερότητα τῶν πο-
λιτικῶν μας ἡθῶν! Καὶ αὐτοχρῶς ὑπάρχει ὁ κατάλληλος ἄν-
θρωπος, πὺλ αὐτοπροσφέρεται γιὰ τὸν ρόλο αὐτό!... Καμὴ
ἀνησυχία στὴ σκέψη τοῦ κ. Πραθυουργοῦ ὅτι, ἂν ὢν ὑπῆρξε
ἡμερὴ πολιτικὴ ζωὴ στὸ παραλθόν, ἔχει ἴσως κάποια εὐθύνῃ
καὶ ὁ ἴδιος, ἀφοῦ συμβαίνει νὰ ἔχη διωχθῇ τὴν χώρα γιὰ
μὴ δικαιοσύνη!...

Ἀκούσαμε πρὶν ἀπὸ λίγους μῆνες ἀέσμα, ὅτι τὸ τότε καθε-
στὼς ἦταν αἰθιακὸς, πῶς ἀπὸ κομματικὰς ὑποθέσεις, ἰδιο-
λογικὰς διαφορὰς καὶ ταξικὰ συμφέροντα! Τώρα καὶ πάλι
ἔχουμε τὴν ὑπόθεσιν, ὅτι ἡ «Νέα Δημοκρατία» θὰ εἶναι ἐκ-
φραστὴ τῶν ἀσφραγματικῶν ἰθιακῶν συμφερόντων, εἰπάνω
ἀπὸ τίς παραπλανητικὰς ἐπιστάσεις τῆς Δελτίδος, τοῦ Κέντρου
καὶ τῆς Ἀριστερᾶς!

2. Μόσα στὰ πλαίσια τῆς Διακηρύξεως, ἡ χθεσινὴ δικτα-
τορία ὢν εἶναι πρὸς μὴ ἀπ' τὴς ἀπειρας περιπτώσεις πολιτι-
κῆς ἀνωμαλίας στὴ χώρα. Γι' αὐτὸ ὢν δημιουργεῖ καὶ κατέ-
να ἰδιαίτερον ἐρεθισμὸν πρὸς συγγραφὰ τῆς Διακηρύξεως. Καὶ
γιὰ τοῦτο, καμὴ εἰδικὴ καταγγελία ἢ ἀπελθὴν γιὰ τὸ κα-
θεστὼς πὺλ μᾶς ὑδῆρται στὴ δουλειά τῶν 7,5 χρόνων καὶ τε-
λικὰ στὴν τραγωδία τῆς Κύπρου. Καμὴ διαβεβαίωση ὅτι τὰ
ἐγκλήματα καὶ οἱ ἔνοχοι τῆς 21ης Ἀπριλίου καὶ τῆς 25ης
Νοεμβρίου θὰ τιμωρηθοῦν, ὅσοι καὶ μετριολογικὰ. Ἀλλὰ πὺς
νὰ τὸ κάνει, ὅταν τὰ ἔχη ἤδη ἀνηστυῶσι ὧα; Γιατί, ἂν ὢν
συνέβαινε αὐτό, ὢν θὰ ἀπέφυγε νὰ ἀπαντήσῃ στὸ τόσο ἐπιτα-
κτικὰ προβεβλόμενον ἐρώτημα ἀπὸ τὸν λαὸ καὶ τὸν τύπο —
καίτρου καὶ μὴ— γιὰ τὴν ἐκτασὴ τῆς ἀμνηστίας πὺλ χρη-
γῃσι μὴδὲς ἀνέλαβε τὴν ἐξουσία.

Καμιά φυσική διαφορά στην Διακρίβη αυτή για την καθολική αντίσταση του λαού μας κατά της δικτατορίας και τούς ήρωες των φυλακών, της ΕΣΑ, του Πολυτεχνείου κτλ.

Η «Νέα Δημοκρατία», προφανώς, δεν αισθάνεται καμιά υποχρέωση ήθους όποτε διακρινόμαστε όλοι αυτόν!...

3. Θετικό στοιχείο της Διακρίβης είναι ότι στο πρόγραμμα της «Νέας Δημοκρατίας» περιλαμβάνεται, σάν πρωταρχικός στόχος, η διακρίβωση της Δημοκρατίας — για να γίνει σταθερή και σύγχρονη.

Έν τούτοις, κανένα συγκεκριμένο στοιχείο δεν δίδεται για το περιεχόμενό της. Άτυχώς, και κατά κακή σύμπτωση, την ίδια ήρωολογία χρησιμοποιούσε — αν δεν μας άπατά η μνήμη — και το δικτατορικό καθεστώς!...

4. Και ενώ γίνεται λόγος περί διαφυστώσεως της πολιτείας, άπορεύεται έπιμελώς κάθε διαφορά στο πολιτειακό, που είναι προϋπόθεση για οποιαδήποτε ενέργεια προς την κατεύθυνση αυτή.

Προφανώς, είναι τότε η μεταρρύθμιση του κ. Πρωθυπουργού, ώστε να φάλλοση για την έαυτού του την γνώμη του για την μορφή του πολιτεύματος. Ζητεί την φήμη του Έλληνα Λαού, χωρίς να τον κάνη κανονά των απόψεών του! Κατόπιν θά δούμε — έσάλογα με τις συνθήκες και τα συμφέροντά μας, τά μετακλητικά! Άλλά μιά τέτοια αντιμετώπιση ενός προβλήματος που ταλαντίζει την χώρα έπὶ δεκαετίες είναι έθικά άνεπίτρεπτη. Καίτοις δεν έχει το δικαίωμα να το έαμεταλλάσσεται προς το συμφέρον του, όσον ισχυρός και αν αισθάνεται. Γι' αυτό πρέπει να διανεργηθῇ, πριν άπ' τις έκλογές, τίμιο και έλεύθερο Δημοψήφισμα ή να προκαταχθῇ έκλογής — όταν οι συνθήκες είναι ώριμες — για Συντακτική Βουλή.

5. Άλλά ήδη ή ερώτηση είναι σαφής. Ό κ. Πρωθυπουργός άποβιάσκει ελκρινά στην θεμελίωση ήρωου πολιτικού βίου. Γι' αυτό άκρεβώς είναι άκατανόητη σέ κάθε άνθρωπο που διαθέτει στοιχειώδη λογική και έχει συναίσθηση των σημει-

μυόν τραγικόν συνθήκον τοῦ Ἑθνικοῦ ἢ ἐπιμονή του νὰ εἰσὴ τὴν χώρα στὸν σάλο τοῦ προεκλογικοῦ ἀγώνια. Νὰ ἀδελφίσῃ οἱ ἐκλογίς, πού τὸ ἀποτέλεσμα τους θὰ εἶναι ἐκ τῶν προτέρων διαβλητὸ καὶ πού θὰ θυμίζουσιν τόσο πάλι τὴν ἀποτυχημένη περὶ τὴν ἀνάλογη προσπάθεια τοῦ κ. Μαρκεζίνου!...

Γιατὶ δὲ πάλιν τὸ τροπάριον ἐστὶ ἀντιφάσκουμε μὲ τὸν αὐτὸ μας πού δὲν θέλουμα τώρα ἐκλογίς. Ζητοῦσαμε ἀντίπαλον πραγματικὰς ἐκλογίς καὶ ὄχι διαχωρεύθηγη ἐκλογίῳ. Ζητοῦμα ἐλεθρὴν Δημοκρατία καὶ ὄχι Δημοκρατία-φάρσα.

Ὁ λόγος πού νὰ ἐξηγῇ τὴν πρωθυπουργικὴ βιασινὴ εἶναι ἓνας καὶ μόνος, γιὰτὶ δεύτερος δὲν προβάλλεται. Ἡ συναίσθησις σ' αὐτὸν καὶ στὸ στενὸν τοῦ περιβάλλον ἐστὶ ἡ κλειδίδια συνλάσει ἐκκεντρίον του.

Ἀλλὰ αὐτὴ δὲν εἶναι ἀναπόδραστη. Εἶναι ἡ βαρύτερη κατηγορία πού μπορεί νὰ ἀπειληθῇ πρὸς τὸν ἄνθρωπον πού διαχειρίζεται τίς τύχας τῆς χώρας.

6. Καὶ γὰρ νὰ ταυσιώμεθα. Ἡ Διακρίσις μᾶς ἐπάσχηται μὲ ἁΝέα Δημοκρατία. Ἀποχῶς, αὐτὴ δὲν θὰ εἶναι Δημοκρατία!...

7

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

(2 Ὀκτωβρίου 1974)

Ὁ κ. Ζηῆδης συναντήθη μετὰ τοῦ κ. Φλωρεάκη καὶ ἐκπροσώπου τῆς Ε.Δ.Α., μετὰ τῶν ὁποίων συνεζήτησαν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως καὶ εὐρέθησαν σύμφωνα διὰ τὴν ἀναβολὴν τῶν ἐκλογῶν καὶ τὴν πρόταξιν τοῦ Δημοφειρίσματος, κατὰ τὴν τῆς ἀποῦλης τοῦ Ἑκλογικοῦ Πραξικοπήματος τὸ ὅποιον ἐπιμαρτυρεῖ ὁ κ. Καραμανῆλης.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

τοῦ κ. Ι. Γ. Ζιγδῆ, τέως Ὑπουργοῦ

(5 Ὀκτωβρίου 1974)

Στις 24 Ἰουλίου 1974 ἡ Μαίρα κτύπησε τὴν πόρτα τοῦ κ. Καραμανλῆ. Καὶ τοῦ πρόσφερε τὴν ράδα τοῦ Ἐθνάρχῃ. Ἐκεῖνος, ὅμως, μεθυσμένος ἀπὸ τὴν ἀναπάντεχη εὐνοια τῆς τύχης, καὶ μὴ τὴν ἀθεράπευτη καρδιακὴ φραγσθένειά του, δὲν κατέλαβε. Καὶ νόμισε πὺς ἦταν πρόσκληση γιὰ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν προσωπικὴ του Μαθηταικὴ Παλιτυία. Νὰ κάθῃ τρίτος. Ἔτσι καὶ μὲ ἐξουσιαστικὴ ψήφου τοῦ λαοῦ, πρὸ χθὲς δόξα τὴν ὑποδέχτηκε σὲν λουτροῦν ἀπὸ τὴν χιονιστὴ ταρακνία. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ ἐκλογικὸ πρᾶξιμάκι. Ἔτσι, ἀπὸ γιὰ Ἐθνάρχῃς, προτίμησε νὰ γίνῃ ὁ Ἡρόστρατος τοῦ ναοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ἐνότητος, πρὸ εὐνοδόμησις ἡ κοπὴ συμφορὰ τῆς δικτατορίας.

1. Ἐπικαλεῖται αἰθνητοὺς λόγους ὁ κ. Καραμανλῆς γιὰ τὸ πρᾶξιμάκι του. Καὶ δοσε ὅμως ἀντιπῆξιναι, αἰθνητοὺς λόγους ἐπικαλεῖνται. Ὑπάρχει ἓνας λογικὸς τρόπος γιὰ νὰ λυθῇ ἡ διαφορά: Νὰ συγκληθῇ σ' Ἐθνικὸν Συμβούλιον ἀπὸ τίς πολιτικὰς προσωπικότητες τῆς χώρας, στὶς ὁποῖες ὁ κ. Καραμανλῆς νὰ ἐξῆλθῃ τοὺς αἰθνητοὺς λόγους ποὺ ἐπικαλεῖται. Θὰ ἀναλάβουν βέβαια ὅλας τὰς τὴν ὑποχρέωση νὰ κρατήσουν ἀπόλυτη ἐχεμύθεια. Καὶ ἐν μὲν περθεῖν γιὰ τὴν βασιμότητα τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ Πρωθυπουργοῦ, νὰ συμψηφίσουν στὴν ἐπίσταυση τῶν ἐκλογῶν. Ἄν ὅχι, ἐκεῖνος νὰ δεχθῇ τὴν ἀκαβαλὴ. Γνωρίζω ὅτι προτάθηκε ἡ λύσις αὐτὴ στὸν κ. Καραμανλῆ. Καὶ τὴν ἀπέρριψε!...

2. Φαίνεται ὅτι οἱ αἰθνητοὶ λόγοι ποὺ ἐπικαλεῖται ὁ κ. Πρωθυπουργός εἶναι ἡ κατάστασις στὶς Ἑνοπλίας Δυνάμεις. Ἄλλ' ἐν πρᾶγματι δὲν τίς ἐλέγχῃ, πὺς ταῦτα νὰ προκηρύσσει

έλευργός; Καί πώς δὲν ζητᾷ τὴν συμπαράσταση ἐλπίδαρχου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς νέας ἀπορίας κατὰ τοῦ Ἑθνικοῦ;

Κονή εἶναι, ἀντίθετα, ἡ πεποιθήση, ὅτι ἔν ὑπάρχει δόγμα ἀρριθμία στίς Ἑνωσάς Δυνάμεις, αὐτὸ ἐφαίλεται σὸ γαγόνες ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργός ἀρνήθηκε νὰ συλλάβῃ τοὺς ἡγέτας τῆς δικτατορίας, καθὼς καὶ 150-180 παρανοικοὺς ἀξιοματικοὺς, πού παραμένουν δόγμα στὴν ἐνέργεια. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ θὰ εἶχε ἐξαρθρώσει ἐντελῶς τὸν κακοποιὸ χυνοτικὸ μηχανισμό. Καί ἡ χώρα θὰ ἀπαλλασσόταν ὁριστικὰ ἀπὸ τὴν ἐριώλητ.

3. Ὑπάρχει καὶ δεύτερη θεωρία, ὅσον ἀφορᾷ τοῖς αἰθνακοῦς λόγουσιν τοῦ κ. Καραμαῦνῆ. Εἶναι ἡ φήμη ἀποδοχῆς κάποιου λόγου γιὰ τὴ Κυπριακὴ, πού, ἀδικονόγη σήμερα, θὰ ἦταν ἐρικτῆ, ἐν περιβαλλόντων ὁ κ. Καραμαῦνῆς μὲ κοινοβουλευτικὴ θεωρίαση. Καί φυσικὰ, δὲν πρόκειται ἀπὸ τῆς γιὰ νὰ χρησιμοποίησι «αἰθίων» πρότυπον σὰν τις συμφωνίας Ζυρίχης-Λονδίνου. Προσκεινὰ, ὅτι ὅπως νὰ ἀποδώσι πίστη στίς θεωρίας αὐτῆς. Ἀλλὰ κυκλοφοροῦν ἤδη στοὺς κύκλους τῶν καλῶ πληρωμενημένων.

4. Ὅπως ξέρει ὁ κ. Πρωθυπουργός, πού σήμερα ἐπαγγέλλεται τὸν λαμπρότατον τῆς ὁμαλότητος καὶ τῆς ἡρίμιας, πολλοὶ ὑπῆρξαν οἱ λόγοι γιὰ τὴν μόνιμη πολιτικὴ ἀναιμαλία κατὰ τὴν μεταπολεμικὴ περίοδο. Ἐνας ὅμως ἀπὸ τοὺς πύ βασικοὺς ὑπεύθυνους εἶναι καὶ ὁ ὅσιος. Μὲ τὴν ἀνάμαλη προώθησή του στὴν πρωθυπουργία. Μὲ τὴν πολιτικὴ του σὸ Κυπριακὸ. Μὲ τὴν διατήρησι τῶν ἐκτέκτων μέτρων καὶ τὴν ἐγκαθίδρυσι ἀστυνομικοῦ κράτους. Μὲ τίς προνομιακὰς συμβάσεις πού παραχώρησε σὸ ξένο κεφάλαιο. Μὲ τὴν φυγὴ του, ὅταν ἔχασε τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ Παλατιοῦ. Ἰδιαίτερα ὅμως μὲ τὰ ἐκλογικὰ του πράξιμα. Ἐτεκε Μὲ τὸν διαβόητο νόμο τοῦ 1956 ὁδήγησε στὴν πύλωση. Μὲ τὴν βία καὶ τὴν νο-

θεία τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1961 προκαλεῖται τὸν πρῶτο Ἀνθέδοτο Ἀγίωνα τῆς Ἐνώσεως Κέντρου.

Σήμερα, ἐνὶ καθόσσοι τὴν ἡραρία καὶ τὴν ἡπιότητα, ἀποδίδεται σ' ἓνα ἐκλογικὸ πρᾶξιμάπημα, χρησιμοποιοῦντας τὸν ἐκλογικὸ νόμο τοῦ 1958 καὶ τὴν συνδρομὴ συνθηρᾶν ποὺ εἶναι χωρότερες ἀπὸ ἐκεῖνας τοῦ 1961. Καὶ διακηρύσσει χωρὶς συστολή: α' Ἡ μὲ φηρίζετε ἡ εἴστε ἓνας ἀνέθουας καὶ ἀνάρμοις λαός, ποὺ ἐξέζετε νὰ πᾶτε... στὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον! β' Ἀλλ' ἔτσι, ὁ ἱεραπόστολος τῶν ἔργων πολιτικῶν ἡθῶν ἀποδεικνύεται ἀμετανόητος ἡμπερηστής τῆς πολιτικῆς ἡμετέστη-
ται.

5. Ἐνα Κοινοβούλιο ποὺ θὰ ἐκλογῇ κάτω ἀπὸ τίς συνθη-
κες αὐτὲς δεῖ θὰ ἔχη, φυσικὰ, κοινὸν κέντρο. Θὰ εἶναι ἡ αὐτὴ ἀντίλειπτος διαμάχη, ποὺ θὰ μᾶς διασπῇ καὶ στὸ ἐξωτερικόν. Βουλευτὲς κατασκευασμένοι κάτω ἀπὸ τίς συνθήκες αὐτὲς δεῖ θὰ γίνων διαιτὶ στὸ Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ε.Ο.Κ. Καὶ ἂν γίνων, θὰ τοὺς πληρώσωμε παλὸ ἀκριβὰ. Γιατὶ ἡ λήξη «ἐκλογῶν» δὲν νομοθετεῖ τὰ «ἐξέζετε» ποὺ κατασκευάζουν μὲ τὴν ἐξουσία οἱ Σαλαζάρ, οἱ Φράνκο καὶ οἱ δικοὶ μᾶς Παπαδόπουλοι.

6. Ἡ διεύρυντα τοῦ Δημοψηφίσματος γιὰ τὸ πολιτικὸν μετὰ τίς ἐκλογάς θὰ τραυματίσῃ ἐπίσης τὸ κέντρο τῶν ἀποτελεσμάτων τους. Γιατὶ εἶναι σαφές ὅτι ὁ πονηρὸς αὐτὸς διγ-
μὸς σὲ τίποτα ἔδω δὲ ἀπεβλέπει παρὰ στὴν παραπλάνηση τῶν βασιλοεργόνων ψηφοφόρων. Ἀλλ' αὐτοὶ δεῖ μπορεῖ νὰ εἶναι τόσο ἀφελεῖς, ὥστε μάλιστα ἀπὸ τὴν σημερινὴ Συντακτικὴ Πράξη γιὰ τὴν διεύρυντα τοῦ Δημοψηφίσματος. Μὲ αὐτὴν, ἔλωστα, ἡ δεξ ἀπόθεσι παίρνει ἓνα κοινὸν μέλλον τό-
νο, ἀπὸ συνιστὴ μὴ παράξενη «δικαστοσύνη» Ἀναθεωρη-
τικῆς καὶ Συντακτικῆς Βουλῆς, χωρὶς προηγούμενο στὸ δι-
θὴν συνταγματικὰ χρονικόν.

7. Πρῶτοις ἐκλογίς σημαίνει ὅτι ἡ ἐλπίδα ἀνακόσους τοῦ πολιτικοῦ κόσμου καὶ ἡ δημιουργία σύγχρονου Κοινοβού-
του.

των χάνεται ίσως γιά μέ γυνά. Έν τῷ μεταξύ, θά ἐξακαθά-
ρουν καί πάλε θάε οί σκουριασμένες θέξες τοῦ παλαιόντος.
Καί θά ἀναβιώσουν τά πρωτόγονα συστήματα τῆς κοινοπι-
κῆς ὀργανώσεως, ποῦ χαρακτηρίζουν τήν πολιτική μας κα-
θεστέρηση.

8. Ἐκλογίς κάτω ἀπό τίς σημερινές συνθήκες θά ἀποβοῦν
καίρια ἐπιζήμιες γιά τήν διαμόρφωση μίς αὐστής ἐξωτερι-
κῆς πολιτικῆς. Μέ τήν ψυχολογία τοῦ ἑτοιμοῦ ἀνταμετωπι-
σμοῦ, ποῦ ἔκκαι κυριαρχεῖ στίς ψυχῆς τῶν Ἑλλήνων, ὁ
ἐκλογικός σῆλος θά ὀδηγήσῃ σέ παροξυσμούς ἐπιζήμιους γιά
τά ἔθνικά συμφέροντα. Θά ἀποκαλύψῃ ὅτι ἡ ἀποχώρησή μας
ἀπό τό ΝΑΤΟ εἶναι μᾶλλον φρεσκή, ποῦ ἐν τούτοις δέν μᾶς
σῶζει ἀπό τό γεγονός ὅτι ἡ ἐξωτερική μας πολιτική βρίσκα-
ται μέτωρη, χωρίς πραγματικά στήρίγματα διεθνῶς.

9. Δέν εἶναι ὅμως οἱ πρόωρες ἐκλογίς ἀπλῶς φανακίτιδα
στό θεμέλιο τοῦ αἰκιδιωματός τῆς δημοκρατίας. Ὁ κ. Καρα-
μανώλης ἀποκαλᾷ νά μᾶς ὀδηγήσῃ σέ ἔθνική διχασμό.

Ἡ Χούντα, μέχρι τό τέλος τῆς, παρέμεινε ὑπόθεση ἐνός
ἀπῆλτου μικροῦ ἀριθμοῦ παρανοστήν, τυχοδιωκτῶν καί ἀτυ-
νεύθιτων ἐκπαιστώτων τῆς πλουτοκρατίας. Ἀντίθετα, ἐξέ-
κληρος ὁ λαός πραγματοποιεῖσσι ἐνα πρωτοφανή βαθμό ἔθνα-
κῆς ἐνότητος, ἐναντίου τοῦ τυραννικοῦ καθεστώτος.

Σήμερα ὁ κ. Καραμανώλης μέ τήν «Νέα Δημοκρατία» του,
κινδυνεύει νά μεταβάλῃ ἐξολοή τήν διεξία ἀλλοτρίγγω μέ
τῆν Δικτατορία, ἀφοῦ μέ τήν μέχρι σήμερα πολιτική του ἐμ-
φανίζεται ὁ σιγκαλωμμένος προστάτης τῆς.

Ἡ μή τιμωρία, πρὶν ἀπό τίς ἐκλογίς, τῶν ἡγετῶν τῆς Δι-
κτατορίας καί ἡ ἀποφυγή ἐκρίζωσης τῶν ὑπολαυμάτων
τῆς ἀπό τίς Ἐνοπλίες Δυνάμεις, δημιουργεῖ πραγματικό ἀγ-
χος στήν κοινή γνώμη, ὅτι ἡ ἐτιμωρόμενη σήμερα Χούντα θά
εἶναι δυνατή νά ἀνασυναχθῇ αἰριο γιά νά ἀποπύλῃ τὴν
νέα ΙΔΕΑ, ποῦ θά στηρίξῃ σέ πρώτη φάση τήν «Νέα Δημο-

κρατικό και άργότερα πιθανώς θα επηρεάσει με άκινδυντα 21η Ἀπριλίου.

Ἡ ἀπειλή τοῦ ἔθνικοῦ διχασμοῦ, σὲ τελικὴ ἀνάλυση, δὲν εἶναι ἀπλῶς θεωρητικὸ κατὰσκευάσμα.

10. Κάτω ἀπὸ τίς συνθήκες αὐτές, ὁ κ. Καραμανῶλης ἀποδεικνύεται θεμελίως κίνδυνος. Καὶ τὰ σχέδιά του πρέπει νὰ ματαιωθοῦν ὅποσδήποτε, ἐν θέλωμε ἡ χώρα νὰ μὴν παρῇ ἀπὸ νέας, ἐντελῶς ἀδικαιολόγητες καὶ χειρότερες ἀπὸ τίς πρόσφατες δοκιμασίας. Καὶ εἶναι τὸ μοναδικὸ ἀντίδοτο στὸν ληστρικὸ ἐκλογικὸ νόμο τοῦ 1958 τοῦτο! Ὅλας οἱ δυνάμεις τοῦ ἀντιτίθενται στὴν Δικτατορία ὅποσδήποτε μορφῆς, νὰ συμπαράσχθῃ. Καὶ νὰ δώσῃ ἀπὸ κοινῆς τὴν ἐκλογικὴ μάχη. Ἡ ἐνότητα, περισσότερο ἀπὸ ποτὶ ἕλκετε, εἶναι σήμερα ἔθνικὴ ἐμπύκη.

9

Ο κ. Γ. ΖΙΓΔΗΣ
ΚΑΙ Ο κ. Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ
(8 Ὀκτωβρίου 1974)

Ὁ Ὑπουργὸς παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ κ. Π. Λαφίτης, διαφερόμενος εἰς τὰς προχθεστὲς δηλώσεις τοῦ πρώτου Ὑπουργοῦ κ. Γ. Ζιγδῆ, καθ' ὅς ὁ κ. Καραμανῶλης ἀποδεικνύεται θεμελίως κίνδυνος, προέβη εἰς τὴν ἀδελφεὴν δήλωσιν:

Προσωπικῶς γνωρίζω ἐνὶ ὁ κ. Ζιγδῆς ἐξέφραξε τὸν θαυμασμόν του διὰ τὸν κ. Κωνσταντῖνον Καραμανῶλη, τὸν ὅποιον θεωροῦσι ὡς τὴν μοναδικήν λύσιν τοῦ ἑλληνικοῦ προβλήματος. Θὰ μοῦ ἦταν ἀκατανόητον τὸ διατί τώρα ὁ κ. Ζιγδῆς μεταβλήθη εἰς ἐμπαιστὴ πωλέμιον τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Καραμανῶλη, ἐν ὅν ἐγνώριζα ἐπίσης προσωπικῶς, ἐνὶ ὁ κ. Ζιγδῆς

ἐπαδίδωξεν ἀλλὰ ἀνεπιτυχῶς νὰ μετέσχη τῆς παρούσης Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. Ζιγὼς, εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀνωτέρω δηλώσεως, ἐθέλει νὰ εἴπῃ:

Τὸ ὅτι ἐπαζήτησα νὰ μετέσχω στὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ ἀποσταλεῖ κακῶς ῥης ψεύδος. Εἰδικρινὰ λυποῦμαι γιὰ τὸν κ. Λαμπρία.

Ἀπέστειλος τῆς ἑθνικῆς ἐνώτητος, γιὰ τὴν ἑποῖα καὶ ἐφυλακίσθηκα καθ' ὅλην τὴν περίοδον τῆς δικτατορίας, ἀπέβλεπα καὶ πρὸς τὸν κ. Καραμανλῆν σὺν ἑστᾶ ἀπὸ τοὺς πιθανοὺς Προέδρους Κυβερνήσεως τῆς Ἑθνικῆς Ἐνώτητος.

Στὸν κ. Καραμανλῆν, μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Χούντας, δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ γίνῃ Ἑθνοἄρχης. Προτίμησε νὰ γίνῃ Ἡρώστρατος τοῦ ναοῦ τῆς Ἑθνικῆς Ἐνώτητος, τὸν ἑποῖον ἔκτισε ἡ κοινὴ δοκιμασία τοῦ λαοῦ μας.

Πρῶτον, σχηματίζοντας Κυβέρνησιν στὴν ἑποῖα μετέχουν καὶ πρόσωπα φερόμενα συνδεόμενα μὲ τὴν δικτατορία.

Δεύτερον, πᾶρεσκιάζοντας ἐνὰ ἐκλογικὸν πρᾶξιμασμα πρὸς τὴν προκαλίσει ἑθνικὸν διχασμὸν.

Δὲν χρειάζεται νὰ προσθέσω ἄλλο. Ἀπλῶς παραπέμπω στὴς δηλώσεις μου τῆς Κυριακῆς, ποὺ ἐξακλουσιθεῖ νὰ παραμύθουν ἀναπάντητες.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑνωμένην Κέντρον, θὰ ἀπαρτίσω νὰ πληροφορηθῇ τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν δημοκρατικῶν ἀρχῶν τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ὁμάδος. Καὶ θὰ σχολιάσω δεόντως τὴς ἀποφάσεις τῆς.

Δ'

ΚΡΙΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΛΥΣΗ
ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

τοῦ κ. Ι. Γ. Ζιγδή, τέως Ὑπουργοῦ

(3 Ὀκτωβρίου 1974)

Ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἀσφάληται σήμερα γιὰ νὰ ἐπιληφθῇ ἀποτελεσμένων γεγονότων. Τὸ ἐκλογικὸ πρᾶξιόπημα ἔχει συναποφασισθῇ καὶ ἀπὸ τὰ μέλη τῆς ποὺ μετέχουν στὴν Κυβέρνηση.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ὁμοῦ, κ. Γεώργιος Μαύρος, πρὶν ἀπὸ τὴν ἐκλογὴ τοῦ τῆς 20ῆς Σεπτεμβρίου, εἰς παρατήρησιν εἶπεν ἡ ἰδιότης τοῦ Προέδρου τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἦταν ἀσυμβίβαστος, διαβεβαίωσε τὰ μέλη πῶς θὰ παραιτεῖτο τὴν ἰδίαν μέρα, ἐν δὲν ἦταν ἀποχρεωμένος νὰ μεταβῇ τὴν ἐπόμενη νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ ἴδιον θέμα στὸν ΟΗΕ. Καὶ πῶς, μάλιστα ἐπίστρεψε, θὰ υπέβαλε τὴν παραίτησίν του, γιὰ νὰ διαχωρίσῃ τὴν θέσιν του ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση. Διαβεβαίωσε τὴν Κοινοβουλευτικὴ Ὁμάδα ὅτι ὁ ἐκλογικὸς νόμος δὲν ἦταν ἀριστικὸς καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἀπουσία του δὲν θὰ γινόταν προκήρυξις τῶν ἐκλογῶν. Καὶ τέλος εἶπεν πρὶν νὰ ληφθῇ ἀπόφασις γιὰ τὴν διεύρυνσις ἐκλογῶν, θὰ συγκαλεῖται ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ὁμάδα.

Παρ' ὅλα αὐτά, κατὰ τὴν ἀπουσία τοῦ κ. Προέδρου καὶ ὁ ἐκλογικὸς νόμος δημοσιεύθηκε καὶ ἡ ἡμερομηνία τῶν ἐκλογῶν καθορίσθηκε. Τὸ ἴδιον δὲ ἀπόγευμα τῆς ἐπιστροφῆς του, τὸ Ὑπουργικὸ Συμβούλιον ἐπέκρινε ὁμόφωνα τὸ ἐκλογικὸ πρᾶξιόπημα τοῦ προσεχέος Νοεμβρίου.

Εἶπεν βέβαιος ὅτι ὁ κ. Μαύρος θὰ θελήσῃ νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις γιὰ ὅλα αὐτά, καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ κρίνῃ.

Σὲ μὴ ἔχει τόσο εὐχάριστη περίστασις, νομίζω ὅτι ἡ παρω-

εία μου δὲν θὰ ἦσαν πολὺ χρήσιμα, ἀφοῦ ἔλλωστε ἔχω ἤδη ἀναπτύξει τὶς ἀπόψεις μου καὶ ἔχω ἐπιστημονίσει τοὺς κινδύνους. Δὲν θὰ προσβῶμι ἐπιμένειν στὴν Ἐπιτροπὴ, γιὰ νὰ τὴν ἀρῶμαι νὰ λάβῃ ἀναπηρέαστη τὶς ἀποφάσεις της.

Ὅπως εἶπαι γνωστὸ σ' ὦσιν, καὶ ἰδιαιτέρᾳ στὰ μέλη τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ Ἐνώσις Κέντρου βρεῖται τὴν σύστασίν της στὴν ἀγανάκτηση τοῦ δημοκρατικοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδας γιὰ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου τοῦ 1968, τοῦ ὁποίου ἀντίγραφον εἶναι ὁ σημερινός. Θὰ θυμῶνται ἀκόμα ὅτι ὁ πρῶτος ἀντιβουλευτικὸς ἀγῶνας εἶχε σὰν αἰτία τὸν βίαιον τῆς θελήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ στὶς ἐκλογὲς τοῦ 1961, κατὰ τὶς ὁποῖες ἐργίασαν ὁ Στρατός καὶ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας.

Εἶναι ἀδικοῦντο ὅτι ὥστερα ἀπὸ διακρίνα καὶ ὥστερα ἀπὸ τὴν δικτατορία τῶν 7,5 χρόνων τὸ Κόμμα τῆς Ἐνώσεως Κέντρου εἶναι θύνατό νὰ ξεχάσῃ τόσο πολλὴ τὴν ἱστορία του καὶ νὰ συμμετέσχῃ σ' ἕνα ἐκλογικὸ πραξικόπημα μὲ τὸν ἐκλογικὸ νόμον τοῦ 1968 καὶ τὶς ἴδιες μεθόδους βίαιου τῆς λαϊκῆς θελήσεως στὴν πάλαιστί.

Εὐχόμαι τὰ μέλη τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ὁμάδας νὰ ἐξετάσουν τὴν δημιουργηθεῖσα κατάστασι μὲ συναίσθησι εὐθύνης. Ὁ δημοκρατικὸς λαὸς τῆς Ἑλλάδας περιμένει ἀναγνώσι τὴν ἀπόφασίν της. Δὲν θὰ ἀνεχθῇ νὰ κηλειοθῇ τὸ Κόμμα μὲ συνεργία σὲν βίαιον τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας.

2

Ο κ. Ι. ΖΙΓΔΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝΩΣΙΝ ΚΕΝΤΡΟΥ

(5 Ὀκτωβρίου 1974)

Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ κ. Ἰω. Ζίγδης παρεπερῖτε σχετικῶς μὲ τὴν χρεωστικὴν ἀνακοίνωσιν ἐγκρίτων κίβλων τῆς Ἐνώσεως

Κέντρου ότι κείταν δημοσιεύονται τεταλαισμένα γεγονότα, ή έλευθερία του Κόμματος να αποφασίξη είναι προφανώς πλασματική. 'Η διακοίνωση των κύλιων της 'Ενώσεως Κέντρου, εις την οποίαν αναφέρεται ή κ. Ζίγθης, έχει ως εξής:

«Τό θέμα της συμμετοχής ή όχι του Κόμματος στις εκλογές θά αποφασισθί από την Κοινοβουλευτική 'Ομάδα του κατό την σύσκεψη της προσεχούς Τετάρτης. Κατό την σύσκεψη αυτή θά δεσθεύον οι διάφορες απόψεις των μελών της καί θά ληφθί ή τελική απόφαση της Κοινοβουλευτικής 'Ομάδας. 'Ο Πρόεδρος του Κόμματος κ. Γεώργιος Μαύρος σίδημέα αποκώτως θέσπισση έχει αναλάβει, όντε ήταν δυνατόν να αναλάβη, έρευν, σύμφωνα μέ κατηγορηματική, έλλωστα, θέλωσή του κατό την σύσκεψη της 'Ομάδας της 20ής Σεπτεμβρίου, ή δημοκρατική συγκαθέτηση καί λειτουργία του Κόμματος επιβάλλει τις τελικές αποφάσεις να λαμβάνη μένον ή Κοινοβουλευτική 'Ομάς καί σίδηις έθλοση.

3

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

του κ. Ι. Γ. Ζίγθης, τέως 'Υπουργού

(8 'Οκτωβρίου 1974)

'Η Κοινοβουλευτική 'Ομάδα της τέως 'Ενώσεως Κέντρου ότε τέλμησε να άσχεληθί καί μέ τά άγχώδη προβλήματα, μπροστά στή οποία βρίσκεται αντιμετώπιση από τά πρόγματα καί πού της άπέπτυξε προφορικά στή συνεδρία της 20ής Σεπτεμβρίου καί γραπτά επαισιολογμένα έκτοτε. Καί είναι αυτά προβλήματα ιδεολογικής συνεπίας, κομματικής δεοντολο-

γίας, και πάνω απ' όλα αντιμετώπισης της απειλής εργαθι-
δρόσεως μιας νέας μορφής τυραννίας.

Αντί όλων αυτών, προτίμασε τις αποδείξεις της μοναδικής
των προεκλογικών χωρών και των επωφελών συνεπειών.
Ού φροντίς Ίπποκλείδη!

Γι' αυτό:

1. Αντί να αποφασίση κυρίαρχα πάνω σ' θέματα γιά τ'ά-
ποδα έχει αποδεδειγμένη αρμοδιότητα, υποχρεώθηκε να σκό-
πη τον εύχρηστο μπιστό στα τετασμένα γεγονότα που της
έτοιμασε ο κ. Πρόεδρος της.

Έτσι αποδέχτηκε:

— Τον ληστροικό βουλευτικό νόμο του 1958.

— Την πρόωξη διεργασιών εκλογών, και μάλιστα την απο-
ρροία μέρη της σφαγής του Πολυτεχνείου.

— Τη συγχώνευση της Ε.Κ. με τις λεγόμενες Κ.Ν.Π.Δ.

— Την αθέτηση της υποσχέσεως του κ. Μανίρου να παραι-
τηθ' την 3η 'Οκτωβρίου, ημέρα της επιστροφής του
από την Νέα Υόρκη, γιά να διαχωρίση τις εθικές του
από την Κυβέρνηση.

2. Πέρα απ' όλα αυτά, και χωρίς να έχη καμιά αρμοδιό-
τητα από το Καταστατικό, ή Κοινοβουλευτική Έπιτροπή
προχώρησε στις ακόλουθες ενέργειες: α) Έξ'ελεξε 'Αρχηγό
του Κόμματος, β) Συγχώνευσε το Κόμμα με ένα άλλο, γ)
"Αλλάξε την έπωνυμία του.

Και γιά να διακωμωδήση κάθε έννοια δημοκρατικής λει-
τουργίας του Κόμματος, ανέθεσε στον α' Αρχηγό να διαρ'ξη
μόνος του τις κομματικές έπιτροπές. Γιά να αποδειχθ' δέ
ότι τίποτα δεν έλλαξε από το παρελθόν, προσέφυγε στα κλα-
σικά τεχνάσματα του παλαιοκομματισμού, αναθέτοντας πάλι
λευκώο στον 'Αρχηγό την λήψη αποφάσεων πάνω σ' ζωτικά
θέματα.

3. Με τον τρόπο αυτό, ή Κοινοβουλευτική Ομάδα υπέγρα-
ψε την ληξιαρχική πράξη θανάτου της Ένώσεως Κέντρου,

όφου και την έπαισηρία του Κόμματος υποχρεώθηκε να αλλάξει, για να υποδεχθώ τους άλλους μέσα στην Κυβέρνηση συναδεδεμένοι με κ. Μαύρο. Έτσι όμως ανέλαβε όλες τις ευθύνες της Κυβερνήσεως Καραμανλή, από μέχρι σήμερα βρίσκωναν προσωπικά μόνο τον κ. Μαύρο.

Και φυσικά, στήριξη από τον έαυτό της το δικαίωμα να εμφανισθώ στις εκλογές σαν αντίπαλος του κ. Καραμανλή — όπως θέλουν οι μέλη των όπαδών του Κόμματος.

Διαπράττουν όμως ένα βασικό λάθος τα μέλη της Κοινοβουλευτικής Έπιτροπής. Νομίζουν πως αυτό και μόνο αποτελεί το Κόμμα. Ξεχνούν τον δημοκρατικό λαό, από με επικεφαλής τον Γεώργιο Παπανδρέου, ύστερα από τα έπαισιλημμένα εκλογικά προξενήματα του κ. Καραμανλή, έκανε τους δύο 'Ανένδοτους' Αγώνες για την άπωχεύσταση της λαϊκής κυριαρχίας.

Κόμμα είναι το πνεύμα του 1961 και ο δημοκρατικός λαός της Ελλάδας. Άπαχεύονται τα μέλη της Κοινοβουλευτικής Έπιτροπής αν νομίζουν πως αυτό μόνο το έπαρξουν και μπορούν να το παρασίρουν σε μια πλεχάτη για μια νέα φαλκίδευση της λαϊκής κυριαρχίας.

4

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

του κ. Ι. Γ. Ζέγγη, τέως Έπυργου

(9 'Οκτωβρίου 1974)

ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ — ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΕΝΔΟΤΟΣ

Σεμνή ή τελεστή των άποχευευστηρίων της πρώτης μεταδωτατορικής Κυβερνήσεως! Εύαση για τους άπαχευμένους

Υπουργούς συγχρηματοδότησαν προς αυτούς και άλλους και αὐτοδυναμισμό για τὸ νὰ ἀνακαταλάβουν τὴν παρὰ τοὺς ὅρους τῆς χώρας. Τὸ πολιτικό, φυσικό. Γιατί τὸ καθεστὸς, τὸ εἶχε ἤδη ἐπιτύχει ἡ δικτατορία!...

Ἀλλὰ καὶ ὅρα ἀποκαλυπτήριον, ζωντανὴ σημάδα γιὰ τὸ ἔθνος. Γιατί κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτὴ ἀποκαλύφθηκε ὅτι:

α) Συνέτακτος τοῦ κ. Καραμανλῆ στὴν προπαρασκευὴ τοῦ βουλευτικοῦ πραξικοπήματος εἶναι ὁ κ. Μαῦρος, ἀπὸ ἧς Κυβέρνησης τὸ ἀποράσσει αὐτομόνο.

β) Συνέτακτος τοῦ κ. Καραμανλῆ στὴν ἐκτέλεση τοῦ πραξικοπήματος εἶναι ὁ κ. Μαῦρος, ἀπὸ ἧς, παρὰ τὴν ἐπίσημην γιὰ τὸ ἀντίθετον διαβεβαίωσιν του, μετέχει στὴν Κυβέρνηση πὺ θὰ διεξαγάγῃ τὴν ἐκτέλεσιν.

γ) Συνέτακτος, τέλος, τοῦ κ. Καραμανλῆ στὴ μετεβουλευτικὴ διανομὴ τῶν λαφύρων τῆς ἐξουσίας θὰ εἶναι ὁ κ. Μαῦρος, ἀπὸ ἧς τόσο ἀγαστὴ ὑπῆρξε ἡ συνεργασία τῆς σ' εἰς τὰ προπαρασκευαστικὰ στάδια τοῦ πραξικοπήματος.

Ὁ κ. Μαῦρος, ὅπως εἶναι γνωστόν, μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ὁμάδος τῆς τῶς Ἑνώσεως Κέντρου, εἶναι ὁ μὲ ἀπώλυτον ἐξουσίας ὁ Ἀρχηγὸς τῆς.

Ἔτσι, ἡ τῶς Ἑνώσεως Κέντρου χρησιμοποιήθηκε καὶ θὰ χρησιμοποιηθῇ μαζί μὲ τὸ Κόμμα τοῦ κ. Καραμανλῆ γιὰ τὴν πραγματοποίησην τοῦ βουλήρου του, τῆς ἐπιβολῆς δηλαδὴ τῆς καυτερικῆς κινήσεως Δημοκρατίας, μὲ τὴν ὑπόταξιν θὰ ἐξασφάλισιν, ὅπως ἐλπίζει, γιὰ θεοκρατίαν τὸ μονοπώλιον τῆς ἐξουσίας στὴν Δεξιὰ. Πέτυχε δηλαδὴ ὁ κ. Μαῦρος καὶ ὅσοι κρύβονται πίσω του ὅ,τι δὲν πέτυχαν οἱ ἀποστάτες τοῦ 1965: Νὰ ἐξαφανίσουν, δηλαδὴ, τὸ Κόμμα, τὸ μεταξὺ Δεξιᾶς καὶ Ἀριστερᾶς, πὺ ἦταν ἡ ἐγγύησις γιὰ τὴν δημοκρατικὴ ἐλευθέρτητα τῆς χώρας.

Οἱ συνεργάτες αὐτῆς τῆ φορᾶ εἶχαν τὴν πείρα τῆς ἀποτυχίας τοῦ 1965. Καὶ ἐνέργησαν περίεργα, μὲ κάθε προφύλαξιν. Καὶ πέτυχαν!...

Πάτυχον όμως να παρασύρουν στην παγίδα τους μόνο την Κοινοβουλευτική Όμάδα της τάως Ένώσεως Κέντρον. Ό λαός δὲν ἀπατήθηκε. Ἀντίθετα, κατέλαβε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή τὸ ἐγκώμα, πρὸ τοῦ φαίνεται τόσο ἀπίστευτο, ὥστε νὰ περιβῇ σὲ μιὰ κατάσταση τραγικῆς συγχύσεως καὶ ἀγχοῦς.

Ἀπατῶνται όμως οἱ ἑμφανεῖς καὶ ἄφαντε συναρμότες, ὅν νομίζουν πὼς τελικὰ θὰ τὸν ἐξαπατήσουν.

Ἀντίθετα, ἡ Δεύτερη Ἀποστολεία θὰ τὸν ἐξαγείρῃ περισσότερο ἀπὸ τὴν πρώτη. Καὶ θὰ τὸν κέρῃ σύντομα θὰ ἀποδοθῇ στὸν Τρίτο Ἀνένδοτο Ἀγώνα, πρὸ θὰ ἐπιβάλῃ ἐριστικὰ τὴν κυριαρχία του καὶ θὰ συντρίβῃ ὅλους ἐκεῖ τὴν ἐπιβουλῶνται, ὅπως καὶ τοὺς πατριώταις συμμάχους τους, ὅπως καὶ νὰ εἶναι αὐτοί.

5

Ἀπὸ τὸ Πολιτικὸ Γραφεῖο τοῦ κ. Ζήγδη

δόθηκαν οἱ ἀκόλουθε ἀνακρινώσεις

(10 Ὀκτωβρίου 1974)

1. Ἡ σύνθεση τῆς ἐκλογικῆς Κυβερνήσεως Καραμανλῆ εἶναι χειρότερη τῆς προεκλογικῆς. Γιατὶ διατηρεῖ ἔτι μόνο ὡς τὰ πρόσωπα πρὸ εἶναι στενὰ συνδεδεμένα μὲ τὴν δικτατορία, ἀλλὰ περιλαμβάνει καὶ ὅλα πρὸ εἶναι διαβόητα γιὰ τὴν καλοκαισματικὴ τὴν ἐπίδοσή στὴν περίοδο τῆς πρώτης ἑταστικῆς Καραμανλῆ. Καμιά, ἐπομένως, ἐγγύησι δὲν παρέχει γιὰ τὴν ἐξασφάλισι ἐλεύθερου καὶ ἀδιάβλητου ἐκλογῶν.

2. Ἐπαναληφθέντα καὶ ἐπὶ πρῶτον μέχρι σήμερα ὁ κ. Μαῦρος ἔχει... ἀπειλήσει παραίτησιν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, χωρὶς

νά την πραγματοποίησή. Ἡ χθεσινή, ἐπιμένους, μετά την ἐγκωμοσία του, ἀνώτερη ἐπεξελέγη τοῦ ἐνδεχομένου αὐτοῦ δὲν πρέπει νά θεωρηθῇ παρά σάν ἀντιπερισσασμός στίς δηλώσεις τοῦ κ. Ζιγδῆ.

3. Ὁ κ. Ζιγδῆς θά πολιτευθῇ στή Δωδεκανήσου, πού ἔχει τήν τιμή νά τήν ἐκπροσωπῇ ἀπό τότε πού γιά πρώτη φορά ἐσταθε ἐκπροσώπους της στήν Ἑλληνική Βουλῇ. Ὅλα τά περὶ ἀντιθέτου εἶναι ὑποβαλμένα.

4. Ὁ κ. Ζιγδῆς ἀνίχνει καί παραμένει πιστός στήν Ἕνωση Κέντρου, σὺν πειθάρ τοῦ 1961 καί τοῖς Ἀνέδοτους Ἀγῶνες γιά τήν λαϊκή κυριαρχία. Μετά τήν ἀπεστασία τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ὁμάδας, προσπαθεῖ νά ἐνοποιησῇ διας τίς δυνάμεις πού παραμένουν πιστές στίς δημοκρατικές ἀρχές, σὺν ἀγῶνα γιά τήν ματαίωση τῶν ἐπιθυσιῶν τοῦ ἐκλογικοῦ πραξικοπήματος τοῦ κ. Καραμανλῆ. Γιά τὴν σκοπὴ αὐτὴ εἶχε καί θά ἔχη συνομιλίας μετὰ τῶν κ.κ. Ἀνδρέα Παπανδρέου, Νικήτα Βασιλείου καί ἄλλων δημοκρατικῶν στελεχῶν. Πιστεύει δὲ ὅτι τελικὰ καί πολλὰ ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ὁμάδας, ἀφοῦ διαπιστώσουν τήν περὶ τὴν ἐκείνην θά συντελεσθῶν στήν κοινὴ προσπάθεια γιά τήν διάσωση τῆς Δημοκρατίας.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΘΝΙΚΗ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

τοῦ κ. Ἰωάννου Ζίγδη, τέως Ὑπουργοῦ

(15 Ὀκτωβρίου 1974)

Αἰσθηθεὶς ἠθικῆς εὐθύνης ἐπιβάλλει μιά ὁριστὴ ἐκλογὴ πρὸς δύο κατευθύνσεις:

Α' Πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸ κ. Κ. Καραμανλῆ καὶ τὸν πολιτικὸ κόσμον

α) Ἡ ἀπόφασις τῆς διενέργειας ἐκλογῶν τὸν Νοέμβριον βραίνει ἀντίθετο πρὸς τὸν πολιτικὸν κόσμον. Ἐπὶ ἀπόφασις τοῦ λήφθηκε μονομερῶς ἀπὸ τοῦ κ. Καραμανλῆ καὶ τοῖς συνεργάταις του στὴν Κυβέρνησίν του.

Βασικὸς λόγος τῆς καθολικῆς ἀντιθέσεως στὴν ἀπόφασις αὐτὴ εἶναι τὸ γεγονός ὅτι καθεὶς μέτρο τιμορίας ἐναντίον τῶν ὑποθινύων τῆς δικτατορίας, τῶν βασιανιστῶν καὶ τῶν καταστροφῶν τῆς Κύπρου ὅν ἐλήφθη μέχρι σήμερα. Παράλληλα, ἡ κρατικὴ μηχανή, καὶ ὅπως οἱ Ἑσπίας Δυνάμεις, ὅν ἔχουν ἐπικρατὴ ἀπωλασθεῖ ἀπὸ τὰ κατώλιστα τῆς δικτατορίας.

Πιστεύεται γενικά πὺς ἡ τιμορία καὶ ἡ καθάρσις ὅν γίνων προπελεγμένα, ἡ χώρα θὰ τελεῖ σὺ μᾶλλον κάτω ἀπὸ τὴν μόνη ἀπειλὴ τῆς ἐπαναστατώσεως τῆς στρατιωτικῆς τυραννίας.

Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ προτείνω νὰ καταρτισθῇ, κατόπιν κοιτῆς συμφωνίας μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ἐκπροσώπων τῶν δημοκρατικῶν πολιτικῶν δυνάμεων, ἓνα minimum πρόγραμμα ἀποχουνοποιήσεως, τοῦ ὁποῖου τὴν ἐκτέλεσι θὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑποχρέωσι νὰ πραγματοποιήσῃ ἡ Κυβέρνησι τοῦ κ. Καραμανλῆ πρὸ τῶν ἐκλογῶν, μὲ τὴν ἠθικὴ συμπαράστασι τοῦ πολιτικοῦ κόσμου.

Γιὰ τὴν κατάρτισι καὶ ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματος αὐτοῦ ὅν χρειάζεται ἀναβολὴ τῶν ἐκλογῶν πέραν τοῦ μηνός.

β) Κατά κοινή πεποίθηση, είναι άδύνατο να διενεργηθούν γρήγορα εκλογές αν δεν καθορισθεί εκ των προτέρων η θέση του κ. Καραμανλή στο πολιτικό. Χωρίς, άλλωστε, το στοιχείο αυτό, υπάρχει μεγάλη άβυσσος στην κοινή γνώμη, αν θα διενεργηθεί ποτέ Δημοψήφισμα.

Επιβάλλεται, επομένως, ο κ. Καραμανλής να διατυπώσει από τώρα τις απόψεις του πάνω στο πολιτικό — αν είναι υπέρ της Βασιλευσμένης ή της Άβασίλευτης Δημοκρατίας.

Οι δύο αυτές όροι αποτελούν το ελάχιστο των εγγυήσεων για να διασυνθεί ή τόσο απαραίτητη για τό παρόν και τό μέλλον έθνική ένότητα και να μην καταλήξουν οι εκλογές σε νέα έθνική δοκιμασία.

Β' Προς τήν ήγερσία τών κεντρώας προελεύσεως Κομμάτων

Η συμμετοχή του κ. Μαύρου στην αρχική και τώρα στην προεκλογική Κυβέρνηση Καραμανλή, σε σύνδυαζόν με τήν γενική πεποίθηση πώς υπάρχει συμφωνία μεταλογικής συνεργασίας με τήν «Νέα Δημοκρατία», μετατρέπουν τό Κόμμα της Ε.Κ.-Ν.Δ. από τό Κέντρο στην Δεξιά.

Από τήν άλλη μεριά, παρά τήν όρθή κριτική του κ. Α. Παπανδρέου για τήν σημερινή κατάσταση, οι θέσεις του ΠΑΣΟΚ είναι τόσο προχωρημένες, ώστε να τοποθετούν τό νέο Κόμμα άρισतरά του πολιτικού χώρου του Κέντρου.

Έτσι ο χώρος αυτός είναι σήμερα κενός. Δεν υπάρχει πολιτικός οργανισμός που να τόν εκπράξει.

Και έμεις σ' αυτόν συγκεντρώνεται ή μεγάλη πλειοψηφία του λαού μας.

Αλλά χωρίς πολιτικό οργανισμό Κέντρου, οι εκλογές θα οδηγήσουν κατευθεία στην πόλωση, που είναι τό πρόσμιο έτος νέου άδελφοκτόνου σπαραγμού τών Έλλήνων.

Μπρωτιά στόν κίνδυνο αυτόν, απειθύνει μία τελευταία θερμή έκκληση προς τήν ήγερσία της Ε.Κ.-Ν.Δ. και του ΠΑΣΟΚ,

νά βραῦν τρόπο κοινῆς καθόδου στις ἐκλογές.

Προϋπόθεση ἑμeis αὐτοῦ εἶναι:

α) Ὁ κ. Μαῦρος νά παραιτηθῇ ἀπὸ τῆς Κυβέρνησῃ καὶ νά δηλώσῃ ἐπίσημα πὺς δὲν ὑπάρχει συμφωνία συνεργασίας στὴ μεταλογικὴ Κυβέρνησῃ μὲ τὸν κ. Καραμανλῆ.

β) Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Ν.Δ. νά δηλώσουν ἐπίσης, ὅτι δὲν δεσμεύονται μὲ παρόμοια συμφωνία καὶ ὅτι ἐπινοήσονται θὰ παραμείνουν πιστοὶ στὸ Κόμμα μεταλογικῶς.

γ) Ὁ κ. Α. Παπανδρέου νά ἐγκαταλείψῃ τὴς ἀκραίες θέσεις του — ποὺ ἀφοροῦν τὸ ἀπώτερο μέλλον — καὶ ποὺ ἀποτελοῦν ἐμπόδιο γιὰ ἐκλογικὴ συνεργασία μὲ τὸ ὄλο Κόμμα τῆς κοινῆς καταγωγῆς.

Ἐάν γίνουν αὐτά, θὰ εἶναι εὐκαὶ ἡ διατίκωσις ἐνὸς προγράμματος κοινῆς δράσεως γιὰ τὸν ἐκλογικὸ ἀγώνα. Τὰ σπουδαιότερα κεντρικὰ τοῦ θὰ εἶναι φυσικὰ ἡ ἀποχρυστοποίηση, ὁ ἀποκλεισμός τῆς διχοτομήσεως στὸ Κυπριακὸ, ὁ καθορισμός πλῆθυστατὸς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ ἡ κοινὴ διακίρηξῃ ἐπὶ τοῦ πολιτικισμοῦ.

Γιὰ ὅλα τὰ ὅλα δὲν θὰ ὑπάρξουν δυσκολίες.

Οἱ προϋποθέσεις αὐτὲς συνθέτουν τὸ ἐλάχιστον τῶν ὅρων, ποὺ θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν κοινὴ κἀθιδε στὴς ἐκλογές.

Ἔτσι ἑμeis θὰ δοθῇ διέξοδος στὴν μεγάλῃ πλειοψηφεία τοῦ δημοκρατικοῦ κόσμου, ποὺ σήμερα καταταφάνεῖται ἀπὸ τὴν ἐριέκτη τῆς πλέρους συγχύσεως καὶ τοῦ ἄγχους γιὰ τὸ πὺς θὰ φερῖσι. Ἀλλὰ ἔτσι θὰ ἐπιτρέψῃ καὶ ἡ ἐλπίδα γιὰ μιὰ ἐκλογικὴ νίκη τῆς παρατάξεως.

Γ' Ἡ διπλῇ αὐτῇ ἐκκλήσῃ δὲν εἶναι ἀντιφατικῇ.

Ἡ δεύτερῃ ἀποτελεῖ συμπλήρωμα τῆς πρώτης.

Τὴν περίοδο τῆς δικτατορίας, τὰ 98% τῶν Ἑλλήνων ἦταν ἐνομέτα ἐκπαιτῖον τῆς. Ἦσαν περίοδος καταπληχτικῆς ἐθνικῆς ἐνότητος.

Τώρα δώμα, μὲ τὴν «Νέα Δημοκρατία» τοῦ κ. Καραμαν-

λή και τὴν αὐτοδικασίαν τῶν ἐκλογῶν, κινδυνεύει ἐξόκληρη ἡ Δεξιὰ νὰ ἐμφανισθῇ συνταπειθῆνη καὶ προστάτης τῆς δικτατορίας. Ἀντίθετα, ἢ Ἀρα Ἀριστερά θὰ ἐμφανισθῇ ὡς ἡ μόνη ἀντιδικτατορικὴ παράταξι καὶ ὁ σημαντικὸς τῆς Δημοκρατίας.

Ἔτσι ἡ πάλησι στὶς ἐκλογὰς θὰ ὑπὴγῃσιν στὸν ἔθνικὸ διχασμό, πὺ δὲν ἔχει καμιά δικαιολογίαν ἀπὸ τὴς ἀντικαιμενικῆς συνθέσεως τῆς πολιτικῆς ζωῆς.

Ἀπειθῶσι τὴν ἐκλογὴν αὐτὴ τὴν ὑστάτη στιγμὴ, γὰ νὰ διαλάβουν ὅλοι τὴς εὐθύναι τους. Πρὶν ἀπὸ τὰ γεγονότα. Μὲ τὴν εὐχὴ νὰ διαφανεσθῇ στὶς ἐκτιμήσεις καὶ τὴς προβλέψεις μου γὰ τὴν ἀδικὴ συμφορὰ πὺ ἐπιτρέμῃται στὶς κεφαλὰς μας.

Γνωρίζω πὺς ὁ ἀγὼνας μου δὲν ἔγινε μέχρι σήμερα ἑπαρκῶς κατανοητός, κα εἴθε εἶναι ἀπόστολὸς γὰ τὴν διατήρησι τῆς ἔθνικῆς γαίφνης, οἱ καλοπροαίρετοι μὲ ἐμφανίζουν ὡς ἐμπρηστή. Κι ἐνὸς μὲ ἀνδιανομίαν ὑποστήριξε ἀμετακίνητα τὴν ἐνότητά ὡς τὸν δημοκρατικῶν δυνάμεων τοῦ Κέντρου, οἱ καλοελεχτές μὲ ἐμφανίζουν ὡς διασπαστή!

Ἀλλὰ δὲν θὰ κέραι τὸ λάθος πὺ ἔκαμα στὴς 14 Ἀπριλίου τοῦ 1967. Στὴν τελευταία σύσκεψιν τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ὁμάδος τῆς Ε.Κ., ὅταν ὁ ἀίμανος Γ. Παπανδρέου μὲς προέκειντο θριαμβευτικὰ γὰ τὴν ἐμφῆξ τοῦ προεκλογικοῦ ἀγῶνα, τοῦ εἶπα: «Γὰ τοὺς ἐκλογὰς μιλάμε, κ. Πρόεδρε; Δὲν βλέπετε ὅτι πᾶμε νὰ γένωμε Ἐμφῆξ τοῦ Κουβάντ γὰ τὰ 15 προσεχῆ χρόνια;»

Ἀπὸ ἐσφαλμένη ἀντιλήψιν κομματικῆς νομιμοφορέσεως, δὲν μίλησα στὸν Λαὸ τότε. Ἀλλὰ ἴσως θὰ ἦταν ἡ ἐξέλιξι τῶν γεγονότων, ἂν τὸ εἶχα κέραι. Τώρα δὲν μὲ ἐπιτρέπεται νὰ σιωπήσω.

Ἀπειθῶνται σ' ὅλους τοὺς καλὴς πίστειος Ἕλληνας. Καὶ σ' αὐτοὺς ἐπιπέθῃται τὴς ἐπιτίδας μου, γὰ τὴν σιωπὴν τῆς γῆρας ἀπὸ μία νέα καὶ χωρὶς καμιά δικαιολογίαν συμφορὰ.

Ἡ Εκκλησίη μου ἔμεινε ἀναπάντητη. Γι' αὐτὸ ἀποφάσισα νὰ ἀπειθυνθῶ στὸ Δωδεκανησιακὸ Λαόν, ποὺ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή τῆς ἀπελευθερώσεώς του μὲ ἐστειλε σὰν ἐκπρόσωπό του στὴ Βουλὴ, γιὰ νὰ τοῦ δώσω τὴν εὐκαιρίαν, ποὺ δὲν ἔχουν οἱ ἄλλες ἑλληνικὲς ἐπαρχίαι, νὰ διατρανώσῃ τὴν ἀφοσίωσή του στὴν ἰδέαν τῆς ἐθνικῆς καὶ δημοκρατικῆς μας ἐνότητος.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ Γ. ΖΙΓΑΗ

1. Γεννήθηκε στη Λίβα της Ρόδου, το 1913.

2. Τελείωσε το «Βενετόκλειο Γυμνάσιο Ρόδου.

Πανεπιστημιακές σπουδές (οικονομικές και πολιτικές επι-
στήμες κτλ.) στην 'Αθήνα, Λωζάννη, Γενεύη και Λονδίνο. Το
1939 πήρε τον τίτλο του διδάκτορος της Φιλοσοφίας του
κλάδου της Οικονομικής (Ph.D. Econ.) από τη London
School of Economics του Πανεπιστημίου του Λονδίνου. Γνω-
ρίζει την αγγλική, γαλλική και ιταλική γλώσσα.

3. 'Από μικρής πήρε ενεργό μέρος στην δράση για την
απελευθέρωση της (παλιότερης πατρίδας του, της Δωδεκανή-
σου, από τον ξενοκλ ζυγό. Έτσι, αφού γύρισε στην 'Ελλάδα
—και εόθις μετά την ιταλική επίθεση της 28ης 'Οκτωβρίου
1940— πρωτοστάτησε στο σχηματισμό του Συντάγματος
'Εθελοντών Δωδεκανήσιου, στο οποίο και κατατάχθηκε έθως
σάν απόλυτο στρατιώτης. Υπηρέτησε στο Μακεδονικό μέτωπο
και βραδύτερα ακολουθήσει τις βρετανικές δυνάμεις —στις
οποίες είχε αποσπασθεί σάν σύνδεσμος— στην Κρήτη. Εόθις
μετά, δέχθηκε στην Αίγυπτο. Έκεί κατατάχθηκε για δεύτερη
φορά θιλοντής στις 'Ελληνικές Δυνάμεις της Μέσης 'Ανα-
τολής. Υπηρέτησε σάν υποδιευθυντής μέχρι τις αρχές του 1944.
Για την πολεμική του δράση πήρε δύο πολεμικά μετάλλια.

4. Τον Φεβρουάριο του 1944 αποστρατεύθηκε, για να με-
τάσχει στο επιτελείο που επρόκειτο να ασχληθῇ με τὰ μετα-
πολεμικά οικονομικά προβλήματα, υπό την ηγεσία του 'Τ-
πουργού Συντονισμοῦ Καθηγητῆ Κυρίων Βαρβαρέσου, στο
Λονδίνο. 'Απὸ τὸν 'Ιούλιο τοῦ 1944 μέχρι τὰ τέλη τοῦ 1947
—όταν ἔκπαισε νὰ λειτουργῇ— υπηρέτησε στὴν UNRRA, στὴν

ἀρχή στο Λονδίνο και έστειρα στὴν Ἀθήνα. Ἀπὸ τὴν τελευταία αὐτὴ θέση πήρα τὴν πρωτοβουλία γιὰ τὴ συγκατάσταση τῆς μεγάλης Ἐπιτροπῆς Τεχνικῶν καὶ Οἰκονομολόγων, ποὺ κατάρτισε τὸ πρῶτο μακροχρόνιο πρόγραμμα (20ετίας) γιὰ τὸν ἐξηλεκτρισμὸ καὶ τὴν ἐκβιομηχάνιση τῆς Ἑλλάδας. Ἡ Ἐπιτροπὴ λειτουργοῦσε ὑπὸ τὴν προεδρία του, καὶ τὸ πρόγραμμα ποὺ κατάρτισε ἀποτελεσε τὴ βάση τῆς ὅλης πολιτικῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐλληνοδιαστέγων Ἑλληνικῶν Κυβερνήσεων. Τὸ 1948 διορίσθηκε μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἀνασυγκροτήσεως, ποὺ συστάθηκε γιὰ τὴν ἀξιοποίηση τῆς βοήθειας τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ. Τοῦ ἀνατέθηκε ταυτόχρονα καὶ ἡ Γενικὴ Διεύθυνση τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Α.Σ.Α. Σύντομα ἐμείς παραιτήθηκε, γιατί διαφώνησε μὲ τὴν οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῆς τότε Κυβερνήσεως.

5. Στὶς πρώτες μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Δωδεκανήσου ἐκλογές, ἐξελέγη Βουλευτὴς τῆς νέας ἑλληνικῆς ἐπαρχίας καὶ ἐξακολούθησε νὰ ἐκλέγεται ἕως τῆς 21 Ἀπριλίου 1967. Πολιτικὰ ἀνῆκε στὸ χῶρο τοῦ Δημοκρατικοῦ Κέντρου. Ὑπέρμαχος τῆς ἑθνικῆς ἐνότητας πάντοτε, ὑποστήριξε τὴν ἀνέσχεση ὅλων τῶν πολιτικῶν ἀδικημάτων τῆς πολεμικῆς καὶ μεταπολεμικῆς περιόδου. Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ περιουσιὰ τοῦ παρθενικοῦ του λόγου κατὰ τὴν τελευταίη τῆς ἐπίσημης ὑποδοχῆς τῶν πρώτων Ἀντιπροσώπων τῆς Δωδεκανήσου στὸ Ἑλληνικὸν Κοινοβούλιον (19 Ἀπριλίου 1950):

«Κόριτε Βουλευτάι, ἡ Δωδεκανήσος ἐστὶναι τοῖς πρώτοις ἀντιπροσώπους της εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Βουλευτήριον μὲ τὴν ἐπιταγὴν νὰ βροντοφωνήσουν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀγάπης τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς ἐπιδιώξεως τῶν πηγῶν τοῦ Ἔθνους. Συνεπείς πρὸς τὴν ἐπιταγὴν αὐτήν, ὡς ἐπισχόμεθα εἶναι θὰ ἀφιερῶσιναι ὡς μας τὰς δυνάμεις διὰ τὸ μεγάλο αὐτὸ ἔργον. Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ διαβεβαίωσις αὐτὴ ἀποτελοῦν τὸν καλύτερον χειρισμὸν τὸν ὅποιον δυνάμεθα νὰ ἀποσθῶμεν πρὸς

τὸ Ἑλληνικὸν Κοινοβούλιον. Καὶ ἐπιζητοῦμεν ὅτι ἡ φωνὴ τῆς νέας ἑλληνικῆς ἀρχαίας θὰ εἶναι βαθυτάτη τὴν ἀπήχυσιν εἰς ὅλους σας, διότι εἶναι καὶ ἡ φωνὴ ἀνακλήρου τοῦ Ἔθνους, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀνάγκην γαλήνης, ἰσοπολιτείας, οὐσιαστικῆς δημοκρατίας, διὰ νὰ εἶναι ἑνωμένον ὅταν καὶ πάλιν σημάτῃ ἡ ἄρα τῶν νέων ἐξαρρήσεων καὶ τῶν νέων ἑλληνικῶν πραγμα-
τοποιήσεων.

Ἀντιπροσώπευσε τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν στὴ Συνδιάσκεψιν γιὰ τὴ Συνέπαρξιν καὶ ὀργάνωσιν στὸ Ἑλσίνκι τὸ 1955 ἡ Union Interparlementaire. Ὑπῆρξε μέλος τῆς Συμβουλευτικῆς Συνεδίσεως (Assemblée Consultative) τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης (1954, 1955-7). Μέλος ἐπίσης τῆς Commission Parlementaire Mixte d'Association C.E.E.-Grèce (Μικτῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς Συνδέσεως Ε.Ο.Κ.-Ἑλλάδας) 1955-7. Μέλος τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. (Σεπτέμβριος 1966). Τὸ 1964 ἐξ-
προσώπησε τὴν ἐντιπολίτευσιν στὴν «Ἐπιτροπὴ Διαφυλάξεως», καὶ ἐστάθηκε ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Στρατάρχου Παπάγου στὸς Η.Π.Α., γιὰ τὴν προπαρασκευὴ τῆς πρώτης ἑλληνικῆς προσφυγῆς στὸν Ο.Η.Ε., γιὰ τὸ Κυπριακόν.

6. Ὑπουργὸς ἀντι-χαρτοφυλακίου καὶ κατόπιν Βιομηχανίας στὴν Κυβέρνησιν Κέντρου (Πλαστήρα) τὸ 1951-2. Ὑ-
πουργὸς καὶ πάλι τῆς Βιομηχανίας στὴν δεξιὰ Κυβερνήσιν Κέν-
τρου (Γ. Παπανδρέου 1963, 1964-5).

7. Ἡ ἐκβιομηχεύσις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἐνεργὴ συμμε-
τοχὴ τῆς χώρας στὴ μεγάλη προσπάθεια γιὰ τὴν ἐνοποίηση
τῆς Εὐρώπης, ἐπὶ ἤλκεον οἱ δύο βασικαὶ ἀξονες τῆς δραστηριό-
τητός του, εἰς πολιτικὸν καὶ οἰκονομολόγον.

Γιὰ τὴν ἐκβιομηχεύσιν —ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀρχικὴν του εἰσ-
φορά μὲ τὸ πρόγραμμα τῆς UNRRA (7 τέμν.) καὶ τὴ συνεχῆ
παρακολούθησιν ὧν τῶν βιομηχανικῶν θεμάτων ὑπὸ τὴν

Ιδιότητα του βουλευτή— επέτυχε σάν Υπουργός την φήμιση μιὰς σειράς νόμων, πού αποτελούν όρίσμημα γιά τή βιομηχανική ανάπτυξη τής χώρας. Ένδεικτικά πρέπει νά αναφερθούν: οί νόμοι περί επαρχιακής βιομηχανίας τοῦ 1952, περί ίδρύσεως καί λειτουργίας βιομηχανικών, βιομηχανικής έρεύνης, τοποποιήσεως, βιομηχανικών περιοχών, έρεύνης τοῦ όρυκτοῦ πλούτου τής χώρας (1964-5). Ὡς Υπουργός, επίσης, ίδρυσε τήν Ἑλληνική Τράπεζα Βιομηχανικής Ἀναπτύξεως (Ε.Τ.Β. Α.), τό Ἰνστιτούτο Τοποποιήσεως, τό Ἰνστιτούτο Βιομηχανικής Ἐρεύνης, ὡς καί τό Ἰνστιτούτο Πλαανογραφίας-Αλιευτικών Ἐρευνών (1964-5).

Παράλληλα εἶναι ἡ δράση τοῦ σάν θεωρητικοῦ οικονομολόγου. Ἐγγραψε πολλές μελέτες καί άρθρα γιά τὰ οικονομικά θέματα τής Ἑλλάδας —μέ βασικό πάντοτε προσανατολισμό τήν ἐξοικονόμηση. Ἐνδεικτικά: α' Ἡ πορεία καί οἱ προσπάθειαι καί ἀναπτύξεις τής ἑλληνικῆς οικονομίας (1968). α' Ἡ βιομηχανία Ἀλουμινίου (1960). α' Ἡ στρατηγική τής ἐξοικονόμησης (1964). α' Ἡ ὑποτίμησης τής δραχμῆς (1953) κ.λ.

8. Στήν ἰδέα τῆς ἐκπομπῆς τῆς Εὐρώπης προσχώρησε ἀπό τὰ φιλεργικά του χρόνια. Ἀπό τό 1963 συνδέθηκε ἐπίσημα μέ τό Mouvement European, ὅταν ἐξελέγη Ἀντιπρόεδρος τοῦ πρώτου Ἐθνικοῦ Συμβουλίου γιά τήν Ἑλλάδα. Παρέμεινε στή θέση αὐτή μέχρι τό 1968, ὅταν ὑποχρεώθηκε νά παραιτηθῇ ἐξαιτίας τῆς ἐπιβολῆς τοῦ δικτατορικοῦ καθεστώτος (1967). Ὑπῆρξε ὠρυτικό μέλος καί μετέσχε τοῦ πρώτου Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας (Α.Τ.Α.) Ἑλλάδας. Παραιτήθηκε ἀπό τή θέση αὐτή επίσης τό 1968. Ὑπάρμαχος τῆς ἐνστάσεως τῆς Ἑλλάδας στήν Ε.Ο.Κ., ὑπῆρξε ἀπό τοὺς κύριους ὁμιλητές τῆς ἀντιπωλητικῆς γιά τήν κρίση τῆς Συμφωνίας τῶν Ἀθηνῶν ἀπό τή Βουλῆ. Μετά τόν Ἰούλιο τοῦ 1965, ἔστρεψε ἀμέσως τή προσοχή του στό ἔργο τῆς Μικτῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς καί στήν

πλήρη ενεργεσιότητα της Συμφωνίας Συνόψεως. Έγραψε, γιὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴ ἰδέα καὶ τὴν ἑλληνικὴ συμμετοχὴ, σὺν ἄρθρων καὶ μελετῶν στὸν ἡμερήσιον καὶ περιοδικὸ τύπον. Γιὰ τοὺς λόγους αὐτούς θεωρεῖται σὺν ἑκατ' ἑξαχίς «Εὐρωπαϊκὸς μεταξὺ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος.

Μέλος τῆς Royal Economic Society τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν.

9. Παράστημα: Ταξιάρχης Γεωργίου τοῦ Α' (Ἑλλάς) καὶ Μεγαλόσταυρος τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου (Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως).

10. Σπέρ: φάρμακα καὶ ταξίδια.

11. Μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυση τῆς δικτατορίας, ἐπὶ ἔτος ἕνας δὲ τοὺς πρωταγωνιστὰς τῆς ἐναντίου τῆς δικτατορίας.

Συνελήφθη γιὰ πρώτη φορὰ τὴν 1η Ἰανουαρίου 1967. Κρατήθηκε ἀρχικὰ στὴ Σχολὴ Χειροφύλακῆς καὶ στὸ κτίριον τῆς «Ἀμύσου Ἀράκου» στὸ Μαρούσι. Στὸ τέλος Σεπτεμβρίου ἐκτελέσθηκε στὴ Φυλάκιστρο καὶ ἀργότερα στὴ Σύρο. Ἀπελευθερώθηκε στίς 23 Δεκεμβρίου 1967, μὲ τὴν ἀμνηστία.

Τὴν 2 Ἀπριλίου 1970 καταδικάσθηκε ἀπὸ τὸ Ἐκτετατο Στρατοδικεῖο Ἀθηνῶν στὸ 4 1/2 χρόνια φυλάκιση καὶ χρηματικὴ ποινὴ 300.000 μεταλλικὰς δραχμὰς, γιὰτὶ στίς 24 Μαρτίου 1970 ἡ ἐφημερίδα «Ἐθνος» δημοσίευσε συνέντευξή του, σὴν ἐκεία συνιστοῦσε, ἐξαιτίας τῆς ἐπιδημιώσεως τοῦ Κυπριακοῦ (ἀπέπειρα κατὰ Μανερῖον, δολοφονία Γεωργιάδη κτλ.), τὸν σχηματισμὸ Κυβερνήσεως Ἑθνακῆς Ἐνότητος καὶ ἐπιστροφή στὴ δημοκρατικὴ τάξη. Τοῦτο χαρακτηρίσθηκε ἀπὸ τὸ Στρατοδικεῖο σὺν «ἄσπορά φευδῶν εὐθέσεων» καὶ ἀδικησὴ ἐντιθνακῆς προπαγάνδης! (Παράβαση τοῦ νόμου «Περὶ τύπου καὶ τοῦ νόμου «Περὶ καταστάσεως πολιορκίας»!)

Κρατήθηκε στις φυλακές Κορυδαλλού μέχρι την 22 Ιανουαρίου 1973, όταν, με απόφαση του Πλημμελειοδικείου Πειραιώς, διακόπηκε η έκταση της ποινής του για να προληφθῇ αδήκεστος βλάβη της υγείας τουο —είχε ύπαιστη διαθρομβώσεις στο μάτι.

Δὲν δέχτηκε νὰ ὑποβάλῃ τὴν τυπικὴ αἴτηση γιὰ ἀναθεώρηση τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Στρατοδικείου, καίτοι τὸ δικτατορικὸ καθεστὸς ἐξέδωσε γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ τρεῖς νόμους ποὺ παρέιχαν τὸ σχετικὸ δικαίωμα. Δὲν ἤθελε, ὅπου καὶ τυπικά, νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴ νομιμότητα τοῦ δικτατορικῷ καθεστῶτος. Ἐπίσης, ἐρνήθηκε νὰ ὑποβάλῃ αἴτηση γιὰ ἀνήκεστον βλάβη, γιὰ τὸν ἴδιον λόγο. Καὶ τὸ καθεστὸς ὑποχρεώθηκε ἀπὸ δικὴ του πρωτοβουλία νὰ θέσῃ σὲ κίνηση τὴ σχετικὴ διαδικασία —φοβόμηνε γιὰ τὴ ζωὴ του.

Λόγω τῆς συμπερασμάσεως ποὺ ἔδωκε στοὺς φοιτητὲς τοῦ Πολυτεχνείου, τέθηκε ὑπὸ κράτηση σὲ δωμάτιο τοῦ «Εὐαγγελισμαῖου», ὅπου νοσηλεύεταν ὥστερὰ ἀπὸ ἄγχειρση. Ἀπελευθερώθηκε στὶς 26 Νοεμβρίου 1973, ὥστερὰ ἀπὸ τὴν ἀετιτροπὴ τοῦ Παπαδόπουλου. Ἡ συγκίνηση ὅμως ἀπὸ τὰ γεγονότα τοῦ Πολυτεχνείου καὶ ἡ ἀποτυχία του νὰ ὀργανώσῃ «Ἐθνικὸ Συμβούλιον» ἀπὸ τὴν πολιτικὴ ἡγεσία, καὶ καὶ νῦν, γιὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν πολιτικὴ κίνηση τῶν φοιτητῶν, προκάλει νῦν αἰσθηρότητα στὸ μάτι του, ποὺ ἐξελίχθηκε σὲ ἀποκώλυση, γιὰ τὴν ὁποία ὁπότε νῦν ἄγχειρση τὴν παραμένῃ τῶν Χριστουγέννων.

Πιστεύοντας ἀμετάθετα στὴν ἀνάγκη τῆς ἐθνικῆς ἐνότητας, ἐισηγήθηκε καὶ ἔτσι ἔκασ ἀπ' τοὺς πρωτογόνους τῆς συγκρότησης τῶν δύο «Ἐπιτροπῶν Ἀποκατάστασεως Δημοκρατικῆς Νομιμότητος», ποὺ ὀργάνωσαν τὸν ἄγωνα ἐκτείνων τοῦ ἀντιφασισμού τοῦ Παπαδόπουλου στὶς 29 Ἰουλίου 1973.

Τὸν Μάρτιο τοῦ 1974, ἐνῶ βρισκόταν στὸ Λονδίνο γιὰ θεραπεία, πῆρε ἐπίσημη πρόσκληση τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν ΗΠΑ,

για να καταθέσει για τις ελληνοαμερικανικές σχέσεις. Πρόγ-
ματι, η όμιλία του και η συζήτηση στην Έπιτροπή Ειρώ-
νης υπήρξαν ιστορικές, για τον τρόπο που απομάλυνε την
ειρήνη της Αμερικανικής Κυβερνήσεως για τη διατήρηση
της Χούντας στην εξουσία και τον κίνδυνο που συνεπήγματο
ταύτα όχι μόνο για την Ελλάδα και την Κύπρο, αλλά και για
την ειρήνη του κόσμου. Σε διάλεξή του, στο «Κέντρο Διεθνών
Υποθέσεων» του Πανεπιστημίου του Χάρβαρντ, ανέλυσε την
δικτομία της Ελληνικής Δικτατορίας και απέδειξε ότι ήταν
ένα πρότυπο, που στην τεχνολογική εποχή μας μπορεί να
εφαρμοστεί σ' όλα σχεδόν τα κράτη.

Οι συνομιλίες του με τους ηγέτες της Γερμανίας και της
Βουλής των ΗΠΑ, και ιδιαίτερα με τον αμερικανικό τύπο,
επιτράπησαν πολύ στη διαμόρφωση της κριτικής κατά της ελ-
ληνικής πολιτικής, και γενικά της πολιτικής του πανίσχυρου
μέχρι τότε κ. Κισσινγκερ, Έπικουρβ των Έξωτερικών.

Η δραστηριότητά του στην Αμερική προκάλεσε την μη-
νιν του καθησθέντος των Αθηνών, το οποίο τον παρέπεμψε
και πάλι στο Στρατοδικείο, ενώ τα δημοσιογραφικά του έρ-
γασια αποκαλύπτει ότι ουδείς τό έσπεύ τον δέν θα έπιτραπή να
ταρουν στην Ελλάδα!

Την έπομένη της συνεδριάσεως του Συμβουλίου Ασφα-
λείας, την 21η Ιουλίου 1974, επιβλήθη προς τους Έλληνες
έξωμνητικούς την περίφημη έκκληση απ' την «Ντιούτοι Βέλ-
λου» για να καταλύσουν την Δικτατορία εντός 24 ώρων, αν
δέν ήθελαν να είναι οι νεκροθάφτες του Έθνους.

Γύρισε στην Αθήνα την 3η Αύγουστου 1974 και ύπαστή-
ριζε άρχικά την Κυβέρνηση Καραμανλή, υπό προϋποθέσεις,
"Ασκήσε όμως αίστηρή κριτική ειώς ως ο κ. Καραμανλής,
με τό λόγο του της Θεσσαλονίκης της 31 Αύγουστου, εξώθηκε
τή χώρα σέ πρόωρος εκλογές, χωρίς να εξακολουθή καμιά
προέπειση για την ελεύθερη και αδιάβλητη διεύργειά τους.

12. Τεταρτικές θα μείνουν οι φράσεις του: «Θά ζήσω και εκατό χρόνια ακόμα, αν χρειαστή, για την άποικιάσταση της Δημοκρατίας» (Εκτακτο Στρατιωτικό Αθηνών, 2 Απριλίου 1970).

«Θά γυρίσω Διαθεωρητής, πολύ ταχύτερα από ό,τι περιμένετε!» (Απάντηση στην τίτλο της Καίντας, από θγραφε στις 9 Ιουλίου 1974: «Όχι τα όσα το Ζίγδη δε θα έπιτραπεί να ταρσύν στην Ελλάδα»!...)

«Η Κύπρος για την εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ και τον κ. Κίσσινγκερ είναι ό,τι το Γουόστεργκαϊτ για την εσωτερική πολιτική των ΗΠΑ και τον κ. Νίξον» (Αεροδρόμιο Έλληνικό, 3 Αύγουστο 1974).

